

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378 - 7087

L 268

35e jaargang

14 september 1992

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

- ★ Richtlijn 92/46/EEG van de Raad van 16 juni 1992 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van rauwe melk, warmtebehandelde melk en produkten op basis van melk 1
- ★ Richtlijn 92/47/EEG van de Raad van 16 juni 1992 houdende vaststelling van de voorschriften voor het toestaan van tijdelijke en beperkte afwijkingen op de specifieke communautaire gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van melk en produkten op basis van melk 33
- ★ Richtlijn 92/45/EEG van de Raad van 16 juni 1992 betreffende de gezondheidsvoorschriften en veterinairerechtelijke voorschriften voor het doden van vrij wild en het in de handel brengen van vlees van vrij wild 35
- ★ Richtlijn 92/65/EEG van de Raad van 13 juli 1992 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van dieren, sperma, eicellen en embryo's waarvoor ten aanzien van de veterinairerechtelijke voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving als bedoeld in bijlage A, onder I, van Richtlijn 90/425/EEG geldt 54

Prijs: 14 ecu

(Vervolg z.o.z.)

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten, waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Inhoud (vervolg)

- ★ Richtlijn 92/67/EEG van de Raad van 14 juli 1992 tot wijziging van Richtlijn 89/662/EEG inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt 73
- ★ Richtlijn 92/60/EEG van de Raad van 30 juni 1992 tot wijziging van Richtlijn 90/425/EEG inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en produkten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt 75

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

RICHTLIJN 92/46/EEG VAN DE RAAD

van 16 juni 1992

tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van rauwe melk, warmtebehandelde melk en produkten op basis van melk

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien de voorstellen van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien de adviezen van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien de adviezen van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat rauwe melk, warmtebehandelde consumptiemelk, melk bestemd voor de bereiding van produkten op basis van melk en produkten op basis van melk voorkomen op de lijst van bijlage II bij het Verdrag; dat de produktie daarvan en de handel daarin voor de landbouwbevolking een belangrijke bron van inkomsten vormen;

Overwegende dat, met het oog op de rationele ontwikkeling van de betrokken sector op het niveau van de Gemeenschap, gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van melk en produkten op basis van melk moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat dit beginsel reeds ten grondslag heeft gelegen aan Richtlijn 85/397/EEG van de Raad van 5 augustus 1985 inzake hygiënische en veterinaire rechtelijke problemen bij het intracommunautaire handelsverkeer in warmtebehandelde melk ⁽⁴⁾;

Overwegende dat door de vaststelling van dergelijke voorschriften wordt bijgedragen tot het garanderen van een hoog beschermingsniveau van de volksgezondheid;

Overwegende dat de Gemeenschap maatregelen dient aan te nemen om voor 31 december 1992 de interne markt geleidelijk tot stand te brengen;

Overwegende dat het nodig lijkt bepaalde produkten die rechtstreeks door de producent aan de consument worden verkocht, van de werkingssfeer van de onderhavige richtlijn uit te sluiten;

Overwegende dat, om de voorwaarden van de interne markt te scheppen, de beginselen en de controlevoorschriften van Richtlijn 89/662/EEG ⁽⁵⁾ moeten worden uitgebreid tot de gehele produktie van produkten op basis van melk;

Overwegende dat produkten uit derde landen die in de Gemeenschap in de handel worden gebracht dezelfde mate van bescherming op het stuk van de gezondheid van de mens moeten kunnen bieden; dat derhalve ten aanzien van deze produkten garanties moeten worden geëist die gelijkwaardig zijn aan die welke worden gegeven voor produkten van communautaire oorsprong en dat voor deze produkten ook de beginselen en de controlevoorschriften van Richtlijn 90/675/EEG ⁽⁶⁾ moeten gelden;

Overwegende dat de hygiënevoorschriften van toepassing moeten zijn op de produktie, de verpakking, de opslag en het vervoer van de in deze richtlijn bedoelde produkten;

⁽⁵⁾ Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt (PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 13). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/496/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56).

⁽⁶⁾ Richtlijn 90/675/EEG van de Raad van 10 december 1990 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor produkten uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht (PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/496/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56).

⁽¹⁾ PB nr. C 84 van 2. 4. 1990, blz. 112 en 130, PB nr. C 306 van 26. 11. 1991, blz. 7, en PB nr. C 308 van 28. 11. 1991, blz. 14.

⁽²⁾ PB nr. C 183 van 15. 7. 1991, blz. 60 en 61.

⁽³⁾ PB nr. C 332 van 31. 12. 1990, blz. 91 en 102.

⁽⁴⁾ PB nr. L 226 van 24. 8. 1985, blz. 13. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 89/165/EEG van de Commissie (PB nr. L 61 van 4. 3. 1989, blz. 57).

Overwegende dat, met het oog op uniforme controles bij de oorsprong, een erkenningsprocedure moet worden vastgesteld voor de inrichtingen die aan de bij deze richtlijn vastgestelde gezondheidsvoorschriften voldoen; dat voorts de eisen betreffende de door deze inrichtingen in acht te nemen hygiënische productievoorwaarden moeten worden vastgesteld en dat de criteria moeten worden omschreven waaraan de in deze richtlijn bedoelde produkten moeten voldoen;

Overwegende dat inrichtingen met een zwakke structuur aan de hand van vereenvoudigde criteria inzake structuur en infrastructuur moeten worden erkend, met inachtneming van de hygiënische voorschriften van deze richtlijn;

Overwegende dat het aanbrengen van het keurmerk op de produkten op basis van melk het meest passende middel vormt om de bevoegde autoriteiten van de plaats van bestemming de verzekering te geven dat een zending beantwoordt aan de bepalingen van deze richtlijn;

Overwegende dat de producenten in eerste instantie de verantwoordelijkheid inzake de naleving van de eisen van de onderhavige richtlijn moeten krijgen en dat de bevoegde autoriteit verplicht moet worden toe te zien op de toepassing van dit beginsel van door de producent zelf uitgevoerde controle;

Overwegende dat er met het oog op de uniforme toepassing van deze richtlijn een communautaire inspectieprocedure moet worden ingesteld;

Overwegende dat de nationale controlevoorschriften ten aanzien van derde landen voorlopig moeten worden gehandhaafd om rekening te houden met de termijnen die nodig zijn voor de invoering van de communautaire inspectie voor het toezicht op de naleving door derde landen van de in deze richtlijn bedoelde garanties;

Overwegende dat de hygiënevoorschriften van Richtlijn 85/397/EEG, met de vanwege de opgedane ervaring noodzakelijke aanpassingen, worden uitgebreid tot de gehele productie van produkten op basis van melk en dat genoemde richtlijn derhalve dient te worden ingetrokken;

Overwegende dat er een verschil bestaat tussen de momenteel in de Lid-Staten bestaande situaties ten aanzien van de gezondheidsvoorschriften voor veehouderijen en de productie- en verwerkingsstructuren;

Overwegende dat derhalve moet worden bepaald dat de normen van deze richtlijn geleidelijk worden doorgevoerd en dat bijgevolg voorlopig nog een onderscheid moet blijven bestaan tussen handelsverkeer en nationale markt;

Overwegende dat bepaalde produkten op basis van melk bereid kunnen worden met rauwe melk; dat het vanwege de aard van deze produkten wel eens nodig zou kunnen blijken bijzondere voorwaarden vast te stellen voor deze produkten, alsmede een lijst van deze produkten die in de handel kunnen worden gebracht;

Overwegende dat rekening moet worden gehouden met bepaalde bijzondere kaasbereidingstechnieken;

Overwegende dat Richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake etikettering en

presentatie van levensmiddelen alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame ⁽¹⁾ en Richtlijn 89/396/EEG van de Raad van 14 juni 1989 betreffende de vermeldingen of merktekens die het mogelijk maken de partij waartoe een levensmiddel behoort te identificeren ⁽²⁾ van toepassing zijn;

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad van 26 juni 1990 houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong ⁽³⁾, en inzonderheid de bijlagen I en III daarvan, van toepassing is ten aanzien van de maximumwaarden voor residuen van farmacologisch werkzame substanties in melk;

Overwegende dat de Commissie opdracht dient te worden gegeven om bepaalde maatregelen voor de uitvoering van deze richtlijn vast te stellen; dat daartoe een procedure moet worden vastgesteld waarbij in het kader van het Permanent Veterinair Comité een nauwe en doeltreffende samenwerking tussen de Commissie en de Lid-Staten tot stand wordt gebracht;

Overwegende dat de aanneming van specifieke regels voor de onder deze richtlijn vallende produkten geen afbreuk doet aan de aanneming van algemene voorschriften inzake hygiëne en voedselveiligheid waarvoor de Commissie een voorstel voor een kaderrichtlijn heeft ingediend;

Overwegende dat het wenselijk is dat de in artikel 32 vastgestelde termijn voor omzetting in de eigen wetgeving van de Lid-Staten, namelijk 1 januari 1994, geen gevolgen heeft voor de afschaffing van de veterinaire controles aan de grenzen per 1 januari 1993,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK 1

Algemene voorschriften

Artikel 1

1. Bij deze richtlijn worden gezondheidsvoorschriften vastgesteld voor de productie en het in de handel brengen van rauwe melk, van warmtebehandelde consumptiemelk, van melk voor de bereiding van produkten op basis van melk en van produkten op basis van melk, bestemd voor menselijke consumptie.

2. Deze richtlijn laat de nationale voorschriften betreffende de rechtstreekse verkoop aan de consument door de producent, van rauwe melk van officieel tuberculosevrije en officieel brucellosevrije of brucellosevrije dieren en van produkten op basis van melk die op zijn bedrijf zijn verwerkt met bovenbedoelde rauwe melk, onverlet, voor zover het bedrijf voldoet aan de minimale gezondheidsvoorschriften die door de bevoegde autoriteit zijn vastgesteld.

⁽¹⁾ PB nr. L 33 van 8. 2. 1979, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/72/EEG van de Commissie (PB nr. L 42 van 15. 2. 1991, blz. 27).

⁽²⁾ PB nr. L 186 van 30. 6. 1989, blz. 21. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/238/EEG (PB nr. L 107 van 27. 4. 1991, blz. 50).

⁽³⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 1.

3. Deze richtlijn geldt, wat de gezondheidsvraagstukken betreft, onverminderd het bepaalde in:

- Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelprodukten ⁽¹⁾,
- Richtlijn 76/118/EEG van de Raad van 18 december 1975 houdende onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende bepaalde voor menselijke voeding bestemde geheel of gedeeltelijk gedehydrateerde verduurzaamde melk ⁽²⁾,
- Richtlijn 83/417/EEG van de Raad van 25 juli 1983 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake bepaalde voor menselijke voeding bestemde melkeiwitten (caseïne en caseïnaten) ⁽³⁾,
- Verordening (EEG) nr. 1898/87 van de Raad van 2 juli 1987 betreffende de bescherming van de benaming van melk en zuivelprodukten bij het in de handel brengen ⁽⁴⁾.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. „rauwe melk”, melk die is afgescheiden door de melkklier van een of meer koeien, ooien, geiten of buffelkoeien, en die niet is verwarmd tot boven 40 °C en die evenmin een behandeling met een gelijkwaardig effect heeft ondergaan;
2. „melk bestemd voor de bereiding van produkten op basis van melk”, hetzij rauwe melk bestemd voor verwerking, hetzij vloeibare of bevroren melk, verkregen uit rauwe melk, die al dan niet een toegestane fysische behandeling, zoals een warmtebehandeling of een thermisatie, heeft ondergaan en waarvan de samenstelling al dan niet is gewijzigd, mits deze wijziging beperkt blijft tot het toevoegen en/of het onttrekken van natuurlijke melkbestanddelen;
3. „warmtebehandelde consumptiemelk”, hetzij voor verkoop aan een eindverbruiker en aan collectiviteiten bestemde consumptiemelk die is verkregen door een warmtebehandeling en die wordt aangeboden in de vormen omschreven in bijlage C, hoofdstuk I, onderdeel A, punt 4, onder a), b), c) en d), hetzij door pasteurisatie behandelde melk voor bulkverkoop op verzoek van de individuele consument;
4. „produkten op basis van melk”, zuivelprodukten, dat wil zeggen produkten die uitsluitend zijn verkregen uit melk, met dien verstande dat stoffen die voor de bereiding ervan noodzakelijk zijn, mogen worden

toegevoegd, mits deze stoffen niet worden gebruikt voor de volledige of gedeeltelijke vervanging van één van de bestanddelen van de melk, en produkten die zijn samengesteld uit melk, dat wil zeggen produkten waarvan geen enkel element in de plaats komt van een melkbestanddeel of bedoeld is om daarvoor in de plaats te komen en waarvan de melk of een zuivelprodukt een essentieel bestanddeel is, hetzij door de hoeveelheid, hetzij omdat het effect kenmerkend is voor deze produkten;

5. „warmtebehandeling”, elke behandeling door verhitting die, onmiddellijk na de toepassing ervan, een negatieve reactie bij de fosfatasetest tot gevolg heeft;
6. „thermisatie”, verhitting van rauwe melk gedurende ten minste 15 seconden tot een temperatuur tussen 57 °C en 68 °C, zodat de melk na deze behandeling positief reageert op de fosfatasetest;
7. „produktiebedrijf”, een bedrijf met een of meer koeien, ooien, geiten of buffelkoeien voor de melkproductie;
8. „centraal melkdepot”, een inrichting waar rauwe melk verzameld en eventueel gekoeld en gezuiverd mag worden;
9. „centrum voor standaardisering”, een inrichting die niet verbonden is aan een centraal melkdepot of een melkbehandelings- of melkverwerkingsinrichting, waarin rauwe melk mag worden afgeroomd of waarin het gehalte aan natuurlijke melkbestanddelen mag worden gewijzigd;
10. „melkbehandelingsinrichting”, een inrichting waar melk een warmtebehandeling ondergaat;
11. „melkverwerkingsinrichting”, een inrichting en/of een productiebedrijf waar melk en produkten op basis van melk worden behandeld, verwerkt en verpakt;
12. „bevoegde autoriteit”, de centrale autoriteit van een Lid-Staat die belast is met de uitvoering van de gezondheids- en de veterinaire rechtelijke controles of elke autoriteit waaraan zij deze taak heeft overgedragen;
13. „onmiddellijke verpakking”, het beschermen van de in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten door middel van een eerste omhulsel of een eerste bergingsmiddel dat rechtstreeks in contact komt met het betrokken produkt, alsmede het eerste omhulsel of het eerste bergingsmiddel zelf;
14. „eindverpakking”, het plaatsen van een of meer in artikel 1, lid 1, bedoelde produkten die al dan niet van een onmiddellijke verpakking zijn voorzien, in een bergingsmiddel, alsmede het bergingsmiddel zelf;
15. „hermetisch gesloten recipiënt”, luchtdicht bergingsmiddel dat bestemd is om de inhoud tijdens en na de hittebehandeling te beschermen tegen het binnendringen van micro-organismen;
16. „in de handel brengen”, het in het bezit hebben of uitstallen met het oog op verkoop, het te koop aanbieden, het verkopen, het leveren of het op enige andere wijze overdragen in de Gemeenschap, met uitzondering van de detailverkoop, die onderworpen moet worden aan de bij de nationale regelgeving voor de detailhandel voorgeschreven controles;

⁽¹⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1630/91 (PB nr. L 150 van 15. 6. 1991, blz. 19).

⁽²⁾ PB nr. L 24 van 30. 1. 1976, blz. 49. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 83/635/EEG (PB nr. L 357 van 21. 12. 1983, blz. 37).

⁽³⁾ PB nr. L 237 van 26. 8. 1983, blz. 25. Richtlijn gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1985.

⁽⁴⁾ PB nr. L 182 van 3. 7. 1987, blz. 36. Verordening gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 222/88 (PB nr. L 28 van 1. 2. 1988, blz. 1).

17. „handelsverkeer”, handelsverkeer tussen Lid-Staten in goederen in de zin van artikel 9, lid 2, van het Verdrag.

Bovendien zijn, zo nodig, van toepassing de definities van:

- artikel 2 van Richtlijn 64/432/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens ⁽¹⁾,
- artikel 2 van Richtlijn 91/68/EEG van de Raad van 28 januari 1991 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in schapen en geiten ⁽²⁾,
- artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1411/71 van de Raad van 29 juni 1971 houdende aanvullende voorschriften voor de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelprodukten met betrekking tot de produkten van post 04.01 van het gemeenschappelijk douanetarief ⁽³⁾, en
- artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 1898/87.

HOOFDSTUK II

Voorschriften voor de communautaire productie

Artikel 3

1. De Lid-Staten zien erop toe dat rauwe melk alleen wordt bestemd voor de bereiding van produkten op basis van melk of van warmtebehandelde consumptiemelk als zij aan de volgende eisen voldoet:

- a) zij moet afkomstig zijn van dieren en bedrijven die op grond van artikel 13, lid 1, op gezette tijden door de bevoegde autoriteiten worden gecontroleerd;
- b) zij moet overeenkomstig artikel 10, lid 2, en de artikelen 14 en 15 worden gecontroleerd en voldoen aan de in bijlage A, hoofdstuk IV, vastgestelde normen;
- c) zij moet voldoen aan de voorwaarden van bijlage A, hoofdstuk I;
- d) zij moet afkomstig zijn van bedrijven die voldoen aan de voorwaarden van bijlage A, hoofdstuk II;
- e) zij moet voldoen aan de in bijlage A, hoofdstuk III, omschreven eisen inzake hygiëne.

2. De Lid-Staten zien erop toe dat melk van gezonde dieren die behoren tot beslagen die niet voldoen aan de eisen van bijlage A, hoofdstuk I, punt 1, onder a) i), en onder b) i), alleen gebruikt mag worden voor de bereiding van

warmtebehandelde melk of van produkten op basis van melk nadat onder toezicht van de bevoegde autoriteit een warmtebehandeling heeft plaatsgevonden.

Geite- en schapemelk bestemd voor het handelsverkeer moeten deze warmtebehandeling ter plaatse ondergaan.

Artikel 4

De Lid-Staten zien erop toe dat het in de handel brengen van voor rechtstreekse menselijke consumptie bestemde rauwe melk alleen wordt toegestaan indien zij aan de volgende eisen voldoet:

1. zij moet voldoen aan artikel 3, bijlage A, hoofdstuk IV, onderdeel A, punt 3 en bijlage C, hoofdstuk II, onderdeel B, punt 1;
2. zij moet, als zij niet binnen twee uur na het melken aan de consument wordt verkocht, overeenkomstig bijlage A, hoofdstuk III, worden gekoeld;
3. zij moet voldoen aan de voorwaarden van bijlage C, hoofdstuk IV;
4. zij moet, in voorkomend geval, voldoen aan de aanvullende voorwaarden die volgens de procedure van artikel 31 worden aangenomen. In de tussentijd blijven de nationale bepalingen betreffende deze voorwaarden van toepassing, met inachtneming van de algemene Verdragsbepalingen.

Artikel 5

De Lid-Staten zien erop toe dat warmtebehandelde consumptiemelk alleen in de handel wordt gebracht indien zij aan de volgende eisen voldoet:

1. zij moet zijn verkregen uit rauwe melk die gezuiverd of gefiltreerd is met de in bijlage B, hoofdstuk V, onder e), bedoelde apparatuur en die
 - i) voldoet aan artikel 3;
 - ii) wat koemelk betreft, in overeenstemming is met artikel 3, lid 1, onder b), en met artikel 6, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1411/71;
 - iii) in voorkomend geval, geleverd is via een centraal melkdepot dat voldoet aan de voorwaarden van bijlage B, hoofdstukken I, II, III en VI, of tussen tanks overgeladen is onder goede omstandigheden met betrekking tot hygiëne en distributie;
 - iv) in voorkomend geval, geleverd is via een centrum voor standaardisering dat voldoet aan de voorwaarden van bijlage B, hoofdstukken I, II, IV en VI.

In voorkomend geval mag melk bestemd voor de productie van gesteriliseerde melk of UHT-melk een eerste warmtebehandeling hebben ondergaan in een inrichting die voldoet aan de in punt 2 bedoelde voorwaarden. De Helleense Republiek mag gepasteuriseerde melk afkomstig uit een andere Lid-Staat aan een tweede pasteurisatie onderwerpen voordat de melk in de handel wordt gebracht;

⁽¹⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 1977/64. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/499/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 107).

⁽²⁾ PB nr. L 46 van 19. 2. 1991, blz. 19.

⁽³⁾ PB nr. L 148 van 3. 7. 1971, blz. 4. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 222/88 (PB nr. L 28 van 1. 2. 1988, blz. 1).

2. zij moet afkomstig zijn van een melkbehandelingsinrichting die voldoet aan de voorwaarden van bijlage B, hoofdstukken I, II, V en VI, en die overeenkomstig artikel 10, lid 2, en artikel 14 wordt gecontroleerd;
3. zij moet zijn behandeld overeenkomstig bijlage C, hoofdstuk I, onderdeel A;
4. zij moet voldoen aan de normen van bijlage C, hoofdstuk II, onderdeel B;
5. zij moet overeenkomstig bijlage C, hoofdstuk IV, getiketteerd en overeenkomstig bijlage C, hoofdstuk III, van een onmiddellijke verpakking zijn voorzien in een melkbehandelingsinrichting waar zij de eindbehandeling heeft ondergaan;
6. zij moet zijn opgeslagen overeenkomstig bijlage C, hoofdstuk V;
7. zij moet onder bevredigende hygiënische omstandigheden zijn vervoerd overeenkomstig bijlage C, hoofdstuk V;
8. zij moet gedurende het vervoer vergezeld gaan van een begeleidend handelsdocument dat:

- naast de gegevens als bedoeld in bijlage C, hoofdstuk IV, een aanduiding moet bevatten ter identificatie van de aard van de warmtebehandeling en van de bevoegde autoriteit die met de controle op de inrichting van oorsprong belast is, voor zover een en ander niet duidelijk valt op te maken uit het erkenningsnummer;
- gedurende ten minste één jaar door de geadresseerde moet worden bewaard, zodat het desgevraagd aan de bevoegde autoriteit kan worden voorgelegd;
- tot en met 31 december 1997 en wanneer het warmtebehandelde melk betreft die bestemd is voor Griekenland na doorvoer over het grondgebied van een derde land, door de bevoegde autoriteit van de inspectiepost aan de grens waar de doorvoerformaliteiten zijn verricht, geïmprimeerd moet worden ten einde te verklaren dat het warmtebehandelde melk betreft die aan de eisen van de onderhavige richtlijn voldoet.

Het begeleidende document is evenwel niet vereist in geval van vervoer door de producent voor rechtstreekse levering aan de eindverbruiker;

9. zij moet, wat koemelk betreft, een vriespunt hebben lager of gelijk aan $-0,520\text{ }^{\circ}\text{C}$ en een gewicht hebben van ten minste 1 028 gram per liter voor volle melk bij $20\text{ }^{\circ}\text{C}$, of het equivalent daarvan per liter voor volledig ontvette melk bij $20\text{ }^{\circ}\text{C}$, en ten minste 28 gram eiwit per liter bevatten verkregen door het totale stikstofgehalte van de melk, uitgedrukt in percenten, te vermenigvuldigen met 6,38, alsmede een gehalte aan vetvrije droge stof van ten minste 8,50 % hebben.

Deze eisen worden uiterlijk vóór 1 januari 1994 op verzoek van een Lid-Staat, dat steunt op wetenschappelijke en statistische studies, opnieuw bezien ten einde volgens de procedure van artikel 31 van deze richtlijn te worden gewijzigd, in het licht van de overwegingen met betrekking tot het seizoen, met dien verstande dat de verhouding tussen bovengenoemde parameters moet worden gehandhaafd.

Artikel 6

De Lid-Staten zien erop toe dat produkten op basis van melk alleen worden bereid met:

1. hetzij rauwe melk die voldoet aan artikel 3 en aan de normen en voorschriften van bijlage C, hoofdstuk I, en die in voorkomend geval geleverd is via een centraal melkdepot of een centrum voor standaardisering, dat voldoet aan de voorwaarden van bijlage B, hoofdstukken I, II, III, IV en VI;
2. hetzij melk die bestemd is voor de bereiding van produkten op basis van melk en verkregen is uit rauwe melk die voldoet aan punt 1 en:
 - a) afkomstig is van een melkbehandelingsinrichting die voldoet aan de voorwaarden van bijlage B, hoofdstukken I, II, V en VI;
 - b) opgeslagen en vervoerd is overeenkomstig bijlage C, hoofdstuk V.

Artikel 7

A. Produkten op basis van melk moeten:

1. zijn verkregen uit melk die voldoet aan de eisen van artikel 6 of uit produkten op basis van melk die voldoen aan de eisen van het onderhavige artikel;
2. worden toebeïd in een melkverwerkingsinrichting die voldoet aan de normen en voorschriften van bijlage B, hoofdstukken I, II, V en VI, en die wordt gecontroleerd overeenkomstig artikel 10, lid 2, en artikel 14;
3. voldoen aan de in bijlage C, hoofdstuk II, vastgestelde normen;
4. van een onmiddellijke en een eindverpakking worden voorzien overeenkomstig bijlage C, hoofdstuk III, en, indien het gaat om vloeibare produkten die bestemd zijn voor verkoop aan de eindverbruiker, overeenkomstig punt 3 van dat hoofdstuk;
5. worden geëtiketteerd overeenkomstig bijlage C, hoofdstuk IV;
6. worden opgeslagen en vervoerd overeenkomstig bijlage C, hoofdstuk V;
7. worden gecontroleerd overeenkomstig artikel 14 en bijlage C, hoofdstuk VI;
8. in voorkomend geval, naast melk, alleen voor menselijke consumptie geschikte stoffen bevatten;
9. tijdens het bereidingsproces een warmtebehandeling hebben ondergaan, of worden bereid uit produkten die een warmtebehandeling hebben ondergaan, of worden onderworpen aan voldoende strenge hygiënevoorschriften om te voldoen aan de hygiënecriteria die voor elk eindprodukt worden gewaarborgd.

Bovendien moeten de produkten op basis van melk voldoen aan de eis van artikel 5, punt 8, voor wat betreft het begeleidende document.

- B. In afwachting van eventuele communautaire voorschriften inzake doorstraling, mogen melk en produkten op basis van melk bestemd voor het handelsverkeer niet worden onderworpen aan ioniserende straling.

Artikel 8

1. De Lid-Staten mogen, voor de bereiding van kaas met een rijpingstijd van ten minste 60 dagen, afzonderlijke of algemene afwijkingen toestaan:

- a) voor wat betreft de kenmerken van rauwe melk, van de eisen van bijlage A, hoofdstuk IV;
- c) van de bepalingen van artikel 7, onder A, punten 2 en 4, voor zover het eindprodukt voldoet aan de criteria bedoeld in bijlage C, hoofdstuk II, onderdeel A;
- c) van bijlage C, hoofdstuk IV, onderdeel B, punt 2.

De algemene en bijzondere voorwaarden voor de bereiding van een bepaald produkt en de specifieke normen voor dit type produkt worden zo nodig volgens de procedure van artikel 31 vastgesteld.

2. Volgens de procedure van artikel 31 kunnen de Lid-Staten, voor zover bepaalde eisen van deze richtlijn de bereiding van produkten op basis van melk met traditionele kenmerken in de weg zouden kunnen staan, toestemming krijgen afzonderlijke of algemene afwijkingen toe te staan van de bepalingen van artikel 7, onder A, punten 1 tot en met 4, mits de melk die bij bovenbedoelde bereiding wordt gebruikt, voldoet aan de eisen van bijlage A, hoofdstuk I.

Uiterlijk drie maanden voor de datum bedoeld in artikel 32 delen de Lid-Staten aan de Commissie de lijst mede van de produkten waarvoor zij toepassing van de eerste alinea wensen, alsmede de aard van de gewenste afwijkingen.

Bij het in de eerste alinea bedoelde besluit worden indien nodig de algemene en bijzondere voorwaarden voor de bereiding van een bepaald produkt vastgesteld.

3. Een lijst van produkten „met rauwe melk” kan volgens de procedure van artikel 31 worden vastgesteld.

Artikel 9

De Lid-Staten zien erop toe dat, onverminderd Richtlijn 92/47/EEG van de Raad van 16 juni 1992 houdende vaststelling van de voorschriften voor het toestaan van

tijdelijke en beperkte afwijkingen op de specifieke communautaire gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van melk en produkten op basis van melk ⁽¹⁾:

- melkbehandelings- of melkverwerkingsinrichtingen die rauwe melk ontvangen die niet voldoet aan de in bijlage A, hoofdstuk IV, vermelde normen, niet overeenkomstig de artikelen 10 en 11 mogen worden erkend, en dat de produkten van deze inrichtingen niet worden voorzien van het in bijlage C, hoofdstuk IV, onderdeel A, punt 3, bedoelde keurmerk en niet in het handelsverkeer mogen worden gebracht;
- produkten die niet voldoen aan de in bijlage C, hoofdstukken I en II, vermelde normen of aan de normen die uit hoofde van artikel 8 moeten worden vastgesteld, niet in het handelsverkeer mogen worden gebracht en evenmin uit derde landen mogen worden ingevoerd.

Artikel 10

1. Elke Lid-Staat stelt de lijst op van zijn andere erkende melkbehandelings- en melkverwerkingsinrichtingen dan die bedoeld in artikel 11, alsmede de lijst van de erkende centrale melkdepots en van de erkende centra voor standaardisering; elke inrichting, elk depot of elk centrum krijgt een erkenningsnummer.

De bevoegde autoriteit erkent de desbetreffende inrichtingen, depots of centra slechts indien zij zich ervan vergewist heeft dat deze aan de eisen van deze richtlijn voldoen.

Wanneer de bevoegde autoriteit een duidelijke overtreding van de hygiënevoorschriften van deze richtlijn of een belemmering van een adequate keuring constateert, is zij gemachtigd om:

- i) in te grijpen in het gebruik van apparatuur of lokalen en om alle nodige maatregelen te treffen, zelfs om de produktie te beperken of tijdelijk stil te leggen;
- ii) wanneer de onder i) bedoelde maatregelen of de in artikel 14, lid 1, tweede alinea, laatste streepje, bedoelde maatregelen onvoldoende zijn gebleken, de erkenning tijdelijk, eventueel voor het in het geding zijnde produktietype, op te schorten.

Wanneer de exploitant of de beheerder van de inrichting, het depot of het centrum de geconstateerde inbreuk niet binnen de door de bevoegde autoriteit vastgestelde termijn verhelpt, trekt deze autoriteit de erkenning in.

De bevoegde autoriteit dient zich met name te voegen naar de conclusies van een eventuele controle overeenkomstig artikel 14.

Wanneer een erkenning wordt opgeschort of ingetrokken, wordt dit medegedeeld aan de overige Lid-Staten en de Commissie.

2. De inrichtingen, depots of centra worden door de bevoegde autoriteit geïnspecteerd en gecontroleerd overeenkomstig bijlage C, hoofdstuk VI.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 33 van dit Publikatieblad.

De inrichting, het depot of het centrum moet onder permanente controle van de bevoegde autoriteit blijven staan, met dien verstande dat de noodzaak van een permanente of periodieke aanwezigheid van de bevoegde autoriteit in een bepaalde inrichting, bepaald depot of bepaald centrum dient af te hangen van de grootte daarvan, het soort produkt dat wordt vervaardigd, het risicobeoordelingssysteem en de overeenkomstig artikel 14, lid 1, tweede alinea, vijfde en zesde streepje, geboden garanties.

De bevoegde autoriteit moet te allen tijde vrije toegang hebben tot alle delen van de inrichtingen, depots of centra, ten einde erop toe te zien dat het bepaalde in deze richtlijn wordt nageleefd, en, in geval van twijfel over de herkomst van de melk en de produkten op basis van melk, tot de boekhoudkundige documenten aan de hand waarvan zij het bedrijf van oorsprong of de inrichting van oorsprong van de grondstoffen kan opsporen.

De bevoegde autoriteit moet regelmatig de resultaten van de in artikel 14, lid 1, bedoelde controles analyseren. Zij kan op grond van deze analyses aanvullend onderzoek laten verrichten in alle produktiestadia of op de produkten.

De aard en de frequentie van de controles, alsmede de bemonsteringsmethoden en de methoden voor microbiologisch onderzoek worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 31.

Het resultaat van de analyses wordt neergelegd in een verslag waarvan de conclusies of aanbevelingen ter kennis worden gebracht van de exploitant of de beheerder van de inrichting, het depot of het centrum, die er zorg voor draagt dat de vastgestelde gebreken worden verholpen ter verbetering van de hygiëne.

3. Indien herhaaldelijk overtredingen worden vastgesteld, moet de controle worden verscherpt en moeten in voorkomend geval de etiketten of dragers met het keurmerk in beslag worden genomen.

4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 31.

Artikel 11

1. De Lid-Staten kunnen aan inrichtingen met een beperkte productie die produkten op basis van melk bereiden, bij het verlenen van de erkenning afwijkingen toestaan van artikel 7, onder A, punt 2, en artikel 14, lid 2, en bijlage B, hoofdstukken I en V.

De Lid-Staten delen de Commissie uiterlijk drie maanden vóór de datum bedoeld in artikel 32, de criteria mede die zij hebben gekozen om te beoordelen of een inrichting of een categorie inrichtingen in aanmerking kan komen voor afwijkingen als bedoeld in de eerste alinea.

Indien de Commissie na onderzoek van de gekozen criteria of na de overeenkomstig artikel 17 verrichte controles van oordeel is dat deze criteria de uniforme toepassing van deze richtlijn in de weg kunnen staan, kunnen deze criteria volgens de procedure van artikel 31 gewijzigd of aangevuld worden.

Volgens dezelfde procedure worden de voorwaarden vastgesteld waaronder de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat de inrichtingen in kwestie herindeelt.

2. Op basis van de door de Commissie overeenkomstig lid 1, tweede alinea, ingewonnen inlichtingen, worden vóór 1 januari 1997 volgens de procedure van artikel 31 uniforme criteria voor de toepassing van dit artikel vastgesteld.

Artikel 12

De thans in bedrijf zijnde inrichtingen moeten uiterlijk drie maanden vóór de datum bedoeld in artikel 32 bij de bevoegde autoriteit een verzoek indienen om op basis van artikel 10 dan wel op basis van artikel 11 te worden ingedeeld.

Zolang de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat geen besluit heeft genomen, doch uiterlijk tot en met 31 december 1997, mogen de produkten die afkomstig zijn van een niet ingedeelde inrichting, niet worden voorzien van het in bijlage C, hoofdstuk IV, onderdeel A, punt 3, bedoelde keurmerk en moeten zij op nationaal niveau in de handel worden gebracht.

Artikel 13

1. De Lid-Staten zien erop toe dat:

— de dieren van de productiebedrijven regelmatig aan een veterinaire controle worden onderworpen om na te gaan of de voorschriften van bijlage A, hoofdstuk I, worden nageleefd.

Die controles kunnen worden uitgevoerd in het kader van veterinaire controles die ter toepassing van andere communautaire bepalingen worden verricht.

Wanneer er een vermoeden bestaat dat de in bijlage A opgenomen voorschriften in verband met de gezondheid van de dieren niet worden nageleefd, controleert de bevoegde autoriteit de algemene gezondheidstoestand van de melkgevende dieren en laat hij, indien dat nodig blijkt, een aanvullend onderzoek van deze dieren verrichten;

— de productiebedrijven op gezette tijden worden gecontroleerd om na te gaan of de hygiënevoorschriften worden nageleefd.

Indien bij de in de eerste alinea bedoelde controle(s) wordt geconstateerd dat de hygiënevoorschriften worden overtreden, neemt de bevoegde autoriteit passende maatregelen.

2. De Lid-Staten leggen de Commissie de maatregelen voor die zij met het oog op de in lid 1, eerste alinea, tweede streepje, bedoelde controles overwegen. Voor de frequentie van deze controles moet rekening worden gehouden met de beoordeling van de op het productiebedrijf aanwezige risico's.

Deze maatregelen kunnen met het oog op een eenvormige toepassing van deze richtlijn volgens de procedure van artikel 31 worden gewijzigd of aangevuld.

3. De algemene hygiënevoorschriften die de productiebedrijven in acht moeten nemen, met name wat het onderhoud van de lokalen en het melken betreft, worden volgens de procedure van artikel 31 vastgesteld.

Artikel 14

1. De Lid-Staten zien erop toe dat de exploitant of de beheerder van de melkbehandelings- en/of melkverwerkingsinrichting alle nodige maatregelen treft om ervoor te zorgen dat de relevante voorschriften van deze richtlijn in alle stadia van de produktie worden nageleefd.

Daartoe dient de exploitant of de beheerder van de inrichting zelf constant controles uit te oefenen die gebaseerd zijn op de volgende beginselen:

- identificatie van de kritieke punten in de inrichting aan de hand van de gebruikte procédés;
- toezicht en controle op deze kritieke punten volgens adequate methoden;
- monsterneming voor analyse in een door de bevoegde autoriteit erkend laboratorium met het oog op de controle van de reinigings- en ontsmettingsmethoden en om na te gaan of de in deze richtlijn vastgestelde normen worden nageleefd;
- bewaring van de uit hoofde van de voorgaande streepjes verlangde gegevens op schrift of op een andere wijze geregistreerd, ten einde deze aan de bevoegde autoriteit te kunnen voorleggen. De resultaten van de verschillende controles en tests worden gedurende ten minste twee jaar bewaard, behalve in het geval van produkten op basis van melk die niet bij kamertemperatuur kunnen worden bewaard, waarvoor deze termijn wordt teruggebracht tot twee maanden ingaande op de uiterste consumptiedatum of de datum van minimale houdbaarheid;
- indien op grond van het laboratoriumonderzoek of van andere gegevens waarover zij beschikken een ernstig gevaar voor de gezondheid wordt vastgesteld, informatie van de bevoegde autoriteit;
- in geval van direct gevaar voor de menselijke gezondheid, uit de handel nemen van de hoeveelheid produkten die is verkregen onder technologisch vergelijkbare omstandigheden en die hetzelfde gevaar kan opleveren. Deze uit de handel genomen hoeveelheid moet onder toezicht en onder verantwoordelijkheid van de bevoegde autoriteit blijven, totdat zij wordt vernietigd, voor andere doeleinden dan menselijke consumptie wordt gebruikt, dan wel na toestemming van genoemde autoriteit opnieuw wordt behandeld om de veiligheid ervan te waarborgen.

De exploitant of beheerder van de inrichting moet bovendien garanties bieden ten aanzien van het correcte beheer van de keurmerken.

De in het eerste en tweede streepje van de tweede alinea en de in de derde alinea bedoelde eisen moeten aan de bevoegde autoriteit worden meegedeeld, die op gezette tijden moet controleren of ze worden nageleefd.

2. De exploitant of de beheerder van de inrichting moet een opleidingsprogramma verstrekken of opzetten dat het

personeel in staat stelt te voldoen aan de voorschriften inzake hygiënische produktie, die zijn aangepast aan de produktie-structuur, behalve indien het personeel reeds over een voldoende kwalificatie beschikt, ten bewijze waarvan het een diploma kan overleggen. De bevoegde autoriteit waaronder de inrichting ressorteert, moet bij het opzetten en de uitvoering van dit programma of, wanneer het een programma betreft dat op de datum van kennisgeving van deze richtlijn bestaat, bij de controle daarop worden betrokken.

3. Wanneer een gegrond vermoeden bestaat dat niet aan de eisen van deze richtlijn wordt voldaan, verricht de bevoegde autoriteit de nodige controles en, indien dat vermoeden wordt bevestigd, neemt zij de passende maatregelen die kunnen gaan tot schorsing van de erkenning.

4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden, zo nodig, vastgesteld volgens de procedure van artikel 31.

Artikel 15

1. De Lid-Staten leggen de Commissie overeenkomstig de voorschriften en beginselen van Richtlijn 86/469/EEG van de Raad van 16 september 1986 inzake het onderzoek van dieren en vers vlees op de aanwezigheid van residuen ⁽¹⁾ uiterlijk op 30 juni 1993 de nationale maatregelen voor die getroffen moeten worden om ook rauwe melk, warmtebehandelde melk en produkten op basis van melk te onderzoeken op de aanwezigheid:

- van residuen van groep III (antibiotica, sulfonamiden en andere antimicrobiële stoffen) van bijlage I, onder A, bij genoemde richtlijn,
- van residuen van groep II (andere residuen) van bijlage I, onder B, bij genoemde richtlijn.

2. De Lid-Staten zien erop toe dat in het kader van de in artikel 14 bedoelde controles, controles worden verricht met het oog op het opsporen van residuen van stoffen met farmacologische en hormonale werking, van antibiotica, van bestrijdingsmiddelen, van detergenten en van andere stoffen die schadelijk zijn, die de organoleptische kenmerken van de melk of de produkten op basis van melk kunnen beïnvloeden of die eventueel ertoe kunnen leiden dat de consumptie van melk of produkten op basis van melk gevaarlijk of schadelijk is voor de menselijke gezondheid wanneer deze residuen de toegestane toleranties overschrijden.

Indien in de onderzochte melk of produkten op basis van melk sporen van residuen voorkomen in hoeveelheden die de toegestane toleranties overschrijden, moeten zij van gebruik voor menselijke consumptie worden uitgesloten.

⁽¹⁾ PB nr. L 275 van 26. 9. 1986, blz. 36. Richtlijn gewijzigd bij Beschikking 89/187/EEG (PB nr. L 66 van 10. 3. 1989, blz. 37).

Het onderzoek op residuen moet worden verricht volgens methoden die wetenschappelijk zijn erkend en op hun praktische waarde zijn getoetst, en met name volgens die welke zijn omschreven op communautair of internationaal niveau.

3. De bevoegde autoriteit controleert steekproefsgewijze of de voorschriften van lid 2 worden nageleefd.

4. Volgens de procedure van artikel 31 wordt het volgende vastgesteld:

- de wijze van uitvoering en de frequentie van de in lid 3 bedoelde controles,
- de in lid 2 bedoelde toleranties en referentiemethoden.

Volgens dezelfde procedure kan worden besloten het onderzoek uit te breiden tot andere dan de in lid 1 bedoelde stoffen.

5. Tot de inwerkingtreding van de uitvoeringsbepalingen van dit artikel blijven de nationale voorschriften, onverminderd de algemene Verdragsbepalingen, van toepassing.

Artikel 16

1. De melktanks en de lokalen, de installaties en de apparatuur mogen voor andere levensmiddelen worden gebruikt mits alle passende maatregelen worden genomen om besmetting of aantasting van de consumptiemelk of de produkten op basis van melk te voorkomen.

2. Op de melktanks moet duidelijk worden vermeld dat zij slechts voor het vervoer van levensmiddelen mogen worden gebruikt.

3. Wanneer een inrichting levensmiddelen bereidt die melk of produkten op basis van melk bevatten en daarnaast andere ingrediënten, die geen warmtebehandeling of een andere behandeling met een gelijkwaardig effect hebben ondergaan, moeten deze melk, deze produkten op basis van melk en deze ingrediënten afzonderlijk worden opgeslagen om besmetting te voorkomen en moeten zij in daartoe bestemde lokalen behandeld of verwerkt worden.

4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden volgens de procedure van artikel 31 vastgesteld, met name de voorschriften inzake wassen, reinigen en ontsmetten vóór gebruik, alsmede de voorschriften inzake vervoer.

Artikel 17

Deskundigen van de Commissie kunnen in samenwerking met de bevoegde autoriteiten controles ter plaatse uitvoeren voor zover de eenvormige toepassing van de onderhavige richtlijn dit vereist. Daartoe kunnen zij met een controle op een representatief percentage inrichtingen nagaan of de

bevoegde autoriteiten controle uitoefenen op de naleving van deze richtlijn door de erkende inrichtingen. De Commissie brengt de Lid-Staten op de hoogte van de uitslag van de verrichte controles.

De Lid-Staat op het grondgebied waarvan een controle wordt verricht, geeft de deskundigen alle steun voor de uitvoering van hun taak.

De algemene uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 31.

Artikel 18

De Lid-Staten zien erop toe dat de vervaardiging van in deze richtlijn bedoelde produkten waarin een deel van de melkbestanddelen vervangen is door andere produkten dan produkten op basis van melk, wordt onderworpen aan de in deze richtlijn vastgestelde hygiënevoorschriften.

Artikel 19

1. De bepalingen van Richtlijn 89/662/EEG zijn van toepassing, met name ten aanzien van de organisatie van de door de Lid-Staat van bestemming te verrichten controles en de daaraan te verbinden gevolgen en ten aanzien van de toe te passen vrijwaringsmaatregelen.

2. Onverminderd de specifieke bepalingen van de onderhavige richtlijn verricht de bevoegde autoriteit, indien het vermoeden bestaat dat deze richtlijn niet wordt nageleefd of indien er wordt getwijfeld aan de hygiënestaat van de in artikel 1 bedoelde produkten, alle controles die nodig worden geacht.

3. De Lid-Staten nemen de passende bestuursrechtelijke of strafrechtelijke maatregelen om iedere inbreuk op de onderhavige richtlijn te bestraffen, meer bepaald wanneer wordt geconstateerd dat de opgestelde certificaten of documenten niet in overeenstemming zijn met de werkelijke staat van de in artikel 1 bedoelde produkten, dat deze produkten niet overeenkomstig de regelgeving zijn gemerkt, dat de produkten in kwestie niet aan de in deze richtlijn voorgeschreven controles zijn onderworpen of dat is afgeweken van het gebruik waarvoor deze produkten oorspronkelijk bestemd waren.

Artikel 20

1. Volgens de procedure van artikel 31 kunnen worden vastgesteld:

- de eisen die van toepassing zijn op produkten die in een Lid-Staat in de handel mogen worden gebracht en waarvan samenstelling of presentatie in de verschillende Lid-Staten tot uiteenlopende interpretaties aanleiding zouden kunnen geven;
- methoden om te controleren of de hermetisch gesloten recipiënten leklicht zijn;
- voor analyses en tests, de referentiemethoden en, in voorkomend geval, de criteria voor de routinemethoden,

die moeten worden gebruikt om te controleren of de eisen van deze richtlijn worden nageleefd, alsmede de wijze van bemonstering;

- de grenswaarden en methoden aan de hand waarvan een onderscheid kan worden gemaakt tussen de verschillende soorten warmtebehandelde melk die in bijlage C, hoofdstuk I, zijn omschreven.
- de analysemethoden voor de in bijlage A, hoofdstuk IV, en bijlage C, hoofdstukken I en II, bedoelde normen.

Zolang de in de eerste alinea bedoelde besluiten niet zijn genomen, worden de internationaal aanvaarde analyse- en testmethoden als referentiemethoden erkend.

2. In afwijking van de artikelen 3 en 6 kan volgens de procedure van artikel 31 worden besloten dat sommige bepalingen van deze richtlijn niet van toepassing zijn op de produkten op basis van melk die andere levensmiddelen bevatten en waarvan het percentage melk of produkten op basis van melk niet essentieel is in de zin van artikel 2, punt 4.

De in de eerste alinea bedoelde afwijkingen mogen geen betrekking hebben op:

- a) de voorschriften inzake de gezondheid van de dieren en de voorwaarden inzake erkenning van de inrichtingen als bedoeld in bijlage B, hoofdstuk I;
- b) de eisen betreffende het keurmerk als bedoeld in bijlage C, hoofdstuk IV;
- c) de voorwaarden inzake inspectie als bedoeld in bijlage C, hoofdstuk VI.

Bij het verlenen van de afwijkingen wordt zowel met de aard als met de samenstelling van het produkt rekening gehouden.

3. Ongeacht lid 2 zien de Lid-Staten erop toe dat alle in de handel gebrachte produkten op basis van melk deugdelijke produkten zijn die zijn bereid uit melk of produkten op basis van melk die voldoen aan de eisen van deze richtlijn.

Artikel 21

Zo nodig wijzigt de Raad op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de bijlagen, met name met het oog op de aanpassing ervan aan de ontwikkeling van wetenschap en techniek.

HOOFDSTUK III

Invoer uit derde landen

Artikel 22

De voorwaarden die gelden voor de invoer uit derde landen van rauwe melk, warmtebehandelde melk en produkten op

basis van melk die onder deze richtlijn vallen moeten ten minste gelijkwaardig zijn aan de bepalingen die in hoofdstuk II zijn vastgesteld voor de communautaire productie.

Artikel 23

1. Met het oog op een uniforme toepassing van artikel 22 zijn de bepalingen van de volgende leden van toepassing.

2. In de Gemeenschap mogen alleen worden ingevoerd melk of produkten op basis van melk:

- a) die afkomstig zijn uit een derde land dat voorkomt op een lijst die overeenkomstig lid 3, onder a), zal worden opgesteld;
- b) die vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat overeenkomstig een model dat volgens de procedure van artikel 31 zal worden opgesteld, ondertekend door de bevoegde autoriteit van het exporterende land, waarin wordt verklaard dat deze melk en deze produkten op basis van melk voldoen aan de eisen van hoofdstuk II of de eventuele aanvullende eisen of de gelijkwaardige garanties als bedoeld in lid 3 bieden en dat zij afkomstig zijn van inrichtingen die de in bijlage B bedoelde garanties bieden.

3. Volgens de procedure van artikel 31 worden vastgesteld:

- a) een voorlopige lijst van derde landen of delen van derde landen die de Lid-Staten en de Commissie garanties kunnen bieden die gelijkwaardig zijn aan die bedoeld in hoofdstuk II alsmede de lijst van de inrichtingen waarvoor zij deze garanties kunnen bieden.

Deze voorlopige lijst wordt opgesteld aan de hand van de lijsten van de door de bevoegde autoriteiten erkende en geïnspecteerde inrichtingen nadat de Commissie zich er van tevoren van heeft vergewist dat deze inrichtingen in overeenstemming zijn met de algemene beginselen en voorschriften van deze richtlijn;

- b) het bijwerken van deze lijst afhankelijk van de in lid 4 bedoelde controles;
- c) de voor derde landen vastgestelde specifieke eisen en gelijkwaardige garanties die niet gunstiger mogen zijn dan die van hoofdstuk II;
- d) het type warmtebehandeling dat moet worden voorgeschreven voor bepaalde derde landen die in veterinairerechtelijk opzicht een risico inhouden.

4. Deskundigen van de Commissie en van de Lid-Staten verrichten controles ter plaatse om na te gaan of de door het derde land geboden garanties inzake de voorwaarden voor de productie en het in de handel brengen kunnen worden beschouwd als gelijkwaardig aan die welke in de Gemeenschap gelden.

De met deze controles belaste deskundigen van de Lid-Staten worden aangewezen door de Commissie op voordracht van de Lid-Staten.

Deze controles worden uitgevoerd in opdracht van de Gemeenschap, die alle ermee gemoeide kosten draagt. De frequentie en de wijze van uitvoering van deze controles, met inbegrip van de controles die moeten worden verricht bij een besluit overeenkomstig lid 6, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 31.

5. In afwachting van de organisatie van de in lid 4 bedoelde controles blijven de nationale bepalingen inzake inspectie in de derde landen van toepassing, met dien verstande dat de tijdens de inspecties geconstateerde overtredingen van de hygiënevoorschriften aan het Permanent Veterinair Comité moeten worden medegedeeld.

6. De Raad kan op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluiten, in plaats van een afzonderlijke erkenning van de melkbehandelings- of de melkverwerkingsinrichtingen, op basis van wederkerigheid, de inrichtingen van een derde land te erkennen die door de bevoegde autoriteit van dat land regelmatig doeltreffend worden gecontroleerd, zodat die autoriteit kan garanderen dat aan de eisen van lid 2, onder b), wordt voldaan.

Artikel 24

De bij Richtlijn 90/675/EEG vastgestelde beginselen en algemene voorschriften zijn van toepassing, met name voor wat betreft de organisatie van de door de Lid-Staten te verrichten controles en de daaraan te verbinden gevolgen, alsmede de ten uitvoer te leggen vrijwaringsmaatregelen.

Artikel 25

1. De Lid-Staten zien erop toe dat de in deze richtlijn bedoelde produkten alleen in de Gemeenschap worden ingevoerd:

- indien zij vergezeld gaan van een certificaat dat bij het laden door de bevoegde autoriteit van het derde land wordt afgegeven.

Het modelcertificaat wordt volgens de procedure van artikel 31 vastgesteld;

- indien zij deugdelijk gebleken zijn bij de controles als bedoeld in de Richtlijnen 90/675/EEG en 91/496/EEG ⁽¹⁾.

2. In afwachting van de vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van dit artikel blijven de nationale voorschriften voor de invoer uit derde landen waarvoor deze eisen nog niet op communautair niveau zijn vastgesteld, van toepassing voor zover zij niet gunstiger zijn dan die van hoofdstuk II.

⁽¹⁾ Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56).

Artikel 26

Op de in artikel 23 bedoelde lijsten mogen alleen derde landen of delen van derde landen worden opgenomen:

- a) waarvandaan invoer niet is verboden, omdat ziekten als bedoeld in bijlage A of andere in de Gemeenschap exotisch zijnde ziekten daar niet voorkomen, of op grond van de artikelen 6, 7 en 14 van Richtlijn 72/462/EEG ⁽²⁾;
- b) waarvan, rekening houdend met de wetgeving en de organisatie van de bevoegde autoriteit en haar inspectiediensten, de bevoegdheden van die diensten en het toezicht waaraan zij zijn onderworpen, overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Richtlijn 72/462/EEG, is vastgesteld dat zij kunnen garanderen dat de geldende wetgeving wordt toegepast, of
- c) waarvan de veterinaire dienst kan garanderen dat gezondheidsvoorschriften worden nageleefd die ten minste gelijkwaardig zijn aan die van hoofdstuk II.

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 27

1. Iedere Lid-Staat wijst een of meer nationale referentielaboratoria op het gebied van analyses en tests van melk en produkten op basis van melk aan. Hij deelt de lijst daarvan mede aan de Commissie.

Deze laboratoria zijn belast:

- met de coördinatie van de activiteiten van de laboratoria die belast zijn met de analyses voor de controle op de chemische of bacteriologische normen en met de tests, als bedoeld in deze richtlijn;
- met het assisteren van de bevoegde autoriteit bij de organisatie van het systeem voor de controle op melk en produkten op basis van melk;
- met de periodieke organisatie van vergelijkende tests;
- met de verspreiding van de door het in artikel 28 bedoelde communautaire referentielaboratorium verstrekte informatie aan de bevoegde autoriteiten en de laboratoria belast met de analyses en tests op het gebied van melk en produkten op basis van melk.

⁽²⁾ Richtlijn 72/462/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairerechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen, varkens, schapen en geiten, van vers vlees of van vleesprodukten uit derde landen (PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 28). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/497/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 69).

2. De Commissie draagt er zorg voor dat de lijst van de nationale referentielaboratoria en de latere bijwerking daarvan in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekend worden gemaakt.

Artikel 28

Het communautaire referentielaboratorium op het gebied van analyses en tests van melk en produkten op basis van melk staat vermeld in bijlage D, hoofdstuk I.

De bevoegdheden en taken van dit laboratorium staan vermeld in hoofdstuk II van genoemde bijlage, met name wat betreft de coördinatie van de activiteiten van de in artikel 27 bedoelde nationale referentielaboratoria.

De in artikel 28 van Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied ⁽¹⁾ vastgestelde bepalingen zijn van toepassing.

Artikel 29

1. Richtlijn 85/397/EEG wordt met ingang van 1 januari 1994 ingetrokken.

2. Richtlijn 89/384/EEG van de Raad van 20 juni 1989 tot vaststelling van de wijze van de controle van de naleving van het in bijlage A van Richtlijn 85/397/EEG bedoelde vriespunt van rauwe melk ⁽²⁾, Richtlijn 89/362/EEG van de Commissie van 26 mei 1989 houdende algemene voorschriften inzake de hygiëne op melkveebedrijven ⁽³⁾ en Beschikking 91/180/EEG van de Commissie van 14 februari 1991 tot vaststelling van analyse- en testmethoden voor rauwe en voor warmtebehandelde melk ⁽⁴⁾ blijven met betrekking tot de onderhavige richtlijn van kracht.

Volgens de procedure van artikel 31 kunnen bovenbedoelde besluiten gewijzigd worden om de werkingssfeer ervan aan te passen aan de inhoud van de onderhavige richtlijn dan wel om ze later aan te passen aan de ontwikkeling van wetenschap en techniek.

Artikel 30

Richtlijn 89/662/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. in bijlage A wordt het volgende streepje toegevoegd:

„— Richtlijn 92/46/EEG van de Raad van 16 juni 1992 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van rauwe melk, warmtebehandelde melk en produkten op basis van melk (PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 1).”;

⁽¹⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 19. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 91/133/EEG (PB nr. L 66 van 13. 3. 1991, blz. 18).

⁽²⁾ PB nr. L 181 van 28. 6. 1989, blz. 50.

⁽³⁾ PB nr. L 156 van 8. 6. 1989, blz. 30.

⁽⁴⁾ PB nr. L 93 van 13. 4. 1991, blz. 1.

2. in bijlage A wordt het volgende streepje geschrapt:

„— Richtlijn 85/397/EEG van de Raad van 5 augustus 1985 inzake hygiënische en veterinaire rechtelijke problemen bij het intracommunautaire handelsverkeer in warmtebehandelde melk (PB nr. L 226 van 24. 8. 1985, blz. 13), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3768/85 (PB nr. L 362 van 31. 12. 1985, blz. 8).”;

3. in bijlage B wordt het volgende streepje geschrapt:

„— rauwe melk en melkprodukten;”.

Artikel 31

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter deze procedure, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat, onverwijld in bij het bij Besluit 68/361/EEG ⁽⁵⁾ ingestelde Permanent Veterinair Comité, hierna het „comité” genoemd.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt, na raadpleging van het bij Verordening (EEG) nr. 804/68 ingestelde Comité van beheer voor melk en zuivelprodukten, wanneer het gaat om problemen met betrekking tot chemische of technologische aspecten, aan het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen al naar gelang van de urgentie van het vraagstuk. Het spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij stemming in het comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast en legt deze onmiddellijk ten uitvoer wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het comité.

b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het comité of bij gebreke van een advies, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad na verloop van een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de datum van indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld, behalve wanneer de Raad zich met gewone meerderheid van stemmen tegen genoemde maatregelen heeft uitgesproken.

Artikel 32

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 januari

⁽⁵⁾ PB nr. L 225 van 18. 10. 1968, blz. 23.

1994 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst mede van alle belangrijke bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

3. De vaststelling van het einde van de termijn voor omzetting in de wetgeving van de Lid-Staat, namelijk 1 januari 1994, heeft geen gevolgen voor de afschaffing van

de veterinaire controles aan de grenzen zoals vastgesteld in Richtlijn 89/662/EEG.

Artikel 33

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 16 juni 1992.

Voor de Raad

De Voorzitter

Arlindo MARQUES CUNHA

BIJLAGE A

VOORSCHRIFTEN BETREFFENDE DE ONTVANGST VAN RAUWE MELK IN DE MELKBEHANDELINGS- EN/OF MELKVERWERKINGSINRICHTING

HOOFDSTUK I

Voorschriften voor rauwe melk in verband met de gezondheid van de dieren

1. De rauwe melk moet afkomstig zijn van:
 - a) koeien en buffelkoeien
 - i) die behoren tot een beslag dat overeenkomstig bijlage A, punt 1, van Richtlijn 64/432/EEG
 - officieel tuberculosevrij is,
 - brucellosevrij of officieel brucellosevrij is;
 - ii) die geen tekenen vertonen van besmettelijke ziekten die via melk op de mens kunnen worden overgebracht;
 - iii) die op melk geen abnormale organoleptische kenmerken kunnen overbrengen;
 - iv) die geen enkele zichtbare verstoring van de algemene gezondheidstoestand vertonen en niet lijden aan aandoeningen van het genitaal apparaat waarbij afscheiding plaatsvindt, aan darmontsteking waarbij diarree en koorts optreden of aan een zichtbare ontsteking van de uierhuid;
 - v) die geen wonden aan de uier vertonen die de melk kunnen beïnvloeden;
 - vi) die, wat koeien betreft, per dag ten minste 2 liter melk geven;
 - vii) die niet zijn behandeld met stoffen die schadelijk zijn of schadelijk kunnen worden voor de gezondheid van de mens en die in de melk terecht kunnen komen tenzij de melk is verkregen na de officiële wachttijd die in de communautaire bepalingen of, bij gebreke daarvan, in de nationale bepalingen is voorgeschreven;
 - b) schapen en geiten
 - i) die behoren tot een officieel brucellosevrije of een brucellosevrije (*brucella melitensis*) schapenhouderij of geitenhouderij in de zin van artikel 2, punten 4 en 5, van Richtlijn 91/68/EEG;
 - ii) die voldoen aan de onder a), met uitzondering van de punten i) en vi), bedoelde eisen.
2. Wanneer op het bedrijf verschillende diersoorten samen worden gehouden, moet voor elke soort worden voldaan aan de gezondheidseisen die zouden gelden indien alleen dieren van die soort werden gehouden.
3. Indien op een bedrijf geiten samen met runderen worden gehouden, moeten de geiten worden gecontroleerd op tuberculose volgens de uitvoeringsbepalingen die volgens de procedure van artikel 31 van de onderhavige richtlijn worden gepreciseerd.
4. Rauwe melk moet van behandeling, verwerking, verkoop en consumptie worden uitgesloten:
 - a) wanneer zij afkomstig is van dieren waaraan onrechtmatig een of meer van de in de Richtlijnen 81/602/EEG ⁽¹⁾ en 88/146/EEG ⁽²⁾ bedoelde stoffen zijn toegediend;
 - b) wanneer zij residuen van de in artikel 15 van de onderhavige richtlijn bedoelde stoffen bevat in hoeveelheden boven de toegestane toleranties.

⁽¹⁾ Richtlijn 81/602/EEG van de Raad van 31 juli 1981 betreffende het verbod van bepaalde stoffen met hormonale werking en van stoffen met thyreostatische werking (PB nr. L 222 van 7. 8. 1981, blz. 32). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 85/358/EEG (PB nr. L 191 van 23. 7. 1985, blz. 46).

⁽²⁾ Richtlijn 88/146/EEG van de Raad van 7 maart 1988 tot instelling van een verbod op het gebruik van bepaalde stoffen met hormonale werking in de veehouderij (PB nr. L 70 van 16. 3. 1988, blz. 16).

HOOFDSTUK II

Hygiënevoorschriften voor het bedrijf

1. Rauwe melk moet afkomstig zijn van overeenkomstig artikel 13, lid 1, van de onderhavige richtlijn geregistreerde en gecontroleerde bedrijven. Wanneer de buffelkoeien, schapen en geiten niet in de open lucht worden gehouden, moeten de gebruikte lokalen zo worden ontworpen, gebouwd, onderhouden en beheerd dat wordt gezorgd voor:
 - a) goede huisvesting, hygiëne, reinheid en gezondheid van de dieren;
 - b) bevredigende hygiëne bij het melken en bij het hanteren, koelen en opslaan van de melk.
2. De lokalen waarin de dieren worden gemolken of waarin de melk wordt opgeslagen, gehanteerd of gekoeld, moeten zo zijn gelegen en gebouwd dat ieder gevaar voor besmetting van de melk wordt voorkomen. Zij moeten gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten zijn en ten minste voorzien zijn van:
 - a) muren en vloeren die op plaatsen die kunnen worden bevuild of besmet gemakkelijk te reinigen zijn;
 - b) vloeren die zo zijn aangelegd dat vloeistoffen gemakkelijk kunnen wegvloeien, en afval onder goede voorwaarden kan worden verwijderd;
 - c) een bevredigend luchtverversings- en verlichtingssysteem;
 - d) een adequaat en toereikend systeem van drinkwatervoorziening waarbij de in de bijlagen D en E van Richtlijn 80/778/EEG ⁽¹⁾ vermelde parameters in acht worden genomen voor het melken, en voor het reinigen van het in hoofdstuk III, onderdeel B, van de onderhavige bijlage bedoelde materieel en van de aldaar bedoelde instrumenten;
 - e) een behoorlijke afscheiding van elke bron van besmetting, zoals toiletten en mest;
 - f) gemakkelijk te wassen, te reinigen en te ontsmetten toebehoren en apparatuur.

Voorts moeten de lokalen voor de opslag van melk voorzien zijn van adequate koelapparatuur; deze lokalen moeten beschermd zijn tegen ongedierte en moeten goed zijn afgescheiden van de lokalen waar de dieren worden gehuisvest.
3. Als gebruik wordt gemaakt van een verplaatsbare melkstand, moet aan de eisen van punt 2, onder d) en f), worden voldaan en moet de melkstand voorts:
 - a) geplaatst zijn op een ondergrond waarop zich geen uitwerpselen of ander afval bevinden;
 - b) waarborgen dat de melk wordt afgeschermd gedurende de tijd dat de melkstand gebruikt wordt;
 - c) zo zijn gebouwd en afgewerkt dat de binnenwanden schoon kunnen worden gehouden.
4. Wanneer de melkdieren vrij in de open lucht rondlopen, moet het bedrijf ook beschikken over een melkplaats of een melkruimte die voldoende van de stallen is gescheiden.
5. Er moet voor worden gezorgd dat dieren die drager zijn van of ervan worden verdacht drager te zijn van een van de in hoofdstuk I, punt 1, bedoelde ziekten, op doeltreffende wijze worden geïsoleerd of dat dieren als bedoeld in punt 3 van dat hoofdstuk op doeltreffende wijze van de rest van het beslag worden gescheiden.
6. Alle dieren, ongeacht de soort, dienen verwijderd te worden gehouden van de lokalen en plaatsen waar melk wordt opgeslagen, gehanteerd en gekoeld.

HOOFDSTUK III

Hygiënevoorschriften voor het melken, het ophalen van rauwe melk en het vervoer van rauwe melk van het productiebedrijf naar het centrale melkdepot, het centrum voor standaardisering, de melkbehandelings- of de melkverwerkingsinrichting — Hygiënevoorschriften voor het personeel

A. Hygiëne bij het melken

1. Het melken moet op hygiënische wijze en onder de voorwaarden van Richtlijn 89/362/EEG geschieden.

⁽¹⁾ Richtlijn 80/778/EEG van de Raad van 15 juli 1980 betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water (PB nr. L 229 van 30. 8. 1980, blz. 11). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/656/EEG (PB nr. L 353 van 17. 12. 1990, blz. 59).

2. De melk moet onmiddellijk na het melken naar een schone ruimte worden gebracht die zo is ingericht dat schadelijke gevolgen voor de kwaliteit van de melk worden voorkomen.

De melk moet, wanneer zij niet binnen twee uur na het melken wordt opgehaald, worden gekoeld tot een temperatuur van 8 °C of lager indien de ophaling dagelijks plaatsvindt, en van 6 °C of lager indien de ophaling niet dagelijks plaatsvindt. Gedurende het vervoer naar de melkbehandelings- en/of melkverwerkingsinrichting mag de temperatuur van de gekoelde melk niet hoger zijn dan 10 °C.

B. *Hygiëne van de lokalen, het materieel en de uitrusting*

1. Het materieel en de instrumenten, of het oppervlak daarvan, die bestemd zijn om in contact te komen met melk (gereedschap, recipiënten, tanks, enz. bestemd voor het melken, het ophalen of het vervoer van melk) moeten zijn vervaardigd van een glad, gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten corrosiebestendig materiaal dat geen bestanddelen aan de melk afgeeft in zodanige hoeveelheden dat er een gevaar voor de menselijke gezondheid ontstaat, een ongunstige verandering van de samenstelling van de melk teweeg wordt gebracht of een nadelige invloed wordt uitgeoefend op de organoleptische eigenschappen van de melk.
2. Na gebruik moeten het melkgereedschap, de installaties voor machinaal melken en de recipiënten die in contact zijn geweest met de melk, worden gereinigd en ontsmet. Na elk transport, of na elke reeks van transporten wanneer er tussen het lossen en de volgende lading slechts zeer weinig tijd verloopt, maar in elk geval ten minste eenmaal per dag, moeten de recipiënten en tanks die voor het vervoer van rauwe melk naar het centrale melkdepot, het centrum voor standaardisering, de melkbehandelings- of melkverwerkingsinrichting worden gebruikt, worden gereinigd en ontsmet voordat zij opnieuw worden gebruikt.

C. *Hygiëne van het personeel*

1. De grootst mogelijke zindelijkheid wordt geëist van het personeel. In het bijzonder gelden de volgende regels:
 - a) personen die betrokken zijn bij het melken en het hanteren van rauwe melk moeten schone melkkleding dragen;
 - b) personen die betrokken zijn bij het melken moeten, onmiddellijk voordat zij met het melken beginnen, hun handen wassen en zij moeten deze zolang het melken duurt zo schoon mogelijk houden.

Voor dit doel dienen dichtbij de melkplaats geschikte voorzieningen aanwezig te zijn om de personen die betrokken zijn bij het melken of bij het hanteren van rauwe melk, in staat te stellen hun handen en armen te wassen.
2. De werkgever dient de nodige maatregelen te nemen om te voorkomen dat personen die een bron van besmetting zouden kunnen zijn, bij het hanteren van rauwe melk worden betrokken, totdat is aangetoond dat die personen deze kunnen hanteren zonder gevaar voor besmetting.

Personen die betrokken zullen zijn bij het melken en het hanteren van rauwe melk dienen aan te tonen dat vanuit medisch oogpunt niets hun tewerkstelling in de weg staat. Het medisch toezicht op bovenbedoelde personen valt onder de nationale wetgeving die in de betrokken Lid-Staat van kracht is, of, voor derde landen, onder de volgens de procedure van artikel 31 vast te stellen bijzondere waarborgen.

D. *Hygiëne bij de productie*

1. Onder toezicht van de bevoegde autoriteit wordt een controleregeling ingesteld om te voorkomen dat water aan de rauwe melk wordt toegevoegd. In het kader van deze regeling wordt met name het vriespunt van de melk van elke productie-installatie regelmatig gecontroleerd, en wel op de volgende wijze:
 - a) De rauwe melk van elk bedrijf moet regelmatig worden gecontroleerd door middel van steekproefsgewijs te nemen monsters. Ingeval de rauwe melk van één enkel bedrijf rechtstreeks aan de melkbehandelings- of de melkverwerkingsinrichting wordt geleverd, worden deze monsters genomen hetzij bij de verzameling van de melk op het bedrijf, mits er voorzorgsmaatregelen zijn genomen om elke fraude tijdens het vervoer uit te sluiten, hetzij vóór het afleveren bij de melkbehandelings- of de melkverwerkingsinrichting, wanneer de melk daar rechtstreeks door het bedrijf wordt geleverd.

Indien de resultaten van een controle de bevoegde autoriteit aanleiding geven tot de verdenking dat er water aan de melk is toegevoegd, neemt deze op het bedrijf een authentiek monster. Een authentiek monster wordt getrokken uit de melk afkomstig van een volledig onder toezicht uitgevoerde ochtend- of avondmelkbeurt die minimaal 11 uur en maximaal 13 uur na de vorige melkbeurt plaatsheeft.

Indien de geleverde melk van meer dan één bedrijf afkomstig is, mogen de monsters slechts worden genomen bij de ontvangst van de rauwe melk in de melkbehandelings- of melkverwerkingsinrichting, het centrale melkdepot of het centrum voor standaardisering, echter op voorwaarde dat op de bedrijven toch een controle door middel van steekproeven plaatsvindt.

Indien de resultaten van een controle aanleiding geven tot de verdenking dat water is toegevoegd, worden monsters genomen op alle bedrijven waarvan de desbetreffende rauwe melk afkomstig is.

Zo nodig neemt de bevoegde autoriteit authentieke monsters in de zin van de tweede alinea van dit punt a).

- b) Indien de verdenking dat water is toegevoegd wordt ontzenuwd door de resultaten van de controle, mag de rauwe melk worden gebruikt voor de produktie van rauwe consumptiemelk, warmtebehandelde melk of melk voor de bereiding van produkten op basis van melk, bestemd voor menselijke consumptie.
2. De melkbehandelings- en/of melkverwerkingsinrichting waarschuwt de bevoegde autoriteit zodra de maximumnormen voor het kiemgetal en het aantal somatische cellen worden bereikt. De bevoegde autoriteit neemt de passende maatregelen.
3. Als de melk van het betrokken bedrijf binnen drie maanden na de kennisgeving van de resultaten van de in punt 1, onder a), bedoelde controles en het in onderdeel D van hoofdstuk IV bedoelde onderzoek en na overschrijding van de in hoofdstuk IV bedoelde normen niet aan genoemde normen voldoet, mag het bedrijf geen rauwe melk meer leveren totdat de rauwe melk opnieuw aan genoemde normen voldoet.

Wanneer in melk het gehalte aan residuen van farmacologisch werkzame substanties de voor elk van die substanties in de bijlagen I en III van Verordening (EEG) nr. 2377/90 ⁽¹⁾ vastgestelde maximumwaarden overschrijdt en het totaal van de residuen van al die substanties te zamen hoger is dan een volgens de procedure van artikel 31 van de onderhavige richtlijn vast te stellen waarde, mag deze melk niet voor menselijke consumptie worden bestemd.

HOOFDSTUK IV

Normen die bij het ophalen van rauwe melk op het productiebedrijf of bij de ontvangst van die melk in de melkbehandelings- of melkverwerkingsinrichting in acht moeten worden genomen

A. Rauwe koemelk

Onverminderd de in de bijlagen I en III van Verordening (EEG) nr. 2377/90 vastgestelde maximumwaarden:

1. moet rauwe koemelk bestemd voor de produktie van warmtebehandelde consumptiemelk, gefermenteerde, gestremde, gezeleerde of gearomatiseerde melk en room aan de volgende normen voldoen:

Kiemgetal bij 30 °C (per ml)	≤ 100 000 (a)
Aantal somatische cellen (per ml)	≤ 400 000 (b)

- (a) Meetkundig gemiddelde, geconstateerd over een periode van twee maanden, met ten minste twee monsternemingen per maand.
- (b) Meetkundig gemiddelde, geconstateerd met ten minste één monsterneming per maand over een periode van drie maanden; wanneer de produktie sterk varieert met het seizoen, wordt de methode voor de berekening van het resultaat aangepast volgens de procedure van artikel 31 van deze richtlijn.

2. moet rauwe koemelk bestemd voor de bereiding van andere produkten op basis van melk dan bedoeld in punt 1 aan de volgende normen voldoen:

	Vanaf 1 januari 1994	Vanaf 1 januari 1998
Kiemgetal bij 30 °C (per ml)	≤ 400 000 (a)	≤ 100 000 (a)
Aantal somatische cellen (per ml)	≤ 500 000 (b)	≤ 400 000 (b)

- (a) Meetkundig gemiddelde, geconstateerd over een periode van twee maanden, met ten minste twee monsternemingen per maand.
- (b) Meetkundig gemiddelde, geconstateerd met ten minste één monsterneming per maand over een periode van drie maanden; wanneer de produktie sterk varieert met het seizoen, wordt de methode voor de berekening van het resultaat aangepast volgens de procedure van artikel 31 van deze richtlijn.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad van 26 juni 1990 houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 1). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 675/92 van de Commissie (PB nr. L 73 van 19. 3. 1992, blz. 8).

3. moet rauwe koemelk bestemd voor de bereiding van produkten „met rauwe melk”, waarop tijdens het bereidingsproces geen enkele warmtebehandeling wordt toegepast:

- a) voldoen aan de normen vermeld in punt 1,
b) bovendien voldoen aan de volgende norm ⁽¹⁾:

Staphylococcus aureus (per ml):

n = 5

m = 500

M = 2 000

c = 2.

B. Rauwe melk van buffelkoeien

Onverminderd de in de bijlagen I en III van Verordening (EEG) nr. 2377/90 vastgestelde maximumwaarden:

1. moet rauwe melk van buffelkoeien bestemd voor de bereiding van produkten op basis van melk aan de volgende normen voldoen:

	Vanaf 1 januari 1994
Kiemgetal bij 30 °C (per ml)	≤ 1 000 000 (a)
Aantal somatische cellen (per ml)	≤ 500 000 (b)

(a) Meetkundig gemiddelde, geconstateerd over een periode van twee maanden, met ten minste twee monsternemingen per maand.

(b) Meetkundig gemiddelde, geconstateerd over een periode van drie maanden, met ten minste één monsterneming per maand.

De normen die vanaf 1 januari 1998 gelden voor het kiemgetal bij 30 °C en voor het aantal somatische cellen, worden vastgesteld overeenkomstig artikel 21 van deze richtlijn;

2. moet rauwe melk van buffelkoeien bestemd voor de bereiding van produkten „met rauwe melk” waarop tijdens het bereidingsproces geen enkele warmtebehandeling wordt toegepast, aan de volgende normen voldoen:

Kiemgetal bij 30 °C (per ml): ≤ 500 000

Aantal somatische cellen (per ml): ≤ 400 000

Staphylococcus aureus: als voor koemelk.

C. Rauwe melk van geiten en schapen

Onverminderd de in de bijlagen I en III van Verordening (EEG) nr. 2377/90 vastgestelde maximumwaarden:

1. moet rauwe melk van geiten of schapen bestemd voor de produktie van warmtebehandelde consumptiemelk van geiten of schapen of voor de bereiding van produkten op basis van warmtebehandelde melk van geiten of schapen aan de volgende normen voldoen:

	Vanaf 1 januari 1994
Kiemgetal bij 30 °C (per ml)	≤ 1 000 000 (a)

(a) Meetkundig gemiddelde, geconstateerd over een periode van twee maanden, met ten minste twee monsternemingen per maand.

De normen ten aanzien van het kiemgetal bij 30 °C en het aantal somatische cellen die met ingang van 1 januari 1998 van toepassing zullen zijn, worden overeenkomstig artikel 21 van de onderhavige richtlijn vastgesteld;

⁽¹⁾ n = aantal eenheden waaruit het monster bestaat;

m = drempelwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt bevredigend geacht als het aantal bacteriën in alle eenheden gelijk is aan of kleiner is dan m;

M = maximumwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt onbevredigend geacht als het aantal bacteriën in een of meer eenheden gelijk is aan of groter is dan M;

c = aantal eenheden waarin het aantal bacteriën mag liggen tussen m en M, en waarbij het monster nog aanvaardbaar wordt geacht als het aantal bacteriën in de andere eenheden gelijk is aan of kleiner is dan m.

2. moet rauwe melk van geiten of schapen bestemd voor de bereiding van produkten „met rauwe melk”, waarop tijdens het bereidingsproces geen enkele warmtebehandeling wordt toegepast, aan de volgende normen voldoen:

Kiemgetal bij 30 °C (per ml)	≤ 500 000 (a)
Staphylococcus aureus (per ml)	zelfde norm als voor rauwe koemelk

(a) Meetkundig gemiddelde, geconstateerd over een periode van twee maanden, met ten minste twee monsternemingen per maand.

- D. Als de in de punten A, B en C vastgestelde maximumnormen worden overschreden en als uit daaropvolgend onderzoek blijkt dat er sprake is van potentieel gevaar voor de gezondheid, neemt de bevoegde autoriteit passende maatregelen.
- E. De naleving van de in de punten A, B en C vermelde normen moet worden gecontroleerd door middel van steekproefsgewijze monsternemingen bij het ophalen van de melk op het productiebedrijf of bij de ontvangst van de rauwe melk in de melkbehandelings- of de melkverwerkingsinrichting.

BIJLAGE B

HOOFDSTUK I

Algemene voorwaarden voor de erkenning van melkbehandelings- en melkverwerkingsinrichtingen

De melkbehandelings- en melkverwerkingsinrichtingen moeten ten minste voorzien zijn van:

1. werkplaatsen die groot genoeg zijn om de beroepsactiviteiten in behoorlijke hygiënische omstandigheden te laten verlopen. Deze plaatsen moeten zo zijn ontworpen en ingericht dat besmetting van de grondstoffen en in deze richtlijn bedoelde produkten wordt voorkomen.

De productie van warmtebehandelde melk of de bereiding van produkten op basis van melk die een besmettingsrisico kunnen inhouden voor de andere in deze richtlijn bedoelde produkten, moet in een geheel afzonderlijke werkplaats plaatsvinden;

2. op plaatsen waar de grondstoffen worden gehanteerd, geprepareerd en verwerkt en in deze richtlijn bedoelde produkten worden bereid:
 - a) vloeren uit ondoordringbaar, duurzaam, gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten materiaal, die zo zijn aangelegd dat het water gemakkelijk kan wegvloeiën, en die zijn uitgerust met een voorziening voor de afvoer van water;
 - b) gemakkelijk te reinigen, duurzame en ondoordringbare wanden met gladde oppervlakken, die van een heldere bekleding zijn voorzien;
 - c) een gemakkelijk te reinigen plafond in de lokalen waar grondstoffen of produkten zonder eindverpakking die besmet kunnen raken, gehanteerd, bereid of verwerkt worden;
 - d) deuren van bestendig, gemakkelijk te reinigen materiaal;
 - e) voldoende luchtverversing en, indien nodig, een goede dampafvoer;
 - f) voldoende verlichting, door daglicht of door kunstlicht;
 - g) voldoende voorzieningen met koud en warm stromend water of met vooraf op een passende temperatuur gemengd water voor het wassen en ontsmetten van de handen. In de werklokalen en in de toiletten mogen de kranen niet met de hand kunnen worden bediend. De voorzieningen moeten zijn toegerust met was- en ontsmettingsmiddelen alsmede met hygiënische middelen voor het drogen van de handen;
 - h) voorzieningen voor het reinigen van de werktuigen, het materieel en de installaties;
3. voor lokalen waar grondstoffen en in deze richtlijn bedoelde produkten worden opgeslagen, dezelfde voorwaarden als in punt 2, tenzij:
 - het lokalen voor gekoelde opslag betreft, waar kan worden volstaan met een gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten vloer die zo is aangelegd dat het water gemakkelijk kan wegvloeiën,
 - het lokalen waar wordt ingevroren of diepgevroren betreft, waar kan worden volstaan met vloeren uit ondoordringbaar, gemakkelijk te reinigen materiaal dat niet kan rotten.

In die gevallen moet een installatie met voldoende koelcapaciteit beschikbaar zijn om te garanderen dat de grondstoffen en de produkten onder de bij deze richtlijn voorgeschreven temperaturen worden bewaard.

Het gebruik van houten wanden in de in de eerste alinea, tweede streepje, bedoelde lokalen die vóór 1 januari 1993 zijn gebouwd, is geen reden voor intrekking van de erkenning.

De capaciteit van de opslagruimten moet toereikend zijn voor de opslag van de gebruikte grondstoffen en van de in deze richtlijn bedoelde produkten;

4. voorzieningen voor hygiënisch intern transport en ter bescherming van de grondstoffen en de eindprodukten zonder onmiddellijke of eindverpakking tijdens het laden en lossen;
5. passende voorzieningen ter bescherming tegen ongewenste dieren;
6. gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten voorzieningen en werktuigen, van corrosiebestendig materiaal voor direct contact met de grondstoffen en de produkten;

7. speciale lekdichte recipiënten van bestendig materiaal voor niet voor menselijke consumptie bestemde grondstoffen of produkten. Wanneer deze grondstoffen of produkten door leidingen worden afgevoerd, moeten deze zodanig zijn gebouwd en geplaatst dat geen gevaar ontstaat voor besmetting van de andere grondstoffen of produkten;
8. passende installaties voor het reinigen en het ontsmetten van het materieel en de gereedschappen;
9. een hygiënische voorziening voor de afvoer van afvalwater;
10. apparatuur die uitsluitend drinkwater levert in de zin van Richtlijn 80/778/EEG. Bij wijze van uitzondering is levering van niet drinkbaar water evenwel toegelaten voor de produktie van stoom, voor brandbestrijding of voor het koelen, op voorwaarde dat de daartoe aangebrachte leidingen het gebruik van dit water voor andere doeleinden onmogelijk maken en geen direct of indirect gevaar voor besmetting van het produkt opleveren. De leidingen voor niet drinkbaar water moeten goed kunnen worden onderscheiden van de drinkwaterleidingen;
11. een voldoende aantal kleedlokalen, met gladde, ondoordringbare en afwasbare wanden en vloeren, wasgelegenheden, alsmede toiletten met waterspoeling. De toiletten mogen geen rechtstreekse toegang tot de werklokalen geven. De wasgelegenheid moet voorzien zijn van middelen voor het wassen van de handen, en hygiënische voorzieningen voor het drogen van de handen. De kranen van de wasgelegenheden mogen niet met de hand kunnen worden bediend;
12. indien de hoeveelheid behandelde produkten de regelmatige of permanente aanwezigheid van de bevoegde autoriteit vergt, een voldoende ingericht afsluitbaar lokaal dat uitsluitend ter beschikking van die autoriteit staat;
13. een lokaal of een voorziening voor het opslaan van reinigings- en ontsmettingsmiddelen of andere dergelijke stoffen;
14. een lokaal of een kast voor het opbergen van reinigings- en onderhoudsmateriaal;
15. passende apparatuur voor het reinigen en ontsmetten van de voor het vervoer van melk en produkten op basis van melk (in vloeibare of poedervorm) gebruikte tanks. Deze apparatuur is evenwel niet verplicht indien er voorschriften bestaan die verplichten tot het reinigen en ontsmetten van de vervoermiddelen in officieel door de bevoegde autoriteit erkende installaties.

HOOFDSTUK II

Algemene hygiënevoorschriften in de melkbehandelings- en melkverwerkingsinrichtingen

A. Algemene hygiënevoorschriften voor lokalen, materieel en werktuigen

1. Materieel en werktuigen die bij de be- en verwerking van grondstoffen en produkten worden gebruikt, vloeren, wanden, plafonds en scheidswanden moeten goed schoon worden gehouden en goed worden onderhouden, zodat zij geen oorzaak kunnen zijn van besmetting van deze grondstoffen of produkten.
2. Geen enkel dier mag de lokalen binnenkomen die uitsluitend bestemd zijn voor de bereiding en de opslag van melk en produkten op basis van melk. In de lokalen en op het materieel moeten knaagdieren, insecten en ander ongedierte systematisch worden verdelgd. Rattenverdelgsmiddelen, insecticiden, ontsmettingsmiddelen en andere enigszins giftige stoffen moeten worden opgeslagen in lokalen of kasten die kunnen worden afgesloten. Het gebruik ervan mag geen gevaar opleveren voor besmetting van de produkten.
3. Werkplaatsen, werktuigen en materieel mogen uitsluitend worden gebruikt voor de vervaardiging van produkten waarvoor de erkenning is verleend. Zij mogen evenwel, als de bevoegde autoriteit daarvoor toestemming heeft verleend, gelijktijdig of op andere tijdstippen worden gebruikt voor de vervaardiging van andere voor menselijke consumptie geschikte levensmiddelen.
4. Voor al het gebruik moet drinkwater in de zin van Richtlijn 80/778/EEG worden aangewend. Bij wijze van uitzondering kan evenwel worden toegestaan dat niet drinkbaar water wordt gebruikt voor het koelen van machines, het produceren van stoom of voor brandbestrijding, mits de daartoe aangebrachte leidingen het gebruik van dit water voor andere doeleinden onmogelijk maken en geen gevaar voor besmetting van grondstoffen en de in deze richtlijn bedoelde produkten opleveren.

5. Ontsmettingsmiddelen en soortgelijke stoffen moeten door de bevoegde autoriteit worden erkend en zodanig worden gebruikt dat deze generlei invloed hebben op apparatuur, materieel, grondstoffen en de in deze richtlijn bedoelde produkten.

De voorwerpen waarin zij zich bevinden moeten duidelijk herkenbaar zijn en voorzien zijn van een etiket waarop de gebruiksaanwijzing staat aangegeven.

Na gebruik van die middelen moeten deze apparatuur en werkinstrumenten grondig met drinkwater worden afgespoeld.

B. Algemene hygiënevoorschriften voor het personeel

1. De grootst mogelijke zindelijkheid wordt geëist van het personeel. Dit geldt met name voor de personen die betrokken zijn bij het hanteren van de grondstoffen en de in deze richtlijn bedoelde produkten zonder eindverpakking die besmet kunnen raken. In het bijzonder gelden de volgende regels:
 - a) het personeel dient geschikte en schone werkkleding en een schoon hoofddeksel te dragen dat de haren volledig bedekt;
 - b) het personeel dat is betrokken bij het hanteren en prepareren van de grondstoffen en de in deze richtlijn bedoelde produkten dient ten minste telkens voordat de werkzaamheden worden hervat en/of in geval van besmetting zijn handen te wassen; huidwonden moeten worden afgedekt met lekdicht wondverband;
 - c) in de lokalen voor be- en verwerking en opslag van de grondstoffen en de in deze richtlijn bedoelde produkten mag niet worden gerookt, gespuwd, gedronken en gegeten.
2. De werkgevers dienen de nodige maatregelen te nemen om te voorkomen dat personen die een bron van besmetting zouden kunnen zijn, bij het hanteren van de in deze richtlijn bedoelde produkten worden betrokken, totdat is aangetoond dat die personen dat werk kunnen verrichten zonder gevaar voor besmetting.

Bij aanwerving dienen personen die betrokken zullen worden bij de be- en verwerking en het hanteren van de in deze richtlijn bedoelde produkten door middel van een medisch attest te bewijzen dat vanuit medisch oogpunt niets hun tewerkstelling in de weg staat. Het medisch toezicht op bovenbedoelde personen valt onder de nationale wetgeving die in de betrokken Lid-Staat van kracht is of, voor derde landen, onder de volgens de procedure van artikel 31 van de onderhavige richtlijn vast te stellen bijzondere waarborgen.

HOOFDSTUK III

Bijzondere voorwaarden voor de registratie van centrale melkdepots

Onverminderd de in hoofdstuk I bedoelde algemene voorwaarden, moeten centrale melkdepots ten minste beschikken over:

- a) een voorziening of adequate middelen voor de koeling van de melk en, voor zover de melk in dit depot wordt opgeslagen, een installatie voor gekoelde opslag;
- b) indien de melk in de centrale melkdepots wordt gezuiverd, centrifuges of andere voor de fysieke zuivering van melk geschikte apparaten waarmee deze bewerking kan worden uitgevoerd.

HOOFDSTUK IV

Bijzondere voorwaarden voor de registratie van centra voor standaardisering

Onverminderd de in hoofdstuk I bedoelde algemene voorwaarden moeten centra voor standaardisering ten minste beschikken over:

- a) recipiënten voor gekoelde opslag van rauwe melk, een installatie voor de standaardisering en recipiënten voor de opslag van gestandaardiseerde melk;
- b) centrifuges of andere voor de fysieke zuivering van melk geschikte apparaten.

HOOFDSTUK V

Bijzondere voorwaarden voor de erkenning van melkbehandelings- en melkverwerkingsinrichtingen

Onverminderd de in hoofdstuk I bedoelde algemene voorwaarden moeten melkbehandelings- en melkverwerkingsinrichtingen ten minste beschikken over:

- a) een installatie voor het op passende wijze automatisch en mechanisch vullen en sluiten van recipiënten voor de onmiddellijke verpakking na het afvullen van warmtebehandelde consumptiemelk, met uitzondering van bussen en tanks, voor zover dergelijke verrichtingen daar plaatsvinden;
- b) installaties voor het koelen en het koel opslaan van warmtebehandelde melk, van vloeibare producten op basis van melk en, in de gevallen als bedoeld in de hoofdstukken III en IV van bijlage A, van rauwe melk, voor zover deze verrichtingen daar plaatsvinden. De opslaginstallaties dienen te zijn uitgerust met correct geijkte temperatuurmetingsapparatuur;
- c) — in geval van onmiddellijke verpakking in recipiënten voor eenmalig gebruik, een plaats voor de opslag daarvan, alsmede voor de opslag van de grondstoffen waarvan die recipiënten worden vervaardigd;
— in geval van onmiddellijke verpakking in recipiënten die opnieuw kunnen worden gebruikt, een aparte plaats voor de opslag daarvan, alsmede een installatie voor het mechanisch reinigen en ontsmetten van die recipiënten;
- d) recipiënten voor de opslag van rauwe melk, een installatie voor standaardisering en recipiënten voor de opslag van gestandaardiseerde melk;
- e) in voorkomend geval, centrifuges of andere adequate apparaten voor de fysieke zuivering van de melk;
- f) door de bevoegde autoriteit goedgekeurde of toegelaten apparatuur voor de warmtebehandeling, voorzien van:
 - een automatische temperatuurregelaar,
 - een thermograaf,
 - een automatische beveiliging tegen onderverhitting,
 - een adequate beveiliging tegen vermenging van de gepasteuriseerde of gesteriliseerde melk met onvoldoende verhitte melk, en
 - apparatuur voor de automatische registratie van de in het vorige streepje bedoelde beveiliging;
- g) een installatie en apparatuur voor het koelen, de onmiddellijke verpakking en het opslaan van ijsproducten op basis van melk, voor zover dergelijke verrichtingen daar plaatsvinden;
- h) een installatie en apparatuur voor het drogen en de onmiddellijke verpakking van producten op basis van melk in poedervorm, voor zover dergelijke verrichtingen daar plaatsvinden.

HOOFDSTUK VI

Hygiënevoorschriften voor lokalen, materieel en personeel in de melkbehandelings- en melkverwerkingsinrichtingen

Onverminderd de in hoofdstuk II bedoelde algemene voorschriften moeten deze inrichtingen voldoen aan de volgende voorwaarden:

1. kruisbesmetting tussen verrichtingen via materiaal, luchttoevoer of personeel moet worden voorkomen. Zo nodig moeten, op grond van de in artikel 14 van de onderhavige richtlijn bedoelde risicobeoordeling, de produktielokalen worden verdeeld in vochtige en droge zones, die elk hun eigen werkvoorwaarden hebben;
2. de recipiënten en tanks die voor het vervoer van rauwe melk naar de centrale melkdepots, de centra voor standaardisering, de melkbehandelings- of de melkverwerkingsinrichtingen worden gebruikt, moeten na elk transport, of na elke reeks van transporten wanneer tussen het lossen en de volgende lading slechts zeer weinig tijd verloopt, maar in elk geval ten minste eenmaal per werkdag, zo spoedig mogelijk worden gereinigd en ontsmet voordat zij opnieuw worden gebruikt;
3. het materieel, de recipiënten en de installaties die bij de produktie in contact komen met producten op basis van melk of andere bederfelijke grondstoffen, moeten na iedere werkfase en ten minste eenmaal per werkdag worden gereinigd en ontsmet;
4. de werklokalen moeten in beginsel ten minste eenmaal per werkdag worden gereinigd;
5. voor de reiniging van andere apparatuur, andere recipiënten en andere installaties die met uit microbiologisch oogpunt duurzame producten op basis van melk in contact komen, alsmede van lokalen waarin een en ander is ondergebracht, moet de exploitant of de beheerder van de inrichting een reinigingsschema opstellen op basis van de in artikel 14 van de onderhavige richtlijn bedoelde risicobeoordeling. Dit schema moet voldoen aan de eis van punt 1 en voorts voorkomen dat onjuiste reinigingsprocedures een hygiënerisico voor de in de onderhavige richtlijn bedoelde producten opleveren.

BIJLAGE C

HOOFDSTUK I

Eisen voor de bereiding van warmtebehandelde melk en van produkten op basis van melk

A. Eisen ten aanzien van de bereiding van warmtebehandelde consumptiemelk

1. Warmtebehandelde consumptiemelk moet zijn verkregen uit rauwe melk die voldoet aan de in bijlage A, hoofdstuk IV, vermelde normen.
2. Bij ontvangst in de melkbehandelingsinrichting moet de melk, indien zij niet binnen vier uur na ontvangst wordt behandeld, worden afgekoeld tot een temperatuur van ten hoogste + 6 °C en op die temperatuur worden gehouden tot aan het begin van de warmtebehandeling.

Indien rauwe melk niet binnen 36 uur na ontvangst wordt behandeld, moet een aanvullende controle op deze melk worden verricht vóór de warmtebehandeling. Indien volgens een directe of indirecte methode wordt geconstateerd dat het kiemgetal bij 30 °C van die melk per ml meer bedraagt dan 300 000, mag de betrokken melk niet worden gebruikt voor de productie van warmtebehandelde consumptiemelk.

3. Bij de bereiding van warmtebehandelde consumptiemelk worden de nodige maatregelen getroffen, met name worden steekproefcontroles verricht, betreffende:

a) het kiemgetal, om zich ervan te vergewissen:

- dat rauwe melk die niet binnen 36 uur na ontvangst is behandeld, onmiddellijk vóór de warmtebehandeling een kiemgetal bij 30 °C van niet meer dan 300 000 per ml heeft;
- dat melk die reeds is gepasteuriseerd, onmiddellijk vóór de tweede warmtebehandeling een kiemgetal bij 30 °C van niet meer dan 100 000 per ml heeft;

b) de aanwezigheid van toegevoegd water.

Warmtebehandelde consumptiemelk wordt regelmatig gecontroleerd op de aanwezigheid van toegevoegd water, met name door verificatie van het vriespunt. Onder toezicht van de bevoegde autoriteit wordt daartoe een controleregeling vastgesteld. Als blijkt dat er water aan de melk is toegevoegd, neemt de bevoegde autoriteit passende maatregelen.

Voor de vaststelling van de controleregeling houdt de bevoegde autoriteit rekening met:

- de resultaten van de in bijlage A, hoofdstuk III, onderdeel D, punt 1, bedoelde controles op rauwe melk, en met name met de gemiddelden en de afwijkingen daarvan;
- het effect van opslag en behandeling op het vriespunt van volgens goede fabricagemethoden verkregen melk.

De Lid-Staten delen vóór 1 juni 1994 aan de Commissie alle gegevens mede over de door hen toegepaste controleregeling en over de motivering voor deze regeling.

Warmtebehandelde consumptiemelk mag worden onderworpen aan tests die een aanwijzing kunnen geven omtrent de microbiologische kwaliteit van de melk vóór de warmtebehandeling. De uitvoeringsbepalingen voor dergelijke tests en de daartoe in acht te nemen criteria worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 31 van de onderhavige richtlijn.

4. a) Gepasteuriseerde melk moet:

- i) zijn verkregen door een behandeling waarbij gedurende korte tijd een hoge temperatuur wordt toegepast (minimaal 71,7 °C gedurende 15 seconden of een gelijkwaardige combinatie), of wel door een pasteurisatieproces waarbij andere tijd/temperatuurcombinaties worden gehanteerd om een gelijkwaardig effect te krijgen;
- ii) negatief reageren op de fosfatasetest en positief op de peroxydasetest. De productie van gepasteuriseerde melk met negatieve reactie op de peroxydasetest wordt evenwel toegestaan, mits op het etiket van de melk een vermelding als bij voorbeeld „hooggepasteuriseerde melk” wordt aangebracht;
- iii) onmiddellijk na pasteurisatie worden gekoeld om zo spoedig mogelijk op een temperatuur van ten hoogste 6 °C te worden gebracht.

b) UHT-melk moet:

- zijn verkregen door verhitting van rauwe melk volgens een procédé waarbij de rauwe melk door middel van een ononderbroken doorvloeiing gedurende korte tijd aan een hoge temperatuur (minimaal 135 °C gedurende ten minste 1 seconde) wordt blootgesteld — met het doel alle overblijvende bederf veroorzakende micro-organismen en de sporen daarvan te vernietigen — en waarbij de melk op zodanige wijze aseptisch in lichtdichte of door de eindverpakking lichtdicht gemaakte recipiënten is verpakt, dat de chemische, fysische en organoleptische veranderingen van de melk tot een minimum worden beperkt;
- een zodanige houdbaarheid hebben dat, bij een steekproefcontrole uitgevoerd op UHT-melk die 15 dagen in ongeopende verpakking bij een temperatuur van + 30 °C is bewaard, geen enkel teken van nadelige beïnvloeding waarneembaar is; zo nodig kan bovendien een termijn van zeven dagen in ongeopende verpakking bij een temperatuur van + 55 °C worden voorgeschreven.

Als bij de behandeling volgens het „ultrahogetemperatuurprocédé” melk en stoom rechtstreeks met elkaar in aanraking komen, moet de stoom verkregen zijn uit drinkwater en mag deze geen vreemde stoffen aan de melk afgeven noch anderszins de melk nadelig beïnvloeden. Voorts mag het gebruik van dit procédé geen wijziging brengen in het watergehalte van de behandelde melk.

c) *Gesteriliseerde melk* moet:

- verhit en gesteriliseerd zijn in hermetisch gesloten onmiddellijke verpakkingen of recipiënten; de afsluiting moet intact blijven;
- bij steekproefcontrole een zodanige houdbaarheid hebben dat, na 15 dagen bewaren in ongeopende verpakking bij een temperatuur van +30 °C, geen enkel teken van nadelige beïnvloeding waarneembaar is; zo nodig kan bovendien een termijn van zeven dagen in ongeopende verpakking bij een temperatuur van +55 °C worden voorgeschreven.

d) Hooggepasteuriseerde melk, UHT-melk en gesteriliseerde melk mogen worden bereid uit rauwe melk die in een andere inrichting een thermisatie of een eerste warmtebehandeling heeft ondergaan. In dat geval moet de combinatie „tijd-temperatuur” lager zijn dan of gelijk zijn aan die voor pasteurisatie en moet de melk vóór de tweede behandeling positief reageren op de peroxydasetest. Wanneer deze werkwijze wordt toegepast, moeten de bevoegde autoriteiten daarvan in kennis worden gesteld. Van deze eerste behandeling moet melding worden gemaakt op het in artikel 5, punt 8, van de onderhavige richtlijn bedoelde document.

e) De verhittingsprocédés, de temperaturen en de duur van de verhitting van gepasteuriseerde melk, UHT-melk en gesteriliseerde melk, de typen melkverhitters, de stroomkeerders, de typen temperatuurregelaars en de typen thermografen moeten door de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat worden goedgekeurd of toegelaten overeenkomstig de communautaire of internationale normen.

f) De gegevens van de thermografen moeten worden gedateerd en bewaard gedurende twee jaar en op elk verzoek worden overgelegd aan de personen die door de bevoegde autoriteit zijn aangewezen voor de controle van de inrichting, behalve voor aan microbiologisch bederf onderhevige producten waarvoor deze termijn kan worden teruggebracht tot twee maanden na de uiterste consumptiedatum of de datum van minimale houdbaarheid.

5. *Warmtebehandelde consumptiemelk:*

- a) moet voldoen aan de in hoofdstuk II vermelde microbiologische normen;
- b) mag geen farmacologisch werkzame substanties bevatten in hoeveelheden die liggen boven de in de bijlagen I en III van Verordening (EEG) nr. 2377/90 vastgestelde maximumwaarden. Het totaal van de residuen van alle antibiotica te zamen mag niet hoger zijn dan een volgens de procedure van Verordening (EEG) nr. 2377/90 vast te stellen waarde.

B. *Eisen voor melk die bestemd is voor de bereiding van producten op basis van melk*

1. De exploitant of de beheerder van de melkverwerkingsinrichting moet de nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de rauwe melk wordt behandeld of, indien het gaat om producten „met rauwe melk”, wordt gebruikt binnen 36 uur na ontvangst ingeval de melk wordt bewaard op een temperatuur van ten hoogste 6 °C, dan wel binnen 48 uur na ontvangst ingeval de melk wordt bewaard op een temperatuur van 4 °C of minder.

2. Melk waarop een hittebehandeling wordt toegepast en die bestemd is voor de bereiding van producten op basis van melk moet verkregen zijn uit rauwe melk die voldoet aan de in bijlage A, hoofdstuk IV, vermelde normen.

3. Melk waarop een hittebehandeling is toegepast moet aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) *Gethermiseerde melk* moet:

- i) verkregen zijn uit rauwe melk die, indien zij niet binnen 36 uur na ontvangst in de inrichting wordt behandeld, vóór thermisatie, een kiemgetal bij 30 °C heeft van ten hoogste 300 000 per ml;
- ii) verkregen zijn middels een behandeling als omschreven in artikel 2, punt 6, van de onderhavige richtlijn;
- iii) indien zij wordt gebruikt voor de productie van gepasteuriseerde melk, UHT-melk of gesteriliseerde melk, vóór behandeling aan de volgende norm voldoen: kiemgetal bij 30 °C ten hoogste 100 000 per ml.

b) *Gepasteuriseerde melk* moet:

- i) zijn verkregen door een behandeling waarbij gedurende korte tijd een hoge temperatuur wordt toegepast (minimaal 71,7 °C gedurende 15 seconden of een gelijkwaardige combinatie), of wel door een pasteurisatieproces waarbij andere tijd/temperatuurcombinaties worden gehanteerd om een gelijkwaardig effect te krijgen;
- ii) negatief reageren op de fosfatasetest en positief op de peroxydasetest. De productie van gepasteuriseerde melk met negatieve reactie op de peroxydasetest wordt evenwel toegestaan, mits op het etiket van de melk een vermelding als bij voorbeeld „hooggepasteuriseerde melk” wordt aangebracht.

- c) UHT-melk moet verkregen zijn door verhitting volgens een procédé waarbij de rauwe melk door middel van een ononderbroken doorvloeijing gedurende korte tijd aan een hoge temperatuur (minimaal 135 °C gedurende ten minste 1 seconde) wordt blootgesteld — met het doel alle overblijvende bederf veroorzakende micro-organismen en de sporen daarvan te vernietigen — zodat de chemische, fysische en organoleptische veranderingen van de melk tot een minimum worden beperkt.

HOOFDSTUK II

Microbiologische criteria voor produkten op basis van melk en voor consumptiemelk

A. Microbiologische criteria voor bepaalde produkten op basis van melk op het moment dat deze de verwerkingsinrichting verlaten

1. Verplichte criteria: Pathogene kiemen.

Soort kiem	Produkt	Norm (ml, g) (a)
— <i>Listeria monocytogenes</i>	— Kaas, andere dan harde kaas	Afwezig in 25 g (c) n = 5, c = 0
	— Overige produkten (b)	Afwezig in 1 g
— <i>Salmonella</i> spp.	— Allemaal, behalve melkpoeder	Afwezig in 25 g (c) n = 5, c = 0
	— Melkpoeder	Afwezig in 25 g (c) n = 10, c = 0

Bovendien mogen pathogene micro-organismen en toxinen daarvan niet aanwezig zijn in hoeveelheden die de gezondheid van de consument kunnen aantasten.

(a) Met de volgende parameters:

n = aantal eenheden waaruit het monster bestaat;

m = drempelwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt bevredigend geacht als het aantal bacteriën in geen van de eenheden groter is dan m;

M = maximumwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt onbevredigend geacht als het aantal bacteriën in een of meer eenheden gelijk is aan of groter is dan M;

c = aantal eenheden waarin het aantal bacteriën mag liggen tussen m en M, en waarbij het monster nog aanvaardbaar wordt geacht als het aantal bacteriën in de andere eenheden gelijk is aan of kleiner is dan m.

(b) Dit onderzoek is niet verplicht voor gesteriliseerde melk, verduurzaamde melk en produkten op basis van melk die na de onmiddellijke of eindverpakking een hittebehandeling hebben ondergaan.

(c) De 25 g wordt verkregen met vijf monsternemingen van elk 5 g uit hetzelfde monster produkten op verschillende punten.

Indien de normen worden overschreden, moeten de levensmiddelen van menselijke consumptie worden uitgesloten en overeenkomstig artikel 14, lid 1, vijfde en zesde streepje, van de onderhavige richtlijn uit de markt genomen worden.

De bemonsteringsprogramma's worden opgesteld afhankelijk van de aard van de produkten en de risicobeoordeling.

2. Analytische criteria: Kiemen die wijzen op een gebrek aan hygiëne.

Soort kiem	Produkt	Norm (ml, g)
— <i>Staphylococcus aureus</i>	Kaas op basis van rauwe en gethermiserde melk	m = 1 000
		M = 10 000
		n = 5
		c = 2
	Zachte kaas op basis van warmtebehandelde melk	m = 100
		M = 1 000
		n = 5
		c = 2
	Verse kaas Melkpoeder Ijsprodukten op basis van melk (waar- onder ijs en roomijs)	m = 10
		M = 100
		n = 5
		c = 2

Soort kiem	Produkt	Norm (ml, g)
— <i>Escherichia coli</i>	Kaas op basis van rauwe en gethermiseerde melk	m = 10 000
		M = 100 000
		n = 5
		c = 2
	Zachte kaas op basis van warmtebehandelde melk	m = 100
		M = 1 000
		n = 5
		c = 2

Overschrijding van deze normen moet in alle gevallen leiden tot een herziening van de uitvoering van de methoden voor de bewaking en de controle van de kritieke punten die overeenkomstig artikel 14 van de onderhavige richtlijn in de verwerkingsinrichting worden toegepast. De bevoegde autoriteit wordt in kennis gesteld van de correcties die in het productiebewakingssysteem zijn aangebracht om herhaling te voorkomen.

Voorts moet, wat kaas op basis van rauwe en gethermiseerde melk en zachte kaas betreft, iedere overschrijding van de M-norm aanleiding geven tot onderzoek van deze producten op de eventuele aanwezigheid van toxinen volgens een methode die moet worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 31 van de onderhavige richtlijn.

De identificatie van enterotoxinogene stammen van *Staphylococcus aureus* of van vermoedelijk pathogene stammen van *Escherichia coli* leidt tot het uit de markt nemen van alle in het geding zijnde partijen. In dat geval wordt de bevoegde autoriteit, overeenkomstig artikel 14, lid 1, vijfde streepje, van de onderhavige richtlijn, in kennis gesteld van de geconstateerde resultaten, alsmede van de maatregelen die zijn getroffen om de in het geding zijnde partijen uit de markt te nemen en van de correcties die in het productiebewakingssysteem zijn aangebracht.

3. Indicatorkiemen: Richtsnoeren.

Soort kiem	Produkt	Norm (ml, g)
— Coliformen 30 °C	Vloeibare producten op basis van melk	m = 0
		M = 5
		n = 5
		c = 2
	Boter op basis van melk of gepasteuriseerde room	m = 0
		M = 10
		n = 5
		c = 2
	Zachte kaas op basis van warmtebehandelde melk	m = 10 000
		M = 100 000
		n = 5
		c = 2
— Kiemgetal	Producten op basis van melk, in poedervorm	m = 0
		M = 10
		n = 5
		c = 2
	Ijsproducten op basis van melk (waaronder ijs en roomijs)	m = 10
		M = 100
		n = 5
		c = 2
	Vloeibare producten op basis van melk, warmtebehandeld en niet gefermenteerd (a)	m = 50 000
		M = 100 000
		n = 5
		c = 2
	Ijsproducten op basis van melk (waaronder ijs en roomijs) (b)	m = 100 000
		M = 500 000
		n = 5
		c = 2

(a) Na incubatie gedurende vijf dagen bij 6 °C (kiemgetal bij 21 °C).

(b) Kiemgetal bij 30 °C.

Aan de hand van deze richtsnoeren kunnen de producenten nagaan of hun inrichting goed functioneert, en een systeem en een procedure invoeren om zelf hun produktie te controleren.

4. Bovendien moeten warmtebehandelde produkten op basis van melk na een incubatie gedurende 15 dagen bij 30 °C aan de volgende normen voldoen:
 - a) kiemgetal bij 30 °C (per 0,1 ml): ≤ 10 ,
 - b) organoleptische controle: normaal.

B. Microbiologische criteria voor consumptiemelk

1. Rauwe koemelk bestemd voor rechtstreekse consumptie moet na onmiddellijke verpakking aan de volgende normen voldoen:

Kiemgetal bij 30 °C (per ml) $\leq 50\,000$ (a)

— *Staphylococcus aureus* (per ml)

$m = 100, M = 500, n = 5, c = 2$

— *Salmonella*: afwezig in 25 g

$n = 5, c = 0$.

Bovendien mogen pathogene micro-organismen en toxinen daarvan niet in zodanige hoeveelheden voorkomen dat de gezondheid van de consument erdoor wordt aangetast.

2. Gepasteuriseerde melk moet bij steekproefcontroles in de melkbehandelingsinrichting aan de onderstaande microbiologische normen ⁽¹⁾ voldoen:

Pathogene kiemen: afwezig in 25 g

$n = 5, c = 0, m = 0, M = 0$

Coliformen (per ml): $n = 5, c = 1, m = 0, M = 5$

Na incubatie gedurende vijf dagen bij 6 °C:

Kiemgetal bij 21 °C (per ml): $n = 5, c = 1, m = 5 \times 10^4, M = 5 \times 10^5$.

3. Gesteriliseerde melk en UHT-melk moeten bij steekproefcontroles in de melkbehandelingsinrichting, na incubatie gedurende 15 dagen bij 30 °C, voldoen aan de onderstaande normen:

— kiemgetal bij 30 °C: 10 of lager (per 0,1 ml)

— organoleptische controle: normaal

— farmacologisch werkzame substanties: niet meer dan de in de bijlagen I en III van Verordening (EEG) nr. 2377/90 vastgestelde maximumwaarden.

Het totaal van de residuen van alle antibiotica tezamen mag niet hoger zijn dan een volgens de procedure van Verordening (EEG) nr. 2377/90 vast te stellen waarde.

4. Als de maximumnormen of de verplichte criteria worden overschreden en als uit daaropvolgend onderzoek blijkt dat er sprake is van potentieel gevaar voor de gezondheid, neemt de bevoegde autoriteit passende maatregelen.

C. Indien nodig worden volgens de procedure van artikel 31 van de onderhavige richtlijn de uitvoeringsbepalingen voor dit hoofdstuk vastgesteld, in het bijzonder:

- de criteria die gelden voor consumptiemelk en produkten op basis van melk anders dan bedoeld in de punten A en B,
- de microbiologische criteria die van toepassing zijn op de uiterste consumptiedatum, onder voorwaarden die door de exploitant of de beheerder van de inrichting worden beheerd en bewaakt.

(a) Meetkundig gemiddelde, geconstateerd over een periode van twee maanden, met ten minste twee monsternemingen per maand.

(¹) n = aantal eenheden waaruit het monster bestaat;

m = drempelwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt bevredigend geacht als het aantal bacteriën in alle eenheden gelijk is aan of kleiner is dan m ;

M = maximumwaarde voor het aantal bacteriën; het resultaat wordt onbevredigend geacht als het aantal bacteriën in een of meer eenheden gelijk is aan of groter is dan M ;

c = aantal eenheden waarin het aantal bacteriën mag liggen tussen m en M , en waarbij het monster nog aanvaardbaar wordt geacht als het aantal bacteriën in de andere eenheden gelijk is aan of kleiner is dan m .

HOOFDSTUK III

Onmiddellijke verpakking en eindverpakking

1. Onmiddellijke verpakking en eindverpakking moeten plaatsvinden in de daarvoor bedoelde lokalen en onder bevredigende hygiënische omstandigheden.
2. Onverminderd Richtlijn 89/109/EEG ⁽¹⁾ moeten de onmiddellijke verpakking en de eindverpakking aan alle hygiënevoorschriften voldoen en voldoende stevig zijn om de in deze richtlijn bedoelde produkten doeltreffend te beschermen.
3. Het bottelen van en het vullen met warmtebehandelde melk en vloeibare produkten op basis van melk, alsmede het afsluiten van de recipiënten en de onmiddellijke verpakkingen dienen automatisch te geschieden.
4. De onmiddellijke en de eindverpakking mogen niet opnieuw voor de in deze richtlijn bedoelde produkten worden gebruikt, met uitzondering van bepaalde verpakkingsmiddelen die na reiniging en doeltreffende ontsmetting opnieuw mogen worden gebruikt.

Het afsluiten moet plaatsvinden in de inrichting waar de warmtebehandeling wordt verricht, onmiddellijk na het vullen, door middel van een afsluiting die de melk beschermt tegen aantasting van haar kenmerken door schadelijke invloeden van buitenaf. Het sluitingssysteem moet zo zijn ontworpen dat, na opening, het bewijs van opening duidelijk aanwezig en gemakkelijk controleerbaar blijft.

5. De exploitant of de beheerder van de inrichting dient, voor controledoeleinden, naast de in hoofdstuk IV voorgeschreven gegevens, ook de volgende gegevens zichtbaar en leesbaar op de onmiddellijke verpakking van warmtebehandelde melk en produkten op basis van melk te vermelden:
 - de aard van de warmtebehandeling die de rauwe melk heeft ondergaan;
 - een vermelding aan de hand waarvan de datum van de warmtebehandeling kan worden geïdentificeerd en, voor gepasteuriseerde melk, de temperatuur waarbij het produkt moet worden opgeslagen.
6. Bereiding van produkten en aanbrengen van de eindverpakking mogen, in afwijking van punt 1, in een zelfde lokaal plaatsvinden indien de eindverpakking de in punt 2 bedoelde kenmerken vertoont en indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
 - a) het lokaal moet voldoende groot zijn en zo ingericht dat de werkzaamheden hygiënisch kunnen worden uitgevoerd;
 - b) het materiaal voor onmiddellijke en eindverpakking moet in de melkbehandelings- of melkverwerkingsinrichting worden aangevoerd in een omhulsel waarin het dadelijk na de fabricage is geplaatst en dat het gedurende het vervoer naar de inrichting tegen beschadiging beschermt, en aldaar onder hygiënische omstandigheden in een daartoe bestemd lokaal opgeslagen worden;
 - c) de opslagruimten voor eindverpakkingsmateriaal moeten vrij zijn van stof en ongedierte en mogen geen verbinding hebben met lokalen waarin zich stoffen bevinden die de produkten kunnen besmetten. Eindverpakkingsmateriaal mag niet rechtstreeks op de vloer worden opgeslagen;
 - d) de eindverpakkingen moeten onder hygiënische omstandigheden gereedgemaakt worden voordat ze in het lokaal worden binnengebracht; mits er geen gevaar voor besmetting van de produkten bestaat, kan van dit voorschrift worden afgeweken indien de eindverpakkingen automatisch gereed worden gemaakt;
 - e) de eindverpakkingen moeten op hygiënische wijze in het lokaal worden binnengebracht en onverwijd worden gebruikt. Zij mogen niet worden gehanteerd door personeel dat produkten zonder onmiddellijke verpakking hanteert;
 - f) meteen na het aanbrengen van de eindverpakking moeten de produkten in de daartoe bestemde opslagruimten worden opgeslagen.

HOOFDSTUK IV

Voorwaarden voor het aanbrengen van het keurmerk en etiketteringsvoorschriften

A. Voorwaarden voor het aanbrengen van het keurmerk

1. De in deze richtlijn bedoelde produkten moeten worden voorzien van een keurmerk. Het keurmerk moet bij of onmiddellijk na de vervaardiging van de produkten in de inrichting op een opvallende plaats,

⁽¹⁾ Richtlijn 89/109/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake materialen en voorwerpen bestemd om met levensmiddelen in aanraking te komen (PB nr. L 40 van 11. 2. 1989, blz. 38).

duidelijk zichtbaar, onuitwisbaar en in gemakkelijk leesbare letters worden aangebracht. Het keurmerk mag worden aangebracht op het produkt zelf of op de onmiddellijke verpakking indien elk produkt afzonderlijk van een onmiddellijke verpakking is voorzien, of op een etiket dat op deze onmiddellijke verpakking is aangebracht. Wanneer elk produkt evenwel afzonderlijk van een onmiddellijke verpakking en van een eindverpakking wordt voorzien, hoeft het keurmerk alleen op de eindverpakking te worden aangebracht.

2. In gevallen waarin produkten die overeenkomstig punt 1 van een keurmerk zijn voorzien, vervolgens in een eindverpakking worden geplaatst, moet het keurmerk ook op deze eindverpakking worden aangebracht.
3. a) Het keurmerk moet in een ovale omranding de volgende aanduidingen omvatten:
 - i) hetzij:
 - in het bovenste gedeelte de beginletters van het land van verzending in hoofdletters, dat wil zeggen voor de Gemeenschap de letters B — DK — D — EL — E — F — IRL — I — L — NL — P — UK, gevolgd door het erkenningsnummer van de inrichting,
 - in het onderste gedeelte een van de volgende afkortingen: CEE — EØF — EWG — EOK — EEC — EEG;
 - ii) hetzij:
 - in het bovenste gedeelte de naam van het land van verzending in hoofdletters,
 - in het midden het erkenningsnummer van de inrichting,
 - in het onderste gedeelte een van de volgende afkortingen: CEE — EØF — EWG — EOK — EEC — EEG;
- b) het keurmerk kan worden aangebracht met een inktstempel of een brandstempel op het produkt, op de onmiddellijke verpakking of op de eindverpakking, of kan worden gedrukt of aangebracht op een etiket. Voor produkten in hermetisch gesloten recipiënten moet het merk op onuitwisbare wijze op het deksel of op het blik worden aangebracht;
- c) het keurmerk kan ook bestaan uit een plaatje van duurzaam materiaal dat niet verwijderd kan worden, aan alle hygiënevoorschriften voldoet en de onder a) genoemde aanduidingen bevat.

B. Etiketteringsvoorschriften

Onverminderd Richtlijn 79/112/EEG moeten voor controledoeleinden op het etiket duidelijk voorkomen:

1. voor rauwe melk bestemd voor rechtstreekse menselijke consumptie, de vermelding „rauwe melk”;
2. voor met rauwe melk bereide produkten op basis van melk waarop tijdens het bereidingsproces geen enkele hittebehandeling, thermisatie daaronder begrepen, wordt toegepast, de vermelding, „met rauwe melk”;
3. voor de andere produkten op basis van melk, de aard van de eventuele hittebehandeling die aan het einde van het bereidingsproces is toegepast;
4. voor produkten op basis van melk waarin ontwikkeling van micro-organismen kan voorkomen, de uiterste consumptiedatum of de datum van minimale houdbaarheid.

HOOFDSTUK V

Voorschriften inzake opslag en vervoer

1. De in deze richtlijn bedoelde produkten die niet bij kamertemperatuur mogen worden opgeslagen, moeten worden opgeslagen bij de temperatuur die de fabrikant heeft bepaald om de houdbaarheid ervan te garanderen. Meer bepaald moet de maximumtemperatuur waarop gepasteuriseerde melk tot het verlaten van de inrichting en tijdens het vervoer moet worden gehouden, 6 °C bedragen. Indien produkten gekoeld worden opgeslagen, moet de opslagtemperatuur worden geregistreerd en moet het produkt zo snel mogelijk tot de vereiste temperatuur worden gekoeld.
2. Tanks, bussen en andere recipiënten die voor het vervoer van gepasteuriseerde melk bestemd zijn, moeten aan alle hygiënevoorschriften voldoen, en met name aan de volgende eisen beantwoorden:
 - de binnenwanden of andere delen die met de melk in aanraking kunnen komen, moeten zijn vervaardigd van een glad, gemakkelijk te wassen, te reinigen en te ontsmetten corrosiebestendig materiaal dat geen bestanddelen aan de melk afgeeft in zodanige hoeveelheden dat er een gevaar voor de menselijke gezondheid zou kunnen ontstaan, de samenstelling van de melk zou kunnen worden veranderd of de organoleptische eigenschappen van de melk zouden kunnen worden aangetast;

- zij moeten zo ontworpen zijn dat alle melk eruit kan stromen; indien zij voorzien zijn van kranen moeten deze gemakkelijk kunnen worden verwijderd, uiteengenomen, gewassen, gereinigd en ontsmet;
 - zij moeten onmiddellijk na elk gebruik en, voor zover nodig, vóór elk nieuw gebruik worden gewassen, gereinigd en ontsmet; de reiniging en de ontsmetting moeten geschieden overeenkomstig bijlage B, hoofdstuk VI, punten 2 en 3;
 - zij moeten vóór en tijdens het vervoer hermetisch worden afgesloten met een lekdichte afsluiting.
3. Voertuigen en recipiënten voor het vervoer van de in deze richtlijn bedoelde aan bederf onderhevige produkten moeten zo zijn vervaardigd en uitgerust dat de voorgeschreven temperatuur gedurende het gehele vervoer kan worden gehandhaafd.
 4. Het materieel voor het vervoer van warmtebehandelde melk en van melk in kleine recipiënten of in bussen moet in goede staat verkeren; het mag niet worden gebruikt voor het vervoer van andere produkten of voorwerpen die een nadelige invloed op de melk kunnen hebben. De binnenbekleding moet glad en gemakkelijk te wassen, te reinigen en te ontsmetten zijn. De binnenkant van de voor het vervoer van melk bestemde voertuigen moet aan alle hygiënevoorschriften voldoen. De voertuigen bestemd voor vervoer van warmtebehandelde melk in kleine recipiënten of in bussen moeten zo zijn ingericht dat de recipiënten en bussen voldoende beschermd zijn tegen verontreiniging en weersinvloeden en mogen niet voor het vervoer van dieren worden gebruikt.
 5. De bevoegde autoriteit dient daartoe regelmatig te controleren of het vervoermiddel en de laadomstandigheden voldoen aan de in dit hoofdstuk omschreven hygiënevoorschriften.
 6. De in deze richtlijn bedoelde produkten moeten zo worden verzonden dat zij, gelet op de duur en de omstandigheden van het vervoer en gelet op het gebruikte vervoermiddel, beschermd zijn tegen mogelijke besmetting of schadelijke invloeden.
 7. Tijdens het vervoer mag de temperatuur van gepasteuriseerde melk die wordt vervoerd in een tank of in kleine recipiënten en bussen, niet hoger zijn dan 6 °C. Voor bezorging aan huis kan de bevoegde autoriteit evenwel toestaan dat van dit voorschrift wordt afgeweken.
 8. De Commissie kan aanvullende voorwaarden voor de opslag en het vervoer van bepaalde specifieke produkten op basis van melk vaststellen volgens de procedure van artikel 31 van de onderhavige richtlijn.

HOOFDSTUK VI

Inspectie van en toezicht op de produktie

1. De inrichtingen staan onder controle van de bevoegde autoriteit die erop moet toezien dat wordt voldaan aan de eisen van de onderhavige richtlijn en die in het bijzonder:
 - a) controle moet uitoefenen op
 - i) de reinheid van de lokalen, installaties en werktuigen en de hygiëne van het personeel;
 - ii) de doeltreffendheid van de door de inrichting overeenkomstig artikel 14 van de onderhavige richtlijn verrichte controles, met name door onderzoek van de resultaten en door monsterneming;
 - iii) de microbiologische kwaliteit en de hygiënestaat van de produkten op basis van melk;
 - iv) de doeltreffendheid van de behandeling van produkten op basis van melk en van warmtebehandelde consumptiemelk;
 - v) de hermetisch gesloten recipiënten door middel van aselechte steekproeven;
 - vi) het op passende wijze aanbrengen van het keurmerk op de produkten op basis van melk;
 - vii) de voorwaarden voor opslag en vervoer;
 - b) monsters moet nemen die nodig zijn voor het laboratoriumonderzoek;
 - c) elke andere controle moet verrichten die zij nodig acht voor de naleving van deze richtlijn.
2. De bevoegde autoriteit moet te allen tijde vrije toegang hebben tot de koel- of vrieshuizen en tot alle werklokalen ten einde na te gaan of deze bepalingen stipt worden nageleefd.

BIJLAGE D

HOOFDSTUK I

Communautair referentielaboratorium

Laboratoire central d'hygiène alimentaire,
43 rue de Dantzig,
F-75015 Paris.

HOOFDSTUK II

Bevoegdheden en taken van het communautaire referentielaboratorium

1. Het communautaire referentielaboratorium voor analyses en tests inzake melk en produkten op basis van melk is belast met:
 - het verstrekken van inlichtingen over de analysemethoden en de vergelijkende tests aan de nationale referentielaboratoria;
 - het coördineren van de toepassing door de nationale referentielaboratoria van de in het eerste streepje bedoelde methoden, met name door het organiseren van vergelijkende tests;
 - het coördineren van het onderzoek naar nieuwe analysemethoden en het op de hoogte houden van de nationale referentielaboratoria van de ter zake geboekte vooruitgang;
 - het organiseren van opleidings- en bijscholingscursussen voor het personeel van de nationale referentielaboratoria;
 - het verlenen van technische en wetenschappelijke bijstand aan de Commissiediensten, waaronder het communautaire referentiebureau, en met name wanneer er tussen Lid-Staten onenigheid bestaat over de resultaten van de analyses.
2. Het communautaire referentielaboratorium staat in voor de handhaving van de volgende werkingsvoorwaarden.

Het moet:

 - beschikken over gekwalificeerd personeel met voldoende kennis van de bij de analyses en tests inzake melk en produkten op basis van melk toegepaste technieken;
 - beschikken over de apparatuur en stoffen die nodig zijn voor het uitvoeren van de in punt 1 bedoelde taken;
 - beschikken over een adequate administratieve infrastructuur;
 - ervoor instaan dat zijn personeel het vertrouwelijk karakter van bepaalde onderwerpen, resultaten of mededelingen eerbiedigt;
 - beschikken over voldoende kennis van de internationale normen en praktijken;
 - in voorkomend geval, beschikken over een bijgewerkte lijst van de door het communautaire referentiebureau bewaarde referentiestoffen, alsmede over een bijgewerkte lijst van de fabrikanten en verkopers van deze stoffen.

RICHTLIJN 92/47/EEG VAN DE RAAD

van 16 juni 1992

houdende vaststelling van de voorschriften voor het toestaan van tijdelijke en beperkte afwijkingen op de specifieke communautaire gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van melk en produkten op basis van melk

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat melk en zuivelprodukten in de lijst van bijlage II bij het Verdrag zijn vermeld; dat de produktie en het in de handel brengen daarvan voor de landbouwbevolking een belangrijke bron van inkomsten vormen;

Overwegende dat, met het oog op de rationele ontwikkeling van de betrokken sector, de verbetering van de produktiviteit en de geleidelijke totstandbrenging van de interne markt, op communautair niveau gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen zijn vastgesteld bij Richtlijn 92/46/EEG ⁽⁴⁾;

Overwegende dat de mogelijkheid bestaat dat sommige inrichtingen, in verband met bijzondere situaties, niet in staat zijn om op de datum van toepassing van genoemde richtlijn alle specifieke voorschriften in acht te nemen; dat, om rekening te houden met plaatselijke situaties en te voorkomen dat inrichtingen gedwongen worden hun activiteiten abrupt stop te zetten, moet worden voorzien in een regeling waarbij aan inrichtingen die vóór 1 januari 1993 reeds in bedrijf waren, tijdelijke en beperkte afwijkingen kunnen worden toegestaan;

Overwegende dat het toestaan van eventuele afwijkingen van de specifieke communautaire gezondheidsvoorschriften aan bepaalde inrichtingen niets mag afdoen aan het feit dat voor de produktie en het in de handel brengen de hygiënevoorschriften blijven gelden die zijn vastgesteld bij voornoemde richtlijn;

Overwegende dat op de toepassing van deze afwijkingen een controle moet worden uitgeoefend door de Commissie, ten einde misbruik te voorkomen; dat daartoe moet worden voorzien in een procedure waarbij in het kader van het Permanent Veterinair Comité een nauwe en doeltreffende samenwerking tussen de Commissie en de Lid-Staten tot stand komt,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De Lid-Staten zien erop toe dat met ingang van 1 januari 1998:

- alle inrichtingen de eisen van Richtlijn 92/46/EEG in acht nemen,
- de consumptiemelk en de produkten op basis van melk die van deze inrichtingen afkomstig zijn, voorzien worden van het in bijlage C, hoofdstuk IV, onderdeel A, punt 3, van Richtlijn 92/46/EEG bedoelde keurmerk.

Artikel 2

1. De Lid-Staten kunnen tot en met 31 december 1997 de inrichtingen die op de datum van kennisgeving van deze richtlijn geacht worden niet te voldoen aan de erkenningsvoorwaarden van Richtlijn 92/46/EEG, toestaan af te wijken van sommige van de in bijlage B, hoofdstukken I en V, van genoemde richtlijn gestelde eisen, indien de consumptiemelk en de produkten op basis van melk die van deze inrichtingen afkomstig zijn, niet voorzien worden van het in bijlage C, hoofdstuk IV, onderdeel A, punt 3, van die richtlijn bedoelde keurmerk en zij niet zijn bestemd voor het handelsverkeer.

2. Voor de in lid 1 bedoelde afwijkingen komen alleen de inrichtingen in aanmerking die vóór 1 april 1993 bij de bevoegde nationale autoriteit een afwijking hebben aangevraagd.

Deze aanvraag moet vergezeld gaan van een plan en een werkprogramma waarin de termijnen worden genoemd waarbinnen zij aan de in lid 1 bedoelde eisen kunnen voldoen.

Ingeval om financiële bijstand van de Gemeenschap wordt verzocht, kunnen alleen aanvragen worden aanvaard voor projecten die voldoen aan de eisen van Richtlijn 92/46/EEG.

De Lid-Staten leggen de Commissie vóór 1 juli 1993 de lijst voor van de inrichtingen waarvoor het toestaan van een afwijking wordt overwogen. Op deze lijst moeten per inrichting het type en de duur van de beoogde afwijkingen worden vermeld, alsmede de aard van de produkten die worden bereid, de controles die moeten worden uitgevoerd op de produkten uit deze inrichtingen, en het personeel dat met deze controles belast is.

De inrichtingen die op de in de eerste alinea vermelde datum geen afwijking hebben aangevraagd, of waarvan de aanvraag

⁽¹⁾ PB nr. C 84 van 2. 4. 1990, blz. 100.

⁽²⁾ PB nr. C 183 van 15. 7. 1991, blz. 60.

⁽³⁾ PB nr. C 332 van 31. 12. 1990, blz. 62.

⁽⁴⁾ Zie bladzijde 1 van dit Publikatieblad.

door de betrokken Lid-Staat afgewezen is, mogen zolang zij niet geacht worden te voldoen aan de in lid 1 bedoelde erkenningsvoorwaarden, geen toestemming krijgen om nog consumptiemelk of produkten op basis van melk in de handel te brengen. Eventueel geldt deze maatregel slechts voor een gedeelte van de inrichting en voor de betrokken produkten.

Na ontvangst van de door een Lid-Staat overeenkomstig de vierde alinea ingediende lijst, beschikt de Commissie over een termijn van twee maanden om die lijst te onderzoeken en deze, eventueel na wijziging, voor te leggen aan het Permanent Veterinair Comité, dat een beslissing neemt volgens de procedure van artikel 4.

3. De lijst van inrichtingen waarvoor een afwijking geldt, wordt door de Commissie bekendgemaakt.

Artikel 3

1. De Lid-Staten mogen de inrichtingen die zich niet kunnen bevoorraden met melk die voldoet aan de in bijlage A, hoofdstuk IV, van Richtlijn 92/46/EEG vastgestelde voorwaarden, tot en met 31 december 1997 toestemming verlenen om consumptiemelk of produkten op basis van melk op de nationale markt te brengen, indien deze melk of produkten op basis van melk niet voorzien worden van het in bijlage C, hoofdstuk IV, onderdeel A, punt 3, van genoemde richtlijn bedoelde keurmerk en zij niet zijn bestemd voor het handelsverkeer.

2. De overeenkomstig de artikelen 10 en 11 van Richtlijn 92/46/EEG erkende inrichtingen kunnen onder de volgende voorwaarden voor een gedeelte van hun produktie voor de in lid 1 bedoelde toestemming in aanmerking komen:

- de exploitanten of de beheerders van deze inrichtingen moeten onder toezicht van de bevoegde autoriteit alle passende maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat de rauwe melk of de produkten op basis van melk die niet aan de in bijlage A, hoofdstuk IV, van Richtlijn 92/46/EEG vastgestelde eisen voldoen, worden behandeld of verwerkt op een duidelijk afgescheiden plaats en op een volledig ander tijdstip dan de rauwe melk of de produkten op basis van melk die wel aan deze eisen voldoen en bestemd zijn voor het handelsverkeer;
- de exploitanten of de beheerders van de inrichtingen moeten de bevoegde autoriteiten aantonen dat met de

maatregelen die zijn getroffen om permanent het beheer van het keurmerk te verifiëren, kan worden voorkomen dat dit merk per abuis wordt aangebracht op de in lid 1 bedoelde produkten en zij moeten een boekhouding van de grondstoffen en de eindprodukten ter beschikking van de controleautoriteiten houden waarmee beide circuits kunnen worden geverifieerd.

Artikel 4

In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel bedoelde procedure, zijn de voorschriften van artikel 31 van Richtlijn 92/46/EEG van toepassing.

Artikel 5

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 januari 1993 aan artikel 2, lid 2 en vóór 1 januari 1994 aan de overige bepalingen van deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen annemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst mede van alle belangrijke bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 6

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 16 juni 1992.

Voor de Raad

De Voorzitter

Arlindo MARQUES CUNHA

RICHTLIJN 92/45/EEG VAN DE RAAD

van 16 juni 1992

betreffende de gezondheidsvoorschriften en veterinairerechtelijke voorschriften voor het doden van vrij wild en het in de handel brengen van vlees van vrij wild

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat vlees van wild is opgenomen in de lijst van produkten van bijlage II bij het Verdrag; dat het in de handel brengen van vlees van vrij wild een aanvullende bron van inkomsten vormt voor een deel van de landbouwbevolking;

Overwegende dat, ten einde de rationele ontwikkeling van deze sector mogelijk te maken en de produktiviteit te verhogen, op communautair niveau voorschriften moeten worden vastgesteld ter zake van gezondheidsproblemen en veterinairerechtelijke problemen bij de produktie en distributie van vlees van wild;

Overwegende dat de verschillen op het gebied van de diergezondheid en de volksgezondheid in de Lid-Staten moeten worden opgeheven ten einde het intracommunautaire handelsverkeer in dat vlees te stimuleren in het vooruitzicht van de voltooiing van de interne markt;

Overwegende dat op landbouwhuisdieren en op mensen overdraagbare ziekten kunnen worden verspreid via eerder genoemd vlees; dat voorschriften moeten worden vastgesteld om dergelijke risico's te voorkomen;

Overwegende dat hygiënevoorschriften moeten worden vastgesteld voor het verkrijgen, behandelen en keuren van vlees van vrij wild ten einde voedselinfectie of voedselvergiftiging te voorkomen;

Overwegende dat moet worden gepreciseerd aan welke hygiënevoorschriften de vrij-wildverwerkingsinrichtingen moeten voldoen om een vergunning voor het handelsverkeer te verkrijgen;

Overwegende dat, met betrekking tot de organisatie en de follow-up van de controles die door de Lid-Staat van bestemming moeten worden verricht en tot de toe te passen vrijwaringsmaatregelen, dient te worden verwezen naar de algemene voorschriften die zijn vastgesteld in Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake

veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽⁴⁾;

Overwegende dat voor gehele stukken vrij wild en vlees van vrij wild die uit derde landen worden ingevoerd de minimum-eisen moeten gelden die in de onderhavige richtlijn voor het handelsverkeer tussen Lid-Staten zijn vastgesteld en dat naleving ervan gecontroleerd moet worden overeenkomstig de beginselen en de voorschriften die zijn vermeld in Richtlijn 90/675/EEG ⁽⁵⁾;

Overwegende dat afwijkende bepalingen dienen te worden vastgesteld voor kleine hoeveelheden vlees van vrij wild;

Overwegende dat tijdelijke afwijkende bepalingen moeten worden vastgesteld om de vrij-wildverwerkingsinrichtingen de tijd te geven aan de nieuwe eisen te voldoen;

Overwegende dat de Commissie dient te worden opgedragen bepalingen ter uitvoering van deze richtlijn vast te stellen; dat daartoe dient te worden voorzien in een procedure waarbij in het kader van het Permanent Veterinair Comité een nauwe en doeltreffende samenwerking tussen de Commissie en de Lid-Staten tot stand wordt gebracht;

Overwegende dat het wenselijk is dat de in artikel 23 vastgestelde datum van verstrijken van de omzettingstermijn 1 januari 1994, geen gevolgen heeft voor de afschaffing van de veterinaire controles aan de grenzen per 1 januari 1993,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

1. Bij deze richtlijn worden gezondheidsvoorschriften en veterinairerechtelijke voorschriften vastgesteld voor het doden van vrij wild en voor de bereiding en het in de handel brengen van vlees van vrij wild.

⁽⁴⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 13. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/496/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56).

⁽⁵⁾ Richtlijn 90/675/EEG van de Raad van 10 december 1990 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor produkten uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht (PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1). Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 91/496/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56).

⁽¹⁾ PB nr. C 327 van 30. 12. 1989, blz. 40, en PB nr. C 311 van 12. 12. 1990, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. C 260 van 15. 10. 1990, blz. 154.

⁽³⁾ PB nr. C 124 van 21. 5. 1990, blz. 7.

2. Deze richtlijn is niet van toepassing:
- op het afstaan door de jager aan de consument of aan de kleinhandelaar van kleine aantallen gehele stukken niet-onthuid of niet-ontvederd vrij wild en, in het geval van klein vrij wild, niet-ontweid vrij wild;
 - op het afstaan van kleine hoeveelheden vlees van vrij wild aan de eindverbruiker;
 - op het uitsnijden en opslaan van vlees van vrij wild in detailhandelszaken of in lokalen die aan verkooppunten grenzen, waar het uitsnijden en opslaan uitsluitend met het oog op rechtstreekse verkoop ter plaatse aan de consument geschieden.

Deze verrichtingen moeten onderworpen blijven aan de gezondheidscontroles die in de nationale regelgevingen voor de detailhandel worden voorgeschreven.

3. De eisen van deze richtlijn inzake handelsverkeer of invoer uit derde landen zijn niet van toepassing op jachttrofeeën of op gehele stukken gedood vrij wild die door reizigers in hun eigen auto worden vervoerd, voor zover het een kleine hoeveelheid klein vrij wild betreft of één enkel geheel stuk grof vrij wild en het gezien de omstandigheden uitgesloten lijkt dat het vlees van die gehele stukken voor de verkoop of voor andere handelsdoeleinden bestemd is, mits het bedoelde wild niet afkomstig is van een derde land of een deel van een derde land van waaruit handel uit hoofde van artikel 11, leden 2 en 3, of artikel 18 verboden is.

Artikel 2

1. In deze richtlijn wordt verstaan onder:
- „vrij wild”, bejaagde niet-gedomesticeerde landzoogdieren (met inbegrip van niet-gedomesticeerde zoogdieren die in een gesloten gebied leven met een zelfde vrijheid als vrij wild) en niet-gedomesticeerde vogels die niet vallen onder artikel 2 van Richtlijn 91/495/EEG van de Raad van 27 november 1990 inzake gezondheidsvoorschriften en veterinairerechtelijke voorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van konijnenvlees en vlees van gekweekt wild ⁽¹⁾;
 - „grof vrij wild”, niet-gedomesticeerde zoogdieren van de familie der hoefdieren;
 - „klein vrij wild”, niet-gedomesticeerde zoogdieren van de familie der Leporidae en bejaagde niet-gedomesticeerde vogels die voor menselijke consumptie bestemd zijn;
 - „vlees van vrij wild”, alle voor menselijke consumptie geschikte delen van vrij wild;
 - „vrij-wildverwerkingsinrichting”, overeenkomstig artikel 7 erkende inrichting waar het vrij wild wordt behandeld en vlees van vrij wild wordt verkregen en gekeurd overeenkomstig de hygiënevoorschriften van deze richtlijn;
 - „verzamelplaats”, plaats waar gedood vrij wild overeenkomstig de hygiëne voorschriften van bijlage I, hoofdstuk IV, punt 2, wordt ingeleverd met het oog op het vervoer naar een verwerkingsinrichting;

⁽¹⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 41.

- „in de handel brengen”, het in bezit hebben of uitstallen met het oog op verkoop, het te koop aanbieden, het verkopen, het leveren of op enigerlei andere wijze op de markt brengen in de Gemeenschap van vlees van vrij wild voor menselijke consumptie, met uitzondering van het afstaan als bedoeld in artikel 1, lid 2.
- „handelsverkeer”, het verkeer tussen Lid-Staten in de zin van artikel 9, lid 2, van het Verdrag.

2. Voor de toepassing van deze richtlijn gelden zo nodig de definities van artikel 2 van Richtlijn 89/662/EEG en van Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en produkten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽²⁾ alsmede de definitie van vers vlees in artikel 2, onder b), van Richtlijn 64/433/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees ⁽³⁾.

HOOFDSTUK II

Bepalingen voor de communautaire produktie en het handelsverkeer

Artikel 3

1. De Lid-Staten zien erop toe dat vlees van vrij wild
- afkomstig is van vrij wild dat
 - gedood is in een jachtgebied met door de nationale jachtwet geoorloofde middelen,
 - niet afkomstig is uit een gebied waarvoor beperkingen gelden uit hoofde van Richtlijn 72/461/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees ⁽⁴⁾, van Richtlijn 91/494/EEG van de Raad van 26 juni 1991 tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van vers vlees van pluimvee ⁽⁵⁾ en van Richtlijn 91/495/EEG, of uit een jachtgebied waarvoor beperkingen gelden uit hoofde van de artikelen 10 en 11 van de onderhavige richtlijn,
 - onmiddellijk na het doden bereid is overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk III, en binnen ten hoogste twaalf uur vervoerd is naar een verwerkingsinrichting als bedoeld onder b), dan wel naar een verzamelplaats

⁽²⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 29. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/496/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56).

⁽³⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 2012/64. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/497/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 69).

⁽⁴⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 24. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/266/EEG (PB nr. L 134 van 29. 5. 1991, blz. 45).

⁽⁵⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 35.

waar het op de in bijlage I, hoofdstuk III, voorgescreven temperaturen moet worden gebracht en waarvandaan het naar een onder b) bedoelde verwerkingsinrichting moet worden vervoerd binnen twaalf uur of, voor afgelegen gebieden, en wanneer de klimaatomstandigheden zulks toestaan, binnen een termijn die de bevoegde autoriteit moet vaststellen om de officiële dierenarts van die verwerkingsinrichting de mogelijkheid te bieden de in bijlage I, hoofdstuk V, bedoelde keuring post mortem onder bevredigende voorwaarden te verrichten;

b) verkregen is

i) in een vrij-wildverwerkingsinrichting die voldoet aan de algemene voorwaarden van bijlage I, hoofdstukken I en II, en die met het oog op de toepassing van het onderhavige hoofdstuk is erkend overeenkomstig artikel 7,

ii) in het geval van grof vrij wild, in een inrichting die erkend is overeenkomstig artikel 10 van Richtlijn 64/433/EEG of, in het geval van klein vrij wild, in een inrichting die erkend is overeenkomstig artikel 5 van Richtlijn 71/118/EEG van de Raad van 15 februari 1971 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee ⁽¹⁾, voor zover:

- deze gehele stukken wild in andere dan de voor het in deze richtlijnen bedoelde vlees gereserveerde lokalen wel op andere tijdstippen worden onthuid,
- deze inrichtingen in het kader van de onderhavige richtlijn over een bijzondere vergunning beschikken,
- maatregelen worden genomen zodat duidelijk blijkt of het vlees overeenkomstig onderhavige richtlijn dan wel overeenkomstig de Richtlijnen 64/433/EEG en 71/118/EEG is verkregen;

c) afkomstig is van gedode dieren die door de officiële dierenarts visueel zijn onderzocht ten einde:

- eventuele afwijkingen op te sporen. Hierbij kan de officiële dierenarts zijn diagnose baseren op inlichtingen van de jager, in voorkomend geval op basis van een door de bevoegde autoriteit in de jachtregelgeving voorgeschreven verklaring betreffende het gedrag van het dier vooraleer het gedood werd,
- na te gaan of de dood niet aan andere oorzaken dan de jacht is te wijten;

d) afkomstig is van gehele stukken vrij wild:

- die zijn gehanteerd onder bevredigende hygiënische omstandigheden overeenkomstig bijlage I, hoofdstukken III en IV,
- die overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk V, post mortem zijn gekeurd door een officiële dierenarts of door assistenten die beschikken over de volgens de procedure van artikel 22 nader te bepalen beroepskwalificaties en die handelen onder toezicht van de officiële dierenarts,

caties en die handelen onder toezicht van de officiële dierenarts,

- die geen afwijkingen hebben vertoond, met uitzondering van bij het doden opgelopen traumatische laesies of van plaatselijke misvormingen of afwijkingen, voor zover is geconstateerd, zo nodig met behulp van geschikte laboratoriumtests, dat deze het vlees niet ongeschikt maken voor menselijke consumptie, noch enig gevaar opleveren voor de gezondheid van de mens,

- waarvan, in het geval van gehele stukken klein wild die niet onmiddellijk na het doden zijn ontweid overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk V, punt 1, een representatief monster van dieren van dezelfde herkomst door een officiële dierenarts is gekeurd.

Indien hij de aanwezigheid van een voor de mens besmettelijke ziekte dan wel van een van de in bijlage I, hoofdstuk V, punt 4, genoemde gebreken constateert, moet de officiële dierenarts de controle op de gehele partij opvoeren. In het licht van het resultaat van deze uitgebreide controle moet hij de gehele partij van menselijke consumptie uitsluiten dan wel ieder karkas afzonderlijk onderzoeken.

2. De officiële dierenarts moet erop toezien dat vlees van vrij wild van menselijke consumptie wordt uitgesloten indien:

- i) is geconstateerd dat het een van de gebreken vertoont die zijn genoemd in bijlage I, hoofdstuk V, punt 3, onder e), dan wel in beslag is genomen overeenkomstig punt 4 van dat hoofdstuk;
- ii) bij de in lid 1, onder d), derde streepje, van dit artikel bedoelde controles de aanwezigheid is gediagnostiseerd van een voor de mens besmettelijke ziekte;
- iii) het afkomstig is van dieren die stoffen hebben opgenomen waardoor het vlees gevaarlijk of schadelijk kan worden voor de gezondheid van de mens en waarover ter zake volgens de procedure van artikel 22, na advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité, een besluit aangenomen is. Zolang dit besluit niet ten uitvoer gelegd is, blijven de nationale voorschriften betreffende genoemde stoffen van kracht met inachtneming van de algemene bepalingen van het Verdrag;
- iv) het, onverminderd eventuele communautaire voorschriften inzake doorstraling, behandeld is met ioniserende of ultraviolette stralen, dan wel met andere stoffen waardoor de organoleptische eigenschappen van het vlees kunnen worden aangetast of met andere kleurstoffen dan die welke voor het aanbrengen van het keurmerk worden gebruikt.

3. Vlees van everzwijnen of van andere voor trichinose gevoelige soorten moet worden onderzocht met behulp van een digestiemethode overeenkomstig Richtlijn 77/96/EEG van de Raad van 21 december 1976 inzake het opsporen van trichinen bij de invoer van vlees van varkens, huisdieren, uit derde landen ⁽²⁾ of een trichinoscopisch onderzoek met microscopische waarnemingen van veelvoudige monsters van elk dier die ten minste zijn genomen van de kauwspieren en de middenrifspieren, het spierstelsel van de onderpoten, het intercostale spierstelsel en het spierstelsel van de tong.

⁽¹⁾ PB nr. L 55 van 8. 3. 1971, blz. 23. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/654/EEG (PB nr. L 353 van 17. 12. 1990, blz. 48).

⁽²⁾ PB nr. L 26 van 31. 1. 1977, blz. 67. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/321/EEG (PB nr. L 133 van 17. 5. 1989, blz. 33).

De Raad stelt vóór 1 januari 1994 op voorstel van de Commissie en na advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de specifieke voorschriften vast voor het onderzoek met behulp van een digestiemethode voor het opsporen van trichinose bij everzwijnen en andere voor trichinose gevoelige soorten vrij wild; dezelfde procedure is van toepassing voor het trichinoscopisch of microscopisch onderzoek in verband met opsporing van trichinose.

4. Vlees van vrij wild dat geschikt voor menselijke consumptie is verklaard moet

- i) voorzien zijn van een keurmerk overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk VIII.

In voorkomend geval kan volgens de procedure van artikel 22 worden besloten de bepalingen van bovengenoemd hoofdstuk te wijzigen of aan te vullen ten einde met name rekening te houden met de verschillende wijzen waarop het produkt in de handel wordt aangeboden, mits daarbij de in de onderhavige richtlijn voorgeschreven hygiënevoorschriften in acht worden genomen.

Richtlijn 80/879/EEG van de Commissie van 3 september 1980 betreffende het aanbrengen van het kenmerk op vers vlees van pluimvee in grote verpakkingen ⁽¹⁾ is van toepassing op vlees van klein vrij wild;

- ii) na de onder bevredigende hygiënische omstandigheden uitgevoerde keuring post mortem overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk X, opgeslagen worden in vrij-wildverwerkingsinrichtingen die zijn erkend overeenkomstig artikel 7 van de onderhavige richtlijn of in inrichtingen die zijn erkend overeenkomstig artikel 10 van Richtlijn 64/433/EEG of artikel 5 van Richtlijn 71/118/EEG, dan wel in overeenkomstig artikel 10 van Richtlijn 64/433/EEG erkende en gecontroleerde koel- of vrieshuizen;

- iii) gedurende het vervoer vergezeld gaan

- van een door de officiële dierenarts geïdentificeerd begeleidend handelsdocument, met dien verstande dat dit document

- naast de gegevens als bedoeld in bijlage I, hoofdstuk VII, punt 2, voor ingevroren vlees de niet-gecodeerde vermelding van de maand en het jaar van invriezing moet bevatten alsmede het codenummer aan de hand waarvan de officiële dierenarts kan worden geïdentificeerd,

- gedurende ten minste één jaar door de geadresseerde moet worden bewaard, zodat het desgevraagd aan de bevoegde autoriteit kan worden overgelegd.

De uitvoeringsbepalingen van dit punt en met name die inzake de toekenning van de codenummers en de opstelling van een lijst of meerdere lijsten aan de hand waarvan de officiële dierenartsen kunnen worden geïdentificeerd, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 22;

- van een gezondheids- en veterinairerechtelijk certificaat overeenkomstig het model in bijlage II, wanneer het gaat om vlees afkomstig uit een vrij-wildverwerkingsinrichting die is gelegen in een gebied of

een zone waarvoor beperkingen gelden of om vlees dat voor een andere Lid-Staat bestemd is na doorvoer via een derde land in een met een loodje verzegelde vrachtwagen;

- iv) vervoerd worden onder bevredigende hygiënische omstandigheden overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk XI;
- v) daarenboven, indien het delen van karkassen of uitgebeend vlees van klein vrij veldwild betreft, onder soortgelijke omstandigheden als bedoeld in artikel 3, onder B), van Richtlijn 71/118/EEG verkregen zijn in overeenkomstig artikel 7 van de onderhavige richtlijn speciaal daartoe erkende inrichtingen;
- vi) onverminderd Richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen bestemd voor de eindverbruiker alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame ⁽²⁾, worden geëtiketteerd onder aanduiding van de benaming van de diersoort.

Artikel 4

1. De Lid-Staten zien erop toe dat:

- a) vlees dat ongeschikt voor menselijke consumptie is verklaard duidelijk kan worden onderscheiden van vlees dat geschikt voor menselijke consumptie is verklaard;
- b) vlees dat ongeschikt voor menselijke consumptie is verklaard een behandeling ondergaat overeenkomstig Richtlijn 90/667/EEG van de Raad van 27 november 1990 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de verwijdering en verwerking van dierlijke afvalstoffen, voor het in de handel brengen van dierlijke afvalstoffen en ter voorkoming van de aanwezigheid van ziekteverwekkers in diervoeders van dierlijke oorsprong (vissen daaronder begrepen) en tot wijziging van Richtlijn 90/425/EEG ⁽³⁾.

2. Vlees afkomstig uit een zone waarvoor veterinairerechtelijke beperkingen gelden, wordt onderworpen aan de specifieke voorschriften waartoe per geval volgens de procedure van artikel 22 wordt besloten.

3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden, voor zover nodig, vastgesteld volgens de procedure van artikel 22.

Artikel 5

De Lid-Staten zien erop toe dat alleen in het handelsverkeer worden gebracht:

- 1. gehele stukken vrij wild zonder huid en ingewanden die voldoen aan de eisen van de artikelen 3 en 4 of vers vlees van vrij wild;
- 2. niet in- of diepgevroren en overeenkomstig artikel 3, lid 1, onder b), ii), derde streepje, gecontroleerde gehele stukken niet-onthuid, niet-ontvederd en niet-ontweid klein wild, mits zij bij het hanteren en het opslaan gescheiden wordt gehouden van vers vlees als bedoeld in Richtlijn 64/433/EEG, vlees van pluimvee en vlees van onthuid of ontvederd vrij wild;

⁽²⁾ PB nr. L 33 van 8. 2. 1979, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/72/EEG (PB nr. L 42 van 15. 2. 1991, blz. 27).

⁽³⁾ PB nr. L 363 van 27. 12. 1990, blz. 51.

⁽¹⁾ PB nr. L 251 van 24. 9. 1980, blz. 10.

3. gehele stukken niet-onthuid grof wild:

- a) die voldoen aan de eisen van artikel 3, lid 1, onder a), eerste en tweede streepje, onder c), en onder d), eerste streepje;
- b) die in een vrij-wildverwerkingsinrichting een keuring post mortem van de ingewanden hebben ondergaan;
- c) die vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat naar een volgens de procedure van artikel 22 vast te stellen model, dat door de officiële dierenarts ondertekend wordt en waarin wordt verklaard dat het resultaat van de keuring post mortem als bedoeld onder b) bevredigend is en dat het vlees geschikt verklaard is voor menselijke consumptie;
- d) die gebracht zijn op een temperatuur die hoger is dan of gelijk is aan -1°C en:
 - i) lager dan $+7^{\circ}\text{C}$ en op deze temperatuur zijn gehouden tijdens het vervoer naar een verwerkingsinrichting binnen een termijn van ten hoogste zeven dagen die begint te lopen vanaf de onder b) bedoelde keuring post mortem of
 - ii) lager dan $+1^{\circ}\text{C}$ en op deze temperatuur zijn gehouden tijdens het vervoer naar een verwerkingsinrichting binnen een termijn van ten hoogste vijftien dagen die begint te lopen vanaf de onder b) bedoelde keuring post mortem.

Vlees van deze gehele stukken niet-onthuid grof wild mag slechts van het in artikel 3, lid 4, onder i), bedoelde keurmerk worden voorzien indien het na onthuiding in de verwerkingsinrichting van bestemming een keuring post mortem overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk V, heeft ondergaan en voor menselijke consumptie geschikt is verklaard door de officiële dierenarts.

Artikel 6

De Lid-Staten zien erop toe dat:

- vrij-wildverwerkingsinrichtingen die niet voldoen aan de normen van bijlage I, hoofdstuk I, en waarvoor afwijkende bepalingen als bedoeld in artikel 8 gelden, niet overeenkomstig artikel 7 mogen worden erkend, en dat de produkten van deze inrichtingen niet worden voorzien van het in bijlage I, hoofdstuk VII, bedoelde keurmerk en dat deze niet in het handelsverkeer mogen worden gebracht;
- de gehele stukken vrij wild die niet voldoen aan de eisen van artikel 3, niet in het handelsverkeer mogen worden gebracht en evenmin uit derde landen mogen worden ingevoerd;
- de voor menselijke consumptie geschikt verklaarde slachtafvallen van wild slechts in het handelsverkeer worden gebracht indien zij op passende wijze zijn behandeld overeenkomstig Richtlijn 77/99/EEG van de Raad van 21 december 1976 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vleesprodukten ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 26 van 31. 1. 1977, blz. 85, en, voor de codificatie, PB nr. L 57 van 2. 3. 1992, blz. 4. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/5/EEG (PB nr. L 57 van 2. 3. 1992, blz. 1).

Artikel 7

1. Elke Lid-Staat stelt een lijst op van de erkende vrij-wildverwerkingsinrichtingen; elke inrichting krijgt een veterinaire erkenningsnummer. De Lid-Staten kunnen overeenkomstig de Richtlijnen 64/433/EEG en 71/118/EEG erkende inrichtingen ook voor de behandeling van vrij wild erkennen, indien deze inrichtingen zijn uitgerust voor de verwerking van vlees van vrij wild en indien zij werken onder omstandigheden die de naleving van de in de onderhavige richtlijn vastgestelde hygiënevoorschriften garanderen. Zij doen deze lijst toekomen aan de overige Lid-Staten en aan de Commissie.

Een Lid-Staat erkent een vrij-wildverwerkingsinrichting slechts indien hij er zeker van is dat zij voldoet aan het bepaalde in deze richtlijn.

Wanneer wordt geconstateerd dat de hygiënevoorschriften niet worden nageleefd en wanneer de in bijlage I, hoofdstuk V, punt 5, tweede alinea, bedoelde maatregelen onvoldoende zijn gebleken om dit te verhelpen, wordt de erkenning tijdelijk door de bevoegde autoriteit opgeschort.

Wanneer de exploitant of de beheerder van de vrij-wildverwerkingsinrichting de geconstateerde gebreken niet binnen de door de bevoegde autoriteit vastgestelde termijn verhelpt, trekt deze autoriteit de erkenning in.

De betrokken Lid-Staat houdt in dit verband rekening met de conclusies van een eventuele controle overeenkomstig artikel 12. Wanneer een erkenning wordt opgeschort of ingetrokken, wordt dit medegedeeld aan de overige Lid-Staten en de Commissie.

2. De exploitant of de beheerder van de vrij-wildverwerkingsinrichting dient de algemene hygiëne bij de productie in zijn inrichting regelmatig overeenkomstig lid 4 te laten controleren, ook door middel van microbiologische controles.

De controles moeten de werktuigen, installaties en machines in alle produktiestadia en, zo nodig, de produkten betreffen.

De exploitant of de beheerder van de vrij-wildverwerkingsinrichting moet de officiële dierenarts of de veterinaire deskundigen van de Commissie in kennis stellen van aard, frequentie en resultaat van de te dien einde verrichte controles, alsmede, zo nodig, van de naam van het controlelaboratorium.

De aard en de frequentie van deze controles, alsmede de methoden van monsterneming en bacteriologisch onderzoek worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 22.

3. De exploitant of de beheerder van de vrij-wildverwerkingsinrichting moet een opleidingsprogramma opzetten dat het personeel in staat stelt te voldoen aan de voorschriften inzake hygiënische productie die zijn aangepast aan de produktiestructuur.

De officiële dierenarts die voor de vrij-wildverwerkingsinrichting verantwoordelijk is, moet bij het opzetten en de uitvoering van dit programma worden betrokken.

4. De vrij-wildverwerkingsinrichtingen worden geïnspecteerd en gecontroleerd onder verantwoordelijkheid van de officiële dierenarts, die zich overeenkomstig artikel 9 van Richtlijn 64/433/EEG kan laten bijstaan door assistenten. De officiële dierenarts moet te allen tijde vrije toegang hebben tot alle delen van de vrij-wildverwerkingsinrichtingen ten einde erop toe te zien dat het bepaalde in deze richtlijn wordt nageleefd en, in geval van twijfel met betrekking tot de herkomst van het vlees van het gedode vrij wild, tot de boekhoudkundige documenten aan de hand waarvan hij het jachtgebied van oorsprong kan opsporen.

De officiële dierenarts analyseert regelmatig de resultaten van de in lid 2 bedoelde controles. Hij kan op grond van deze analyses aanvullend microbiologisch onderzoek doen verrichten in alle produktiestadia of op de producten.

Het resultaat van deze analyses wordt neergelegd in een verslag waarvan de conclusies of aanbevelingen ter kennis worden gebracht van de exploitant of de beheerder van de inrichting, die er zorg voor draagt dat de vastgestelde gebreken worden verholpen ter verbetering van de hygiëne.

Artikel 8

1. De Lid-Staten kunnen tot en met 31 december 1996 toestaan dat vrij-wildverwerkingsinrichtingen die op de datum van kennisgeving van de onderhavige richtlijn niet voldoen aan de vastgestelde erkenningsvoorwaarden, afwijken van bepaalde eisen van bijlage I voor zover het vlees van vrij wild dat afkomstig is van deze inrichtingen van het nationale stempel wordt voorzien.

2. De in lid 1 bedoelde afwijking kan slechts worden verleend aan vrij-wildverwerkingsinrichtingen die vóór 1 april 1993 daartoe een verzoek hebben ingediend bij de bevoegde autoriteit.

Dit verzoek moet vergezeld gaan van een plan en een werkprogramma waarin de termijnen worden aangegeven binnen welke de inrichting aan de in lid 1 bedoelde eisen kan voldoen.

3. De Lid-Staten delen vóór 1 oktober 1992 aan de Commissie mede welke criteria zij zullen hanteren om te bepalen of een inrichting dan wel een categorie inrichtingen onder het bepaalde in dit artikel valt.

Artikel 9

De Lid-Staten geven een centrale dienst of instantie opdracht tot het verzamelen en verwerken van de resultaten van de door de officiële dierenarts verrichte keuring post mortem met betrekking tot de diagnose van voor de mens besmettelijke ziekten.

Wanneer een dergelijke ziekte wordt gediagnostiseerd, worden de resultaten van het specifieke geval zo spoedig mogelijk medegedeeld aan de bevoegde veterinaire autoriteiten die belast zijn met de controle van het jachtgebied van oorsprong van het bedoelde vrij wild.

De Lid-Staten verstrekken de Commissie de gegevens over bepaalde ziekten, met name wanneer voor de mens besmettelijke ziekten worden gediagnostiseerd.

De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 22 de uitvoeringsbepalingen van dit artikel vast en met name:

- de frequentie waarmee de gegevens aan de Commissie moeten worden verstrekt;
- de aard van de gegevens;
- de ziekten waarover gegevens moeten worden verzameld;
- de wijze waarop de informatie moet worden verzameld en verwerkt.

Artikel 10

1. De Lid-Staten zien erop toe dat de gezondheidstoestand van het vrij wild in op hun grondgebied gelegen jachtgebieden op gezette tijden wordt onderzocht.

2. Daartoe wordt, indien voor mens of dier besmettelijke ziekten worden gediagnostiseerd dan wel residugehalten boven de toegestane maxima worden geconstateerd, een centrale dienst of instantie belast met het verzamelen en verwerken van de resultaten van de overeenkomstig deze richtlijn verrichte keuringen.

3. Indien een ziekte of geval als bedoeld in lid 2 zich voordoet, worden de desbetreffende onderzoeksresultaten zo spoedig mogelijk medegedeeld aan de bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor het toezicht op het betrokken jachtgebied.

4. Op grond van de epizoötiologische situatie verricht de bevoegde autoriteit specifieke tests op vrij wild, ten einde de ziekten op te sporen die worden genoemd in bijlage I bij Richtlijn 82/894/EEG van de Raad van 21 december 1982 inzake de melding van dierziekten in de Gemeenschap ⁽¹⁾.

Het voorkomen van deze ziekten wordt overeenkomstig genoemde richtlijn medegedeeld aan de Commissie en aan de andere Lid-Staten.

Artikel 11

1. De Lid-Staten vullen hun plannen voor de opsporing van residuen, bedoeld in artikel 4 van Richtlijn 86/469/EEG van de Raad van 16 september 1986 inzake het

⁽¹⁾ PB nr. L 378 van 31. 12. 1982, blz. 58. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 90/134/EEG (PB nr. L 76 van 22. 3. 1990, blz. 23).

onderzoek van dieren en vers vlees op de aanwezigheid van residuen ⁽¹⁾ aan, ten einde voor zover nodig vlees van vrij wild aan de daarin voorgeschreven controlemaatregelen te onderwerpen om steekproefsgewijze de aanwezigheid van contaminanten in het milieu op te sporen.

2. Rekening houdend met de resultaten van de in lid 1 en in artikel 10, lid 4, bedoelde controles zien de Lid-Staten erop toe dat de stukken vrij wild en vlees daarvan uit de door de controle in het geding gekomen jachtgebieden van het handelsverkeer worden uitgesloten.

3. De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 22 de uitvoeringsbepalingen van dit artikel vast.

Artikel 12

Veterinaire deskundigen van de Commissie kunnen in samenwerking met de bevoegde nationale autoriteiten controles ter plaatse uitvoeren voor zover de eenvormige toepassing van de onderhavige richtlijn dit vereist. In het bijzonder kunnen zij in een representatief percentage vrij-wildverwerkingsinrichtingen nagaan of de bevoegde autoriteiten toezien op de naleving van deze richtlijn door de erkende verwerkingsinrichtingen. De Commissie brengt de Lid-Staten op de hoogte van de uitslag van de verrichte controles.

De Lid-Staat op het grondgebied waarvan een controle wordt verricht, geeft de deskundigen alle steun voor de uitvoering van hun taak.

De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 22.

Artikel 13

1. Onverminderd de specifieke bepalingen van deze richtlijn verricht de officiële dierenarts of de bevoegde autoriteit, indien het vermoeden bestaat dat de veterinaire wetgeving niet wordt nageleefd of indien er wordt getwijfeld aan de hygiënestaat van het vlees van vrij wild, alle veterinaire controles die nodig worden geacht.

2. De Lid-Staten nemen bestuursrechtelijke en/of strafrechtelijke maatregelen om iedere inbreuk op de communautaire veterinaire regelgeving te bestraffen, meer bepaald wanneer wordt geconstateerd dat de opgestelde certificaten of documenten niet in overeenstemming zijn met de werkelijke staat van het vlees van vrij wild, wanneer het vlees van vrij wild niet overeenkomstig deze regelgeving is gemerkt, wanneer het vlees van vrij wild niet ter keuring is aangeboden of wanneer is afgeweken van het gebruik waarvoor dat vlees oorspronkelijk bestemd was.

Artikel 14

1. De voorschriften die zijn vastgesteld bij Richtlijn 89/662/EEG wat veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstand-

(¹) PB nr. L 275 van 26. 9. 1986, blz. 36. Richtlijn gewijzigd bij Beschikking 89/187/EEG (PB nr. L 66 van 10. 3. 1989, blz. 37).

brenging van de interne markt betreft, zijn van toepassing, met name met betrekking tot de organisatie van de controles die de Lid-Staat van bestemming verricht en de naar aanleiding daarvan te treffen maatregelen alsmede tot de vrijwaringsmaatregelen die moeten worden toegepast met betrekking tot de gezondheidsproblemen bij de productie en de distributie op het grondgebied van de Gemeenschap van vlees van vrij wild.

2. Richtlijn 89/662/EEG wordt als volgt gewijzigd:

a) aan bijlage A wordt het volgende streepje toegevoegd:
 „— Richtlijn 92/45/EEG van de Raad van 16 juni 1992 betreffende de gezondheidsvoorschriften en veterinairerechtelijke voorschriften voor het doden van vrij wild en het in de handel brengen van vlees van vrij wild (PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 35)”;
 b) in bijlage B wordt het streepje “— vlees van vrij wild” geschrapt.

3. Aan artikel 2, onder d), van Richtlijn 77/99/EEG wordt het volgende streepje toegevoegd:

„— artikel 2, lid 1, onder d), van Richtlijn 92/45/EEG (*), dat voldoet aan de eisen van de artikelen 3 en 5,

(*) PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 35.”.

HOOFDSTUK III

Bepalingen die gelden voor de invoer in de Gemeenschap

Artikel 15

De voorwaarden die gelden voor het in de handel brengen van uit derde landen ingevoerd vlees van vrij wild moeten ten minste gelijkwaardig zijn aan die welke gelden voor de productie en het in de handel brengen van overeenkomstig hoofdstuk II verkregen vlees van vrij wild, met uitzondering van de voorwaarden van de artikelen 6 en 8.

Artikel 16

1. Met het oog op een uniforme toepassing van artikel 15, zijn de bepalingen van de volgende leden van toepassing.

2. In de Gemeenschap mogen alleen worden ingevoerd gehele stukken vrij wild of vlees van vrij wild die

a) afkomstig zijn uit een derde land of delen daarvan waarvandaan invoer niet om veterinairerechtelijke redenen verboden is;

b) afkomstig zijn uit een derde land dat voorkomt op een lijst die overeenkomstig lid 3, onder a), zal worden opgesteld;

c) vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat naar een model dat volgens de procedure van artikel 22 zal

worden opgesteld, ontertekend door de bevoegde autoriteit waarin deze verklaart dat de produkten voldoen aan de eisen van hoofdstuk II, voldoen aan de eventuele aanvullende voorwaarden, of de gelijkwaardige garanties bieden als bedoeld in lid 3, onder c), en afkomstig zijn uit inrichtingen die de in bijlage I bedoelde garanties bieden.

3. Volgens de procedure van artikel 22 worden vastgesteld:

- a) een voorlopige lijst van derde landen of delen van derde landen die de Lid-Staten en de Commissie de in lid 2, onder c), bedoelde garanties kunnen bieden en die aan de aldaar vermelde eisen en voorwaarden kunnen voldoen alsmede de lijst van de inrichtingen waarvoor zij deze garanties kunnen bieden.

Deze voorlopige lijst wordt opgesteld aan de hand van de lijsten van de door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten erkende en geïnspecteerde inrichtingen nadat de Commissie zich er van tevoren van heeft vergewist dat deze inrichtingen in overeenstemming zijn met de beginselen en algemene voorschriften van deze richtlijn;

- b) het bijwerken van deze lijst afhankelijk van de in lid 4 bedoelde controles;
- c) de specifieke voorwaarden en de gelijkwaardige garanties in verband met de andere eisen van deze richtlijn dan die op grond waarvan vlees van menselijke consumptie kan worden uitgesloten overeenkomstig artikel 3, lid 2, onder d), en die van artikel 5, en die van bijlage I, hoofdstukken IV en V, en die betreffende trichinoscopisch onderzoek, via de digestiemethode, overeenkomstig Richtlijn 77/96/EEG, met dien verstande dat deze voorwaarden en garanties niet minder stringent mogen zijn dan die van hoofdstuk II, met uitzondering van de voorwaarden van de artikelen 6 en 8.

4. Deskundigen van de Commissie en van de Lid-Staten verrichten controles ter plaatse om na te gaan

- a) of de door het derde land geboden garanties inzake de voorwaarden voor de produktie en het in de handel brengen kunnen worden beschouwd als gelijkwaardig aan die welke in de Gemeenschap gelden;
- b) of de voorwaarden uit hoofde van artikel 18 zijn vervuld.

De met deze controles belaste deskundigen van de Lid-Staten worden aangewezen door de Commissie op voordracht van de Lid-Staten.

Deze controles worden uitgevoerd in opdracht van de Gemeenschap, die alle ermee gemoeide kosten draagt. De frequentie en de wijze van uitvoering van deze controles worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 22.

5. In afwachting van de organisatie van de in lid 4 bedoelde controles blijven de nationale bepalingen inzake

inspectie in de derde landen van toepassing, met dien verstande dat de tijdens de inspecties geconstateerde overtredingen van de hygiënevoorschriften aan het Permanent Veterinair Comité moeten worden medegedeeld.

Artikel 17

1. De Lid-Staten zien erop toe dat gehele stukken vrij wild of vlees van vrij wild alleen in de Gemeenschap worden ingevoerd indien zij:

- vergezeld gaan van een certificaat als bedoeld in artikel 16, lid 1, onder c), dat bij het laden door de bevoegde autoriteit moet worden afgegeven en zowel voor de veterinairerechtelijke aspecten als voor de gezondheidsaspecten geldt,
- onderworpen zijn aan de in Richtlijn 90/675/EEG bedoelde controles.

2. In afwachting van de vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van dit artikel:

- blijven de nationale voorschriften voor de invoer uit derde landen waarvoor deze eisen nog niet op communautair niveau zijn vastgesteld, van toepassing voor zover zij niet gunstiger zijn dan die van hoofdstuk II,
- moet de invoer geschieden onder de voorwaarden van artikel 11 van Richtlijn 90/675/EEG,
- moet voor het handelsverkeer van gehele stukken vrij wild of vlees van vrij wild die overeenkomstig dit lid ingevoerd zijn, de voorafgaande instemming van het land van bestemming worden gevraagd.

Artikel 18

Op de in artikel 16, lid 2, bedoelde lijsten mogen alleen derde landen of delen van derde landen worden opgenomen:

- a) waarvandaan invoer niet is verboden omdat de in bijlage A van de IOE-lijst vermelde ziekten of enige andere in de Gemeenschap exotische ziekte daar voorkomen of op grond van de artikelen 6, 7 en 14 van Richtlijn 72/462/EEG⁽¹⁾, of van de artikelen 9 tot en met 12 van Richtlijn 91/494/EEG;
- b) waarvan, rekening houdend met de wetgeving en de organisatie van de veterinaire dienst van dat land en zijn inspectiediensten, de bevoegdheden van die diensten en het toezicht waaraan zij zijn onderworpen, overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Richtlijn 72/462/EEG of artikel 9, lid 2, van Richtlijn 91/494/EEG is vastgesteld dat zij kunnen garanderen dat de geldende wetgeving wordt toegepast; of

⁽¹⁾ Richtlijn 72/462/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairerechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen, varkens, schapen en geiten, van vers vlees of van vleesprodukten uit derde landen (PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 28). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/497/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 69).

- c) waarvan de veterinaire dienst kan garanderen dat gezondheidsvoorschriften worden nageleefd die ten minste gelijkwaardig zijn aan die van hoofdstuk II.

Artikel 19

De beginselen en voorschriften die zijn vervat in Richtlijn 90/675/EEG zijn van toepassing, met name wat betreft de organisatie van de door de Lid-Staten te verrichten controles en de daaraan te verbinden gevolgen, alsmede de ten uitvoer te leggen vrijwaringsmaatregelen.

In afwachting van de tenuitvoerlegging van de in artikel 8, punt 3, en artikel 30 van Richtlijn 90/675/EEG bedoelde besluiten, blijven de ter zake dienende nationale bepalingen ter uitvoering van artikel 8, punten 1 en 2, van die richtlijn van toepassing, onverminderd de naleving van de beginselen en voorschriften bedoeld in de eerste alinea van het onderhavige artikel.

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 20

Deze richtlijn laat de communautaire voorschriften ter bescherming van de fauna onverlet.

Artikel 21

De bijlagen worden door de Raad op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen gewijzigd, met name om ze aan te passen aan de technologische vooruitgang.

Artikel 22

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter van het bij Besluit 68/361/EEG ⁽¹⁾ ingestelde Permanent Veterinair Comité, hierna het „Comité” genoemd, deze procedure, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van een Lid-Staat, onverwijld in bij het Comité.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig

genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast en legt deze onmiddellijk ten uitvoer wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad na verloop van een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de indiening van het voorstel bij de Raad, geen besluit heeft genomen, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast, behalve wanneer de Raad zich met gewone meerderheid van stemmen tegen genoemde maatregelen heeft uitgesproken.

Artikel 23

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 januari 1994 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

3. De vaststelling van de datum van verstrijken van de omzettingstermijn op 1 januari 1994 doet geen afbreuk aan de bij Richtlijn 89/662/EEG vastgestelde afschaffing van de veterinaire controles aan de grenzen.

Artikel 24

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 16 juni 1992.

Voor de Raad

De Voorzitter

Arlindo MARQUES CUNHA

⁽¹⁾ PB nr. L 255 van 18. 10. 1968, blz. 23.

BIJLAGE I

HOOFDSTUK I

Algemene voorwaarden voor de erkenning van vrij-wildverwerkingsinrichtingen

Vrij-wildverwerkingsinrichtingen moeten ten minste voorzien zijn van:

1. de volgende lokalen:
 - een voldoende groot gekoeld lokaal voor het in ontvangst nemen van gehele stukken vrij wild,
 - een lokaal voor het keuren en, voor zover nodig, het ontweien, onthuiden en ontvederen,
 - een voldoende groot lokaal voor het uitsnijden en het onmiddellijk verpakken, voor zover dat in de inrichting plaatsvindt; dit lokaal moet voldoende kunnen worden gekoeld en uitgerust zijn met een temperatuurmeter,
 - een lokaal voor de eindverpakking en de verzending, voor zover zulks in de inrichting plaatsvindt en voldaan wordt aan de voorwaarden van hoofdstuk VIII, punt 5, van de onderhavige richtlijn; indien niet aan deze voorwaarden wordt voldaan, een apart lokaal voor de verzending,
 - voldoende grote koel- en vriesruimten voor de opslag van vlees van vrij wild;
2. voor lokalen waar vlees wordt verkregen, behandeld en opgeslagen, alsmede in zones en in gangen waarin vlees wordt vervoerd:
 - a) vloeren uit ondoordringbaar, gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten materiaal, die niet kunnen rotten en zo zijn aangelegd dat het water gemakkelijk kan wegvloeiën naar met een rooster bedekte en van stankafsluiting voorziene zinkputten, om geuren te voorkomen.

Evenwel

 - kan in koel- en vriesruimten worden volstaan met een inrichting waardoor het water gemakkelijk kan worden afgevoerd;
 - kan in opslagruimten alsmede in zones en in gangen waarin vlees wordt vervoerd, worden volstaan met vloeren uit ondoordringbaar materiaal die niet kunnen rotten;
 - b) gladde, duurzame en ondoordringbare wanden die van een heldere, afwasbare bekleding zijn voorzien tot een hoogte van ten minste twee meter en in koel- en vriesruimten of opslagruimten ten minste tot de hoogte waarop het vlees wordt opgeslagen. De overgang van vloer naar wanden en de overgang van de wanden onderling moet rond of op een soortgelijke wijze zijn afgewerkt, behalve voor opslagruimten.

Het gebruik van houten wanden in opslagruimten van vrij-wildverwerkingsinrichtingen die op de datum van bekendmaking van deze richtlijn reeds in bedrijf zijn, is echter geen reden voor het niet verlenen van de erkenning;
 - c) deuren van bestendig materiaal; houten deuren moeten op alle vlakken voorzien zijn van een gladde ondoordringbare bekleding;
 - d) reukloos isolatiemateriaal dat niet kan rotten;
 - e) voldoende luchtverversing en een goede afvoer van damp;
 - f) voldoende verlichting, door daglicht of door kunstlicht, waardoor de kleuren niet worden veranderd;
 - g) een schoon en gemakkelijk schoon te houden plafond; bij ontstentenis daarvan moet het binnenoppervlak van de dakbedekking aan deze voorwaarden voldoen;
3.
 - a) voldoende voorzieningen, zo dicht mogelijk bij de plaatsen waar de arbeid wordt verricht, voor het wassen en ontsmetten van de handen en voor het reinigen van het materieel met warm water. De kranen mogen niet met de hand kunnen worden bediend. De installaties voor het wassen van de handen moeten voorzien zijn van koud en warm stromend water of van vooraf op een passende temperatuur gemengd water, van was- en ontsmettingsmiddelen alsmede van hygiënische voorzieningen voor het drogen van de handen;
 - b) voorzieningen voor het ontsmetten van het gereedschap met water dat een temperatuur moet hebben van ten minste 82 °C;
4. passende voorzieningen ter bescherming tegen schadelijke dieren zoals insecten of knaagdieren;
5.
 - a) voorzieningen en werktuigen, zoals tafels voor het uitsnijden, verplaatsbare uitsnijbladen, bakken, transportbanden en zagen van corrosiebestendig materiaal, die het vlees niet kunnen aantasten en

gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten zijn. Oppervlakken die met vlees in aanraking komen of kunnen komen, inclusief lasnaden en voegen, moeten glad worden gehouden. Het gebruik van hout is verboden behalve in lokalen waar zich uitsluitend vlees bevindt dat op hygiënische wijze van een eindverpakking is voorzien;

- b) corrosiebestendige werktuigen en apparatuur die aan de eisen van de hygiëne voldoen en bestemd zijn voor:
 - het interne transport van het vlees;
 - het neerzetten van de bakken die voor het vlees worden gebruikt, op zodanige wijze dat noch het vlees, noch de bakken rechtstreeks met de vloer of de wanden in aanraking kunnen komen;
 - c) apparatuur voor hygiënisch intern transport en bescherming van het vlees tijdens het laden en lossen, inclusief adequaat ingedeelde en ingerichte aanvoer- en sorteerruimten;
 - d) speciale ondoordringbare bakken van bestendig materiaal, met een deksel en een sluiting om te verhinderen dat onbevoegden er iets uit kunnen nemen, voor vlees dat niet bestemd is voor menselijke consumptie, of een afsluitbaar lokaal voor dit vlees, indien daarvan zo grote hoeveelheden bestaan dat een dergelijk lokaal noodzakelijk is of indien het niet aan het einde van iedere werkdag wordt opgehaald of vernietigd. Wanneer dit vlees door leidingen wordt afgevoerd, moeten deze zodanig zijn gebouwd en geplaatst dat gevaar voor besmetting van vlees wordt voorkomen;
 - e) apparatuur voor de hygiënische opslag van verpakkingsmateriaal, wanneer het vlees in de inrichting wordt voorzien van een onmiddellijke of een eindverpakking;
6. een koelinstallatie om het vlees constant op de bij de onderhavige richtlijn voorgeschreven inwendige temperatuur te houden. Deze installatie moet een afvoersysteem bevatten waardoor condensatiewater zonder enig gevaar voor besmetting van het vlees kan worden afgevoerd;
7. een installatie die onder druk een voldoende hoeveelheid drinkwater dat voldoet aan de in de bijlagen D en E van Richtlijn 80/778/EEG ⁽¹⁾ vermelde parameters kan leveren. Bij wijze van uitzondering kan evenwel een installatie met niet-drinkbaar water worden toegelaten voor de produktie van stoom, voor brandbestrijding of voor het koelen van koelinstallaties, op voorwaarde dat de daartoe aangebrachte leidingen het gebruik van dit water voor andere doeleinden onmogelijk maken en geen gevaar voor besmetting van het vlees opleveren. De leidingen voor niet-drinkbaar water moeten goed kunnen worden onderscheiden van de drinkwaterleidingen;
8. een installatie die warm drinkwater in de zin van Richtlijn 80/778/EEG in voldoende hoeveelheden levert;
9. een voorziening voor de afvoer van vloeibare en vaste afvalstoffen, die aan de eisen van de hygiëne voldoet;
10. een adequaat ingericht afsluitbaar lokaal dat uitsluitend ter beschikking van de veterinaire dienst staat of aangepaste voorzieningen in de opslagruimten;
11. voorzieningen die het mogelijk maken de in deze richtlijn voorgeschreven keuring te allen tijde op doelmatige wijze uit te voeren;
12. een voldoende aantal kleedlokalen, met gladde, ondoordringbare en afwasbare wanden en vloeren, was- en douchegelegenheden, alsmede toiletten met waterspoeling, die zo zijn ingericht dat de reine gedeelten van het gebouw tegen eventuele verontreiniging zijn beschermd.
- De toiletten mogen geen rechtstreekse toegang tot de werklokalen geven. Douchegelegenheden zijn niet nodig voor koel- en vrieshuizen waarin slechts op hygiënische wijze van een eindverpakking voorzien vlees wordt aangevoerd en opgeslagen. De wasgelegenheid moet voorzien zijn van koud en warm stromend water of van vooraf op een passende temperatuur gemengd water, was- en ontsmettingsmiddelen voor de handen, en hygiënische voorzieningen voor het drogen van de handen. De kranen van de wasgelegenheden mogen niet met de hand of met de arm kunnen worden bediend. Er moeten voldoende wasgelegenheden zijn in de nabijheid van de toiletten;
13. een plaats en voldoende voorzieningen voor het reinigen en ontsmetten van de vervoermiddelen, behalve bij koel- en vrieshuizen die uitsluitend bestemd zijn voor ontvangst en opslag van te verzenden en op een hygiënische wijze van een eindverpakking voorzien vlees. Deze plaatsen en deze voorzieningen zijn evenwel niet verplicht indien er voorschriften bestaan die verplichten tot het reinigen en ontsmetten van vervoermiddelen in officieel erkende lokalen;
14. een lokaal of een voorziening voor het opslaan van reinigings- en ontsmettingmiddelen en andere dergelijke stoffen.

⁽¹⁾ Richtlijn 80/778/EEG van de Raad van 15 juli 1980 betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water (PB nr. L 229 van 30. 8. 1980, blz. 11). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/656/EEG (PB nr. L 353 van 17. 12. 1990, blz. 59).

HOOFDSTUK II

Hygiëne van het personeel, de lokalen en het materieel in de inrichtingen

1. Een zo volmaakt mogelijke reinheid wordt verplicht gesteld voor personeel, lokalen en materieel. In het bijzonder gelden de volgende voorschriften:
 - a) Het personeel dat vlees hanteert of dat werkzaam is in lokalen of zones waar vlees wordt gehanteerd, van een eindverpakking wordt voorzien of wordt vervoerd, dient in het bijzonder schone en gemakkelijk te reinigen hoofddeksels en schoeisel, lichtkleurige werkkleding en, zo nodig, een nekbeschermer of andere beschermende kleding te dragen. Het bij het bewerken of hanteren van vlees betrokken personeel moet bij het begin van elke werkdag schone werkkleding dragen en deze kleding zo nodig in de loop van de dag verschonen. Voorts moet het personeel verscheidene malen per dag en telkens vóór de hervatting der werkzaamheden zijn handen wassen en ontsmetten. Personen die met stukken ziek wild of besmet vlees in aanraking zijn gekomen, dienen onverwijld handen en armen grondig met warm water te wassen en te ontsmetten. In de werklokalen en opslagruimten, de laad-, aanvoer-, sorteer- en loszones, alsmede in andere zones en in gangen waar vlees van vrij wild wordt vervoerd, mag niet worden gerookt.
 - b) Geen enkel dier mag een inrichting binnenkomen. Knaagdieren, insecten en ander ongedierte moeten stelselmatig worden verdelgd.
 - c) Materieel en instrumenten die bij de bewerking van vlees worden gebruikt, dienen in een goede staat van onderhoud en reinheid te worden gehouden. Zij moeten verscheidene malen per werkdag, bij het einde van de dagelijkse werkzaamheden en alvorens opnieuw te worden gebruikt nadat zij zijn verontreinigd, zorgvuldig worden gereinigd en ontsmet.
2. Lokalen, werktuigen en gereedschap mogen niet worden aangewend voor andere doeleinden dan voor de bewerking van vers vlees, vlees van pluimvee of van vlees van wild. Het uitsnijden van vlees van vrij haarwild moet geschieden op een ander tijdstip dan het uitsnijden van vlees van vrij vederwild en de uitsnijruimte moet volledig worden gereinigd en ontsmet voordat zij opnieuw wordt gebruikt voor het uitsnijden van vlees van een andere categorie.

Werktuigen voor het uitsnijden van vlees mogen enkel en alleen daartoe worden gebruikt.
3. Het steken van messen in vlees, het reinigen van vlees met behulp van doeken of andere materialen, alsmede het opblazen zijn verboden.
4. Het vlees en de bakken waarin het zich bevindt, mogen niet rechtstreeks met de vloer in aanraking komen.
5. Er mag geen ander water dan drinkwater worden gebruikt. Bij wijze van uitzondering kan evenwel worden toegestaan dat niet-drinkbaar water wordt gebruikt voor het produceren van stoom, mits de daartoe aangebrachte leidingen het gebruik van dit water voor andere doeleinden onmogelijk maken en geen gevaar voor besmetting van het vlees opleveren. Bij wijze van uitzondering kan voorts het gebruik van niet-drinkbaar water voor het koelen van koelapparatuur worden toegestaan. De leidingen voor niet-drinkbaar water moeten goed kunnen worden onderscheiden van de drinkwaterleidingen.
6. Het is verboden zaagsel of enig ander soortgelijk middel te strooien over de vloer van de werklokalen en de opslagruimten voor vlees.
7. Reinigingsmiddelen, ontsmettingsmiddelen en soortgelijke middelen moeten zodanig worden gebruikt dat deze generlei invloed hebben op apparatuur, werkinstrumenten en vlees. Na gebruik van die middelen moeten deze apparatuur en werkinstrumenten grondig met drinkwater worden afgespoeld.
8. Het vlees mag niet worden bewerkt en gehanteerd door personen die het kunnen besmetten.

Bij aanwerving dienen personen die betrokken zijn bij de bewerking en het hanteren van vlees door middel van een medisch attest te bewijzen dat vanuit medisch oogpunt niets hun tewerkstelling in de weg staat. De medische begeleiding van bovenbedoelde personen valt onder de nationale wetgeving die in de betrokken Lid-Staat van kracht is.

HOOFDSTUK III

Hygiëne bij het prepareren van vrij wild, het uitsnijden en het hanteren van vlees van vrij wild

1. De gehele stukken vrij wild moeten onmiddellijk na het doden aan de volgende bewerkingen worden onderworpen:
 - grof vrij wild moet worden opengesneden en ontweid,

- als zij van het karkas zijn losgemaakt, moeten de ingewanden van de borstkas evenals de lever en de milt, het gehele stuk wild tot de vrij-wildverwerkingsinrichting vergezellen en zodanig zijn geïdentificeerd dat de officiële dierenarts de keuring post mortem van de ingewanden samen met de rest van het karkas kan uitvoeren; de andere ingewanden van de buik moeten ter plaatse worden uitgesneden en gekeurd. Het hoofd mag worden afgesneden om als jachttrofee te dienen,
 - bij klein vrij wild mogen, onverminderd het geval bedoeld in artikel 3, lid 1, onder a), derde streepje, van de onderhavige richtlijn, de ingewanden geheel of gedeeltelijk ter plaatse worden verwijderd of in die verwerkingsinrichting, indien de stukken wild binnen 12 uur na het doden bij een omgevingstemperatuur van ten hoogste 4 °C in de verwerkingsinrichtingen worden aangevoerd.
2. Het vrij wild moet onmiddellijk na de in punt 1 bedoelde bewerkingen worden gekoeld tot een inwendige temperatuur van niet meer dan 7 °C in het geval van grof wild of 4 °C in het geval van klein wild. Indien de buitentemperatuur niet voldoende laag is, moet het gedode wild zo spoedig mogelijk en ten laatste 12 uur na de jacht worden overgebracht naar de vrij-wildverwerkingsinrichting of naar een verzamelplaats, met dien verstande dat
- de gehele stukken grof vrij wild onder bevredigende hygiënische omstandigheden naar een vrij-wildverwerkingsinrichting moeten worden vervoerd, waarbij met name opeenhoping van de stukken moet worden voorkomen; een en ander moet zo spoedig mogelijk na de in punt 1 bedoelde bewerkingen geschieden;
 - bij het vervoer naar de verwerkingsinrichting moeten de gehele stukken vrij wild waarvan de ingewanden reeds aan een veterinaire keuring zijn onderworpen, vergezeld gaan van een verklaring van de dierenarts waaruit blijkt dat die keuring een gunstig resultaat heeft opgeleverd en waarin het vermoedelijke tijdstip van het doden wordt vermeld.
3. Het ontweien moet, afgezien van het uit hoofde van artikel 3, lid 1, onder d), toegestane geval, zonder nodeloos oponthoud geschieden bij aankomst in de vrij-wildverwerkingsinrichting indien zulks niet reeds ter plaatse is gebeurd. De longen, het hart, de lever, de nieren, de milt en het mediastinum kunnen, of worden uitgenomen, of met de natuurlijke hechtmiddelen aan het karkas verbonden blijven.
4. Tot het einde van de keuring mogen niet-gekeurde karkassen en slachtafvallen en wel gekeurde karkassen en slachtafvallen niet met elkaar in contact komen en is het verboden het karkas te verwijderen, uit te snijden of verder te behandelen.
5. Voor een nader besluit aangehouden of voor menselijke consumptie ongeschikt verklaard vlees, alsmede magen, darmen en niet-eetbare bijprodukten mogen niet in contact kunnen komen met voor menselijke consumptie geschikt verklaard vlees en moeten zo spoedig mogelijk in speciale lokalen of bakken worden ondergebracht, die zo gesitueerd en ontworpen zijn dat besmetting van ander vlees wordt voorkomen.
6. Uitslachten, hanteren, verder behandelen en vervoeren van vlees, met inbegrip van slachtafvallen, geschiedt onder naleving van alle hygiënevoorschriften. Wanneer dit vlees van een eindverpakking wordt voorzien, moet dit geschieden onder naleving van de voorwaarden van hoofdstuk VIII. Vlees in eindverpakking moet worden opgeslagen in een ander lokaal dan onverpakt vlees.
7. De bevoegde autoriteiten stellen de specifieke voorschriften vast voor de keuring van door de jager te bewaren trofeeën.

HOOFDSTUK IV

Voorschriften betreffende het voor uitsnijding bestemde vlees van vrij wild

1. Het uitsnijden in kleinere delen dan karkassen en, in het geval van grof vrij wild, halve karkassen, alsmede het uitbenen zijn slechts toegestaan in verwerkingsinrichtingen die overeenkomstig artikel 7 van de onderhavige richtlijn of overeenkomstig de Richtlijnen 64/433/EEG en 71/118/EEG zijn erkend en die beschikken over ruimten voor het onthuiden en het uitsnijden.
2. De exploitant of de beheerder van de inrichting is verplicht de werkzaamheden in verband met de controle op de onderneming te vergemakkelijken, met name alle nuttig geachte handelingen te verrichten en de nodige voorzieningen ter beschikking van de controledienst te stellen. Hij moet, telkens wanneer dit gevraagd wordt, de met de controle belaste officiële dierenarts gegevens kunnen verschaffen over de herkomst van het in zijn inrichting binnengekomen vlees en de herkomst van de stukken gedood vrij wild.
3. a) Het vlees van vrij wild moet volgens de behoeften in de werklokalen worden binnengebracht. Zodra het uitsnijden en eventueel de eindverpakking hebben plaatsgehad, moet het vlees worden vervoerd naar een passende koel- of vriesruimte.
- b) Het vlees van vrij wild dat in een uitsnijlokaal wordt binnengebracht moet worden gecontroleerd en zo nodig worden bijgesneden. De werkplek waar deze bewerkingen worden uitgevoerd moet zijn uitgerust met passende voorzieningen en voldoende verlichting.

- c) Tijdens het uitsnijden, het uitbenen, de onmiddellijke en de eindverpakking moet het vlees van vrij wild constant op een inwendige temperatuur worden gehouden van niet meer dan 7 °C in het geval van grof wild of 4 °C in het geval van klein vrij wild. Tijdens het uitsnijden mag de temperatuur in het uitsnijlokaal niet hoger zijn dan 12 °C.
- d) Het uitsnijden moet zodanig worden verricht dat iedere verontreiniging van het vlees van vrij wild wordt voorkomen. Beensplinters en bloedklonters moeten worden verwijderd. Uitgesneden vlees van vrij wild dat niet bestemd is voor menselijke consumptie, moet telkens worden bijeengebracht in de in hoofdstuk I, punt 5, onder d), bedoelde apparatuur, bakken of lokalen.

HOOFDSTUK V

Keuring post mortem

1. Alle delen van het vrij wild moeten binnen 18 uur na het binnenbrengen in de vrij-wildverwerkingsinrichting overeenkomstig de eisen van artikel 3, lid 1, onder a), derde streepje, worden gekeurd om na te kunnen gaan of het vlees van vrij wild geschikt is voor menselijke consumptie; met name de lichaamsholte moet worden geopend zodat zij visueel kan worden onderzocht.
2. Indien de officiële dierenarts zulks eist, moeten de wervelkolom en de kop in de lengte worden gespleten.
3. De keuring post mortem door de officiële dierenarts omvat:
 - a) visueel onderzoek van het stuk vrij wild en de daarbij behorende organen.

Indien aan de hand van de resultaten van het visuele onderzoek geen beoordeling kan plaatsvinden, moet een nadere keuring in een laboratorium worden verricht. De nadere keuring kan beperkt blijven tot een aantal steekproeven dat voldoende is voor de beoordeling van de gehele jachtbuit;
 - b) onderzoek naar afwijkingen in de consistentie, de kleur of de geur;
 - c) palpatie van de organen, indien de dierenarts zulks nodig acht;
 - d) steekproefsgewijs onderzoek op residuen, met name bij ernstige gegronde verdenking.

Indien ingevolge ernstige verdenking een nadere keuring wordt uitgevoerd, moet de uitslag van deze keuring worden afgewacht alvorens over te gaan tot de beoordeling van het gedode wild van dezelfde jachtbuit of van delen daarvan, waarvan gezien de omstandigheden kan worden aangenomen dat zij dezelfde afwijkingen vertonen;
 - e) onderzoek naar verschijnselen die erop duiden dat het vlees vanuit het oogpunt van de gezondheid een gevaar oplevert. Van zulke verschijnselen is met name sprake in de volgende gevallen:
 - i) door de jager gesignaleerde abnormale gedragingen en storingen van de algemene gezondheidstoestand van het levende dier;
 - ii) gezwollen of abcessen indien deze in groten getale of verspreid in verschillende inwendige organen of in spieren voorkomen;
 - iii) ontsteking van gewrichten of testikels, aantasting van lever of milt, ontsteking van de darmen of de navelstreek;
 - iv) aanwezigheid van vreemde lichamen in de lichaamsholten, met name in de maag en de darmen of in de urine, wanneer het borstvlies of het buikvlies verkleurd zijn;
 - v) ernstige gasvorming in het maag-darmkanaal met verkleuring van de inwendige organen;
 - vi) ernstige afwijkingen van het spierstelsel of de organen qua kleur, consistentie of geur;
 - vii) open beenbreuken, voor zover zij niet rechtstreeks met het jagen verband houden;
 - viii) algehele of plaatselijke cachexie en/of hydrohemie;
 - ix) verse vergroeiingen van organen met het borstvlies of het buikvlies;
 - x) andere ernstige duidelijk waarneembare veranderingen, zoals ontbinding.
4. De officiële dierenarts moet alle vlees van vrij wild in beslag laten nemen:
 - dat laesies, met uitzondering van verse laesies ontstaan door het doden, misvormingen of plaatselijk begrensde afwijkingen vertoont voor zover die laesies, misvormingen of afwijkingen de hygiënische kwaliteit van het vlees van vrij wild aantasten of een gevaar inhouden voor de menselijke gezondheid;
 - dat afkomstig is van dieren die niet overeenkomstig de nationale jachtwet zijn gedood;
 - waarop bij de keuring post mortem de in punt 3, onder e), genoemde constatering is gedaan;
 - die afkomstig zijn van gehele stukken klein vrij wild die overeenkomstig artikel 3, lid 1, onder d), vierde streepje, in beslag zijn genomen;
 - waarop trichinose is geconstateerd.

5. Bij twijfel kan de officiële dierenarts de betrokken delen van de dieren verder uitsnijden en onderzoeken ten einde een definitieve diagnose te kunnen stellen.

Wanneer de officiële dierenarts een duidelijke overtreding van de in dit hoofdstuk vastgestelde hygiënevoorschriften of een belemmering van een adequate keuring constateert, is hij gemachtigd om in te grijpen in het gebruik van apparatuur of lokalen en om alle nodige maatregelen te treffen, zelfs om het productieproces tijdelijk stil te leggen.

6. De resultaten van de keuringen post mortem worden door de officiële dierenarts geregistreerd en indien een voor de mens besmettelijke ziekte, bedoeld in artikel 3, lid 1, onder d), derde streepje, of in artikel 9 wordt gediagnostiseerd, doorgegeven aan de bevoegde veterinaire autoriteiten die zijn belast met de controle van het jachtgebied van oorsprong van het vrij wild en aan degene die voor dit gebied verantwoordelijk is.

HOOFDSTUK VI

Keuring van uitgesneden en opgeslagen vlees van vrij wild

De controle van de officiële dierenarts omvat de volgende taken:

- het controleren van het binnenkomende en uitgaande vlees;
- de keuring van het vlees dat aanwezig is in de verwerkingsinrichtingen;
- de keuring van het vlees vóór het uitsnijden en bij de afvoer uit de verwerkingsinrichtingen;
- het controleren van de reinheid van de lokalen, installaties en werktuigen, bedoeld in hoofdstuk I, alsmede van de hygiëne van het personeel, inclusief de kleding;
- elke andere controle die hij nuttig acht voor het toezicht op de naleving van de bepalingen van deze richtlijn.

HOOFDSTUK VII

Keurmerk

1. Het keurmerk wordt aangebracht onder de verantwoordelijkheid van de officiële dierenarts, die daartoe beschikt over:
 - a) de voor het merken van het vlees bestemde instrumenten, die hij pas op het tijdstip van het merken en voor de hiertoe benodigde tijd aan zijn assistenten ter hand stelt;
 - b) de etiketten en het materiaal voor de onmiddellijke verpakkingen wanneer deze reeds zijn voorzien van een van de in punt 2 bedoelde merken. Deze etiketten en dit materiaal voor de onmiddellijke verpakkingen en de sluiting worden, op het ogenblik waarop zij moeten worden gebruikt, door de officiële dierenarts in het benodigde aantal aan de assistenten overhandigd.
2. a) Het keurmerk moet zijn:
 - i) een vijfhoekig merk met, in duidelijk leesbare letters, de volgende gegevens:
 - in het bovenste gedeelte, de naam voluit of het kenteken van het land van verzending van het vlees in hoofdletters: voor de Gemeenschap zijn dat: B, DK, D, EL, E, F, IRL, I, L, NL, P, UK;
 - in het midden, het veterinair erkenningsnummer van de vrij-wildverwerkingsinrichting of, in voorkomend geval, de uitsnijderij;
 - in het onderste gedeelte een van de volgende afkortingen: CEE, EØF, EWG, EOK, EEC of EEG of de afkorting aan de hand waarvan het land van oorsprong kan worden geïdentificeerd.

De hoogte van de letters en de cijfers moet overeenstemmen met respectievelijk voor grof vrij wild de eisen van bijlage I, hoofdstuk XI, van Richtlijn 64/433/EEG en voor klein vrij wild de eisen van bijlage I, hoofdstuk III, van Richtlijn 91/495/EEG;
 - ii) een vijfhoekig stempel dat voldoende groot is om er de onder a) genoemde gegevens op aan te brengen.
- b) Het voor het merken gebruikte materiaal moet aan de hygiënevoorschriften voldoen en de onder a) bedoelde gegevens moeten daarop duidelijk leesbaar zijn aangebracht.
- c) i) Het onder a) bedoelde keurmerk moet worden aangebracht:
 - op de karkassen als zodanig door middel van een stempel met de onder a) genoemde gegevens;

- op of, zichtbaar, onder de omhulsels of andere verpakkingen bij karkassen in eindverpakking;
 - op of, zichtbaar, onder de omhulsels of andere verpakkingen bij delen van karkassen die in kleine hoeveelheden van een onmiddellijke verpakking zijn voorzien.
- ii) Het onder a), ii), bedoelde keurmerk moet worden aangebracht op grote eindverpakkingen.

HOOFDSTUK VIII

Onmiddellijke verpakking en eindverpakking van vlees van vrij wild

1. a) De eindverpakking (bij voorbeeld kisten, kartonnen dozen) moet aan alle regels van de hygiëne voldoen, met name:
 - mag zij geen verandering kunnen brengen in de organoleptische eigenschappen van het vlees;
 - mag zij geen voor de gezondheid van de mens schadelijke stoffen op het vlees kunnen overbrengen;
 - moet zij voldoende stevig zijn om het vlees van vrij wild tijdens het vervoer en bij het hanteren een doeltreffende bescherming te bieden.
- b) De eindverpakking mag niet opnieuw als eindverpakking van vlees van vrij wild worden gebruikt, behalve wanneer zij bestaat uit gemakkelijk te reinigen corrosiebestendig materiaal, en vooraf gereinigd en ontsmet is.
2. Als uitgesneden vlees van vrij wild van een onmiddellijke verpakking wordt voorzien, moet de verpakking onmiddellijk na het uitsnijden en volgens de regels van de hygiëne geschieden.

Deze onmiddellijke verpakkingen moeten doorzichtig en kleurloos zijn en voorts voldoen aan de in punt 1, onder a), eerste en tweede streepje, gestelde eisen en mogen geen tweede maal als onmiddellijke verpakking van vlees van vrij wild worden gebruikt.
3. Vlees van vrij wild in onmiddellijke verpakking moet van een eindverpakking worden voorzien.
4. Wanneer de onmiddellijke verpakking evenwel voldoet aan alle aan de eindverpakking gestelde eisen inzake bescherming, hoeft zij niet doorzichtig en kleurloos te zijn en is het niet noodzakelijk deze in een tweede bergingsmiddel te plaatsen, op voorwaarde dat aan de andere eisen van punt 1 voldaan is.
5. Uitsnijden, uitbenen, onmiddellijke en eindverpakking mogen in een zelfde lokaal plaatsvinden voor zover aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
 - a) het lokaal moet voldoende groot zijn en zo zijn ingericht dat de bewerkingen hygiënisch kunnen worden uitgevoerd;
 - b) de onmiddellijke en eindverpakking moet dadelijk na de fabricage verpakt worden in een hermetisch beschermend omhulsel, dat gedurende het vervoer naar de inrichting tegen schade beschermd wordt en moet in hygiënische omstandigheden in een afzonderlijk lokaal van de inrichting opgeslagen worden;
 - c) de opslagruimte voor eindverpakkingsmateriaal moet vrij zijn van stof en ongedierte en mag geen luchtverbinding hebben met lokalen waarin zich stoffen bevinden die vlees kunnen besmetten. Eindverpakkingsmateriaal mag niet op de vloer worden opgeslagen;
 - d) de eindverpakkingen moeten in hygiënisch verantwoorde omstandigheden gereed gemaakt worden voordat ze in het lokaal worden binnengebracht;
 - e) de eindverpakkingen moeten op hygiënisch verantwoorde wijze in het lokaal worden binnengebracht en onverwijd worden gebruikt. Zij mogen niet worden gehanteerd door het personeel dat vlees hanteert;
 - f) het vlees moet, meteen na het aanbrengen van de onmiddellijke verpakking, in de daarvoor bestemde opslagruimten worden opgeslagen.
6. De in dit hoofdstuk bedoelde eindverpakkingen mogen slechts uitgesneden vlees van vrij wild bevatten dat tot dezelfde diersoort behoort.

HOOFDSTUK IX

Keuringscertificaat

Het originele exemplaar van het keuringscertificaat waarvan het vlees van vrij wild vergezeld moet gaan gedurende het vervoer naar de plaats van bestemming wordt op het tijdstip van de lading door een officiële dierenarts afgegeven.

Het certificaat moet, wat vorm en inhoud betreft, overeenkomen met het model in bijlage II; het dient ten minste in de officiële taal of talen van de plaats van bestemming te zijn opgesteld. Het certificaat moet uit één vel bestaan.

HOOFDSTUK X

Opslag

Na de keuring post mortem moet vlees van vrij wild worden gekoeld of ingevroren en worden bewaard bij een temperatuur die, wanneer er sprake is van koeling, nooit hoger mag zijn dan 4 °C voor klein wild en 7 °C voor grof wild en die wanneer er sprake is van invriezing, nooit hoger mag zijn dan - 12 °C.

HOOFDSTUK XI

Vervoer

1. Vlees van vrij wild dient op zodanige wijze te worden verzonden dat het tijdens het vervoer beschermd is tegen invloeden waardoor het kan worden besmet of aangetast; hierbij dient rekening te worden gehouden met de duur en de omstandigheden van het vervoer, alsmede met de gebruikte vervoermiddelen. De voor het vervoer gebruikte vervoermiddelen dienen met name zo te zijn ingericht dat de in hoofdstuk X aangegeven temperaturen niet worden overschreden.
2. Vlees van vrij wild mag slechts in gereinigde en ontsmette vervoermiddelen worden vervoerd.
3. Hele karkassen en halve karkassen, met uitzondering van ingevroren vlees in hygiënisch verantwoorde eindverpakking, moeten steeds hangend worden vervoerd, behalve bij vervoer door de lucht.

Andere delen moeten worden opgehangen of geplaatst op dragers, voor zover zij zich niet bevinden in een eindverpakking of in bakken uit corrosiebestendig materiaal. Deze dragers, eindverpakkingen of bakken moeten voldoen aan de hygiënevoorschriften en, met name wat de eindverpakking betreft, aan de bepalingen van de onderhavige richtlijn. Alvorens zij opnieuw mogen worden gebruikt, dienen zij te worden gereinigd en ontsmet.

4. De officiële dierenarts dient zich er vóór de verzending van te vergewissen dat de vervoermiddelen en het inladen voldoen aan de in dit hoofdstuk neergelegde hygiënevoorschriften.

BIJLAGE II

MODEL

GEZONDHEIDS- EN VETERINAIRRECHTELIJK CERTIFICAAT

betreffende vlees van vrij wild ⁽¹⁾ dat bestemd is voor een Lid-Staat na doorvoer door een derde landLand van verzending: nr. ⁽²⁾:

Ministerie:

Bevoegde dienst:

Referentie ⁽²⁾:

I. Identificatie van het vlees

Vlees van vrij wild van:
(diersoort)

Aard van het verzondene:

Aard van de verpakking:

Aantal verpakkingseenheden:

Nettogewicht:

II. Herkomst van het vlees

Adres en veterinaire erkenningsnummer van de inrichting(en):

.....

Adres en veterinaire erkenningsnummer van de erkende uitsnijderij(en) ⁽⁴⁾:

.....

.....

III. Bestemming van het vlees van vrij wild

Het vlees wordt verzonden

uit:
(plaats van verzending)naar:
(land en plaats van bestemming)per ⁽³⁾:

Naam en adres van de afzender:

.....

Naam en adres van degene voor wie de zending bestemd is:

.....

⁽¹⁾ Vlees van vrij wild dat geen enkele conserveringsbehandeling heeft ondergaan behalve een koudebehandeling.⁽²⁾ Facultatief.⁽³⁾ Bij verzending per spoorwegwagon of vrachtwagen dient het kenteken of nummer te worden vermeld; bij verzending per vliegtuig dient het nummer van de vlucht te worden aangegeven; bij verzending per schip, de naam.⁽⁴⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is.

IV. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart:

- a) dat het vlees van vrij wild van de hierboven aangegeven diersoorten verkregen is in een vrij-wildverwerkingsinrichting in een gebied of zone waar om veterinairerechtelijke redenen beperkingen gelden en voor menselijke consumptie geschikt is bevonden ingevolge een keuring, verricht overeenkomstig Richtlijn 92/45/EEG ⁽¹⁾;
- b) dat de voertuigen of vervoermiddelen, alsmede de omstandigheden waarin dit vlees werd geladen, voldoen aan de in genoemde richtlijn vastgestelde hygiënevoorschriften;
- c) dat de gehele stukken vrij wild/het vlees van vrij wild ⁽²⁾ bestemd zijn/is voor door een Lid-Staat na doorvoer een derde land.

Gedaan te ,
(plaats) (datum)

.....
(handtekening van de officiële dierenarts)

⁽¹⁾ Met inbegrip van het in artikel 3, lid 3, bedoelde trichinoscopisch onderzoek.

⁽²⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is.

RICHTLIJN 92/65/EEG VAN DE RAAD

van 13 juli 1992

tot vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van dieren, sperma, eicellen en embryo's waarvoor ten aanzien van de veterinairerechtelijke voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving als bedoeld in bijlage A, onder I, van Richtlijn 90/425/EEG geldt

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien de voorstellen van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien de adviezen van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien de adviezen van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat levende dieren en produkten van dierlijke oorsprong voorkomen op de lijst van goederen in bijlage II bij het Verdrag; dat de handel in deze dieren en deze produkten voor een deel van de landbouwbevolking een bron van inkomsten vormt;

Overwegende dat, met het oog op de rationele ontwikkeling van de betrokken sector en voor de verbetering van de produktiviteit, op het niveau van de Gemeenschap veterinairerechtelijke voorschriften voor deze dieren en deze produkten moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat de Gemeenschap maatregelen moet vaststellen om in de periode tot en met 31 december 1992 geleidelijk de interne markt tot stand te brengen;

Overwegende dat de Raad, om bovengenoemde doelstellingen te verwezenlijken, veterinairerechtelijke voorschriften heeft vastgesteld voor runderen, varkens, schapen en geiten, paardachtigen, pluimvee en broedeieren, vis en visserijprodukten, tweekleppige weekdieren, sperma van runderen en varkens, embryo's van runderen, vers vlees, vers vlees van pluimvee, vleesprodukten, vlees van wild en konijnenvlees;

Overwegende dat veterinairerechtelijke voorschriften moeten worden vastgesteld voor het in de handel brengen van dieren en produkten van dierlijke oorsprong waarvoor die voorschriften nog niet gelden;

Overwegende dat moet worden bepaald dat deze richtlijn geen afbreuk doet aan Verordening (EEG) nr. 3626/82 van

de Raad van 3 december 1982 betreffende de toepassing in de Gemeenschap van de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantesoorten ⁽⁴⁾;

Overwegende dat voor bepaalde technische aspecten dient te worden verwezen naar Richtlijn 64/432/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens ⁽⁵⁾ alsmede naar Richtlijn 85/511/EEG van de Raad van 18 november 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van mond- en klauwzeer ⁽⁶⁾;

Overwegende dat voor de organisatie van de controles en de daaraan te verbinden gevolgen en voor de toe te passen vrijwaringsmaatregelen, de algemene voorschriften gelden die zijn vastgesteld bij Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en produkten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽⁷⁾;

Overwegende dat het handelsverkeer in dieren en produkten van dierlijke oorsprong, behoudens andersluidende bepalingen, onverminderd de toepassing van eventuele vrijwaringsmaatregelen, moet worden geliberaliseerd;

Overwegende dat, vanwege het aanzienlijke risico van verspreiding van ziekten waaraan dieren zijn blootgesteld, voor bepaalde dieren en produkten van dierlijke oorsprong moet worden vermeld welke bijzondere eisen dienen te worden gesteld bij het in de handel brengen van die dieren en produkten met het oog op verder handelsverkeer met name naar gebieden met een hoge gezondheidsstatus;

Overwegende dat vanwege de specifieke situatie van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en van Ierland die een gevolg is van het feit dat deze Staten eilanden zijn en dat zij sinds zeer lange tijd rabiesvrij zijn,

⁽¹⁾ PB nr. C 327 van 30. 12. 1989, blz. 57, en PB nr. C 84 van 2. 4. 1990, blz. 102.

⁽²⁾ PB nr. C 38 van 19. 2. 1990, blz. 134, en PB nr. C 149 van 18. 6. 1990, blz. 263.

⁽³⁾ PB nr. C 62 van 12. 3. 1990, blz. 47, en PB nr. C 182 van 23. 7. 1990, blz. 25.

⁽⁴⁾ PB nr. L 384 van 31. 12. 1982, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 197/90 (PB nr. L 29 van 31. 1. 1990, blz. 1).

⁽⁵⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 1977/64. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/499/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 107).

⁽⁶⁾ PB nr. L 315 van 26. 11. 1985, blz. 11. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/423/EEG (PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 13).

⁽⁷⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 29. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/496/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56).

bijzondere bepalingen gerechtvaardigd zijn aan de hand waarvan kan worden nagegaan of het in de handel brengen in het Verenigd Koninkrijk en Ierland van honden en katten die niet van herkomst zijn uit deze landen, geen gevaar inhoudt voor het binnenbrengen van rabies in deze Staten, met dien verstande dat hierdoor geen afbreuk wordt gedaan aan de afschaffing van de veterinaire controles aan de grenzen tussen de Lid-Staten;

Overwegende dat het gezondheidscertificaat het meest geschikte middel is om naleving van deze eisen te garanderen en te controleren;

Overwegende dat de in deze richtlijn bedoelde dieren en produkten van dierlijke oorsprong wanneer zij in de handel worden gebracht, met het oog op de handhaving van de gezondheidssituatie van de Gemeenschap, moeten voldoen aan de minimumvoorschriften voor het handelsverkeer en dat de naleving daarvan moet worden gecontroleerd overeenkomstig de beginselen en voorschriften van Richtlijn 90/675/EEG van de Raad van 10 december 1990 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor produkten uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht ⁽¹⁾;

Overwegende dat moet worden voorzien in een procedure voor nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie in het kader van het Permanent Veterinair Comité;

Overwegende dat het wenselijk is dat de termijn voor de omzetting in nationaal recht, die in artikel 29 is vastgesteld op 1 januari 1994, geen gevolgen heeft voor de afschaffing van de veterinaire controles aan de grenzen met ingang van 1 januari 1993,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Bij deze richtlijn worden veterinairerechtelijke voorschriften vastgesteld voor het handelsverkeer in, alsmede voor de invoer in de Gemeenschap van dieren, sperma, eicellen en embryo's waarvoor ten aanzien van de veterinairerechtelijke voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving als bedoeld in bijlage A, onder I, bij Richtlijn 90/425/EEG geldt.

Deze richtlijn is van toepassing onverminderd de in het kader van Verordening (EEG) nr. 3626/82 vastgestelde bepalingen.

De onderhavige richtlijn laat de nationale voorschriften die van toepassing zijn op gezelschapsdieren onverlet, met dien verstande dat handhaving daarvan geen invloed kan hebben op de afschaffing van de veterinaire controles aan de grenzen tussen de Lid-Staten.

⁽¹⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 91/496/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56).

Artikel 2

1. In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) handelsverkeer: het handelsverkeer zoals dat is omschreven in artikel 2, punt 3, van Richtlijn 90/425/EEG;
- b) dieren: exemplaren behorend tot andere diersoorten dan die bedoeld in de Richtlijnen 64/432/EEG, 90/426/EEG ⁽²⁾, 90/539/EEG ⁽³⁾, 91/67/EEG ⁽⁴⁾, 91/68/EEG ⁽⁵⁾, 91/492/EEG ⁽⁶⁾ en 91/493/EEG ⁽⁷⁾;
- c) officieel erkende instelling, officieel erkend instituut of officieel erkend centrum: iedere overeenkomstig artikel 13 erkende geografisch begrensde permanente installatie waar doorgaans een of meer soorten dieren worden gehouden of gefokt, al dan niet voor commerciële doeleinden en uitsluitend met het oog op een of meer van de volgende doeleinden:
 - tentoonstelling van de dieren en educatie van het publiek,
 - instandhouding van de soorten,
 - fundamenteel of toegepast wetenschappelijk onderzoek of het fokken van dieren ten behoeve van dit onderzoek;
- d) ziekten waarvoor een aangifteplicht bestaat: de in bijlage A vermelde ziekten.

2. Voorts zijn de definities van artikel 2 van de Richtlijnen 64/432/EEG, 91/67/EEG en 90/539/EEG van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van de definities van erkende centra en instellingen.

⁽²⁾ Richtlijn 90/426/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het verkeer van paardachtigen en de invoer van paardachtigen uit derde landen (PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 42). Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 91/496/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56).

⁽³⁾ Richtlijn 90/539/EEG van de Raad van 15 oktober 1990 tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van pluimvee en broedeieren (PB nr. L 303 van 31. 10. 1990, blz. 6). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/496/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56).

⁽⁴⁾ Richtlijn 91/67/EEG van de Raad van 28 januari 1991 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het in de handel brengen van aquicultuurdieren en aquicultuurprodukten (PB nr. L 46 van 19. 2. 1991, blz. 1).

⁽⁵⁾ Richtlijn 91/68/EEG van de Raad van 28 januari 1991 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in schapen en geiten (PB nr. L 46 van 19. 2. 1991, blz. 19).

⁽⁶⁾ Richtlijn 91/492/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van levende tweekleppige weekdieren (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 1).

⁽⁷⁾ Richtlijn 91/493/EEG van de Raad van 22 juli 1991 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van visserijprodukten (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 15).

HOOFDSTUK II

Bepalingen die gelden voor het handelsverkeer

Artikel 3

De Lid-Staten zien erop toe dat het in artikel 1, eerste alinea, bedoelde handelsverkeer niet wordt verboden of beperkt om andere veterinaire rechtelijke redenen dan die welke voortvloeien uit de toepassing van deze richtlijn of de communautaire wetgeving, en met name de eventueel getroffen vrijwaringsmaatregelen.

Artikel 4

De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om, ter toepassing van artikel 4, lid 1, onder a), van Richtlijn 90/425/EEG, ervoor te zorgen dat de in de artikelen 5 tot en met 10 van de onderhavige richtlijn bedoelde dieren, onverminderd artikel 13 en de ter toepassing van artikel 24 vast te stellen bijzondere bepalingen, alleen in het handelsverkeer gebracht mogen worden indien zij voldoen aan de in de artikelen 5 tot en met 10 bedoelde voorwaarden en indien zij afkomstig zijn van in artikel 12, leden 1 en 3, van de onderhavige richtlijn bedoelde bedrijven of handelszaken die door de bevoegde autoriteit worden geregistreerd en die zich er toe verbinden:

- de gehouden dieren regelmatig te laten onderzoeken, overeenkomstig artikel 3, lid 3, van Richtlijn 90/425/EEG;
- de bevoegde autoriteit, naast de ziekten waarvoor aan gifteplicht bestaat, ook het uitbreken van de in bijlage B vermelde ziekten waarvoor de betrokken Lid-Staat een bestrijdings- of bewakingsprogramma heeft opgezet, te melden;
- de specifieke nationale maatregelen in acht te nemen ter bestrijding van een ziekte die voor een bepaalde Lid-Staat van bijzonder belang is en waarvoor overeenkomstig artikel 14 een programma is opgezet of overeenkomstig artikel 15, lid 2, een besluit is genomen;
- met het oog op het handelsverkeer alleen dieren in de handel te brengen die geen ziekteverschijnselen vertonen en die afkomstig zijn uit bedrijven of gebieden waarvoor geen enkele verbodsmaatregel om veterinaire rechtelijke redenen geldt en wat dieren betreft die niet vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat of handelsdocument als bedoeld in de artikelen 5 tot en met 11, alleen dieren die vergezeld gaan van een door het bedrijfshoofd zelf opgestelde verklaring dat de betreffende dieren op het ogenblik van verzending geen duidelijke ziekteverschijnselen vertonen en dat voor zijn bedrijf geen veterinaire rechtelijke beperkende maatregelen gelden;
- de eisen in verband met het welzijn van de gehouden dieren in acht te nemen.

Artikel 5

1. De Lid-Staten zien erop toe dat apen (*simiae* en *prosimiae*) slechts in het handelsverkeer worden gebracht indien zij afkomstig zijn van en bestemd zijn voor instellingen,

gen, instituten of centra die overeenkomstig artikel 13 door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten officieel zijn erkend en dat de apen vergezeld gaan van een veterinaire certificaat overeenkomstig het model in bijlage E waarvan het attest moet zijn ingevuld door de officiële dierenarts van de instelling, het instituut of het centrum van herkomst ten einde de gezondheidsstatus van de dieren te garanderen.

2. De bevoegde autoriteit van een Lid-Staat kan, in afwijking van lid 1, aankopen van apen door erkende instellingen, instituten of centra bij particulieren toestaan.

Artikel 6

A. De Lid-Staten zien erop toe dat, onverminderd de artikelen 14 en 15, hoefdieren van andere soorten dan die bedoeld in de Richtlijnen 64/432/EEG, 90/426/EEG en 91/68/EEG slechts in het handelsverkeer mogen worden gebracht indien zij voldoen aan de volgende eisen:

1. algemeen geldt dat zij

- a) geïdentificeerd moeten zijn overeenkomstig artikel 3, lid 1, onder c), van Richtlijn 90/425/EEG;
- b) niet in het kader van een programma voor uitroeiing van een besmettelijke ziekte dienen te worden geruimd;
- c) niet mogen zijn ingeënt tegen mond- en klauwzeer en moeten voldoen aan de desbetreffende eisen van Richtlijn 85/511/EEG en artikel 4 bis van Richtlijn 64/432/EEG;
- d) afkomstig moeten zijn van een bedrijf als bedoeld in artikel 3, lid 2, onder b) en c), van Richtlijn 64/432/EEG ten aanzien waarvan geen veterinaire rechtelijke maatregelen, en met name geen van de ter toepassing van de Richtlijnen 85/511/EEG, 80/217/EEG ⁽¹⁾ en 91/68/EEG getroffen maatregelen gelden, en waar deze dieren vanaf hun geboorte of gedurende de laatste dertig dagen voorafgaand aan de verzending permanent hebben verbleven;
- e) indien zij ingevoerd zijn:
 - afkomstig moeten zijn uit een derde land dat voorkomt in de kolom „andere hoefdieren” die moet worden ingevoegd in de overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 72/462/EEG ⁽²⁾ opgestelde lijst;

⁽¹⁾ Richtlijn 80/217/EEG van de Raad van 22 januari 1980 tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van klassieke varkenspest (PB nr. L 47 van 21. 2. 1980, blz. 11). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 87/486/EEG (PB nr. L 280 van 3. 10. 1987, blz. 21).

⁽²⁾ Richtlijn 72/462/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinaire rechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen en varkens en van vers vlees uit derde landen (PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 28). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/497/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 69).

- moeten voldoen aan de volgens de procedure van artikel 26 op te stellen specifieke veterinaire rechtelijke voorschriften die ten minste gelijkwaardig zijn aan de eisen van het onderhavige artikel;

- f) vergezeld moeten gaan van een certificaat volgens het model van bijlage E, aangevuld met het volgende attest:

„Attest

Ondergetekende (officiële dierenarts) verklaart dat de herkauwer/de suida (a) die niet valt onder Richtlijn 64/432/EEG,

- a) behoort tot de soort . . . ;
- b) bij onderzoek geen klinische verschijnselen heeft vertoond van een ziekte waarvoor het dier vatbaar is;
- c) afkomstig is van een beslag dat officieel vrij is van tuberculose/officieel vrij is van brucellose of vrij is van brucellose/van een bedrijf waarvoor geen beperkingen in verband met varkenspest gelden (a) of van een bedrijf waar het dier met negatief resultaat de in artikel 6, lid 2, onder a), punt ii), van Richtlijn 92/65/EEG bedoelde tests heeft ondergaan.

(a) Doorhalen wat niet van toepassing is.”;

2. herkauwers

- a) moeten afkomstig zijn van een officieel tuberculosevrij en een officieel brucellosevrij of een brucellosevrij beslag overeenkomstig Richtlijn 64/432/EEG of Richtlijn 91/68/EEG, en wat de veterinaire rechtelijke voorschriften betreft, voldoen aan de relevante eisen voor runderen van artikel 3, lid 2, onder c), d), f), g) en h), van Richtlijn 64/432/EEG, of aan artikel 3 van Richtlijn 91/68/EEG;

- b) moeten, indien zij niet afkomstig zijn van een beslag dat voldoet aan de onder a) vermelde voorwaarden, afkomstig zijn van een bedrijf waar gedurende de laatste 42 dagen voorafgaande aan de verzending van de dieren geen enkel geval van brucellose en tuberculose is geconstateerd en waar de herkauwers gedurende de laatste dertig dagen voorafgaande aan de verzending negatief hebben gereageerd op

- een test die een reactie op tuberculose moet aantonen, en
- een test die de afwezigheid van antilichamen tegen brucellose moet aantonen.

De voorschriften voor deze tests en de definitie van de tuberculose- en brucellosestatus van de bedrijven worden volgens de procedure van artikel 26 van deze richtlijn vastgesteld.

In afwachting van de in de vorige alinea bedoelde besluiten blijven de nationale voorschriften, met name wat tuberculose betreft, van toepassing;

3. suidae

- a) mogen niet afkomstig zijn uit een gebied waarvoor verbodsmaatregelen gelden wegens het voorkomen van Afrikaanse varkenspest, ter toepassing van artikel 9 bis van Richtlijn 64/432/EEG;
- b) moeten afkomstig zijn van een bedrijf waarvoor in verband met klassieke varkenspest geen beperkingen als bedoeld in Richtlijn 80/217/EEG gelden;
- c) moeten afkomstig zijn van een beslag dat vrij is van brucellose overeenkomstig Richtlijn 64/432/EEG, en voldoen aan de relevante veterinaire rechtelijke eisen voor varkens van Richtlijn 64/432/EEG;
- d) moeten, indien zij niet afkomstig zijn van een beslag dat voldoet aan de voorwaarden vermeld onder c), gedurende de laatste dertig dagen voorafgaande aan de verzending van de dieren negatief hebben gereageerd op een test die de afwezigheid van antilichamen tegen brucellose moet aantonen.

B. Richtlijn 64/432/EEG wordt als volgt gewijzigd:

- 1. in artikel 2, onder b) en c), wordt het woord „runderen” vervangen door „runderen (de soorten *Bubalus bubalis* daaronder begrepen)”;;
- 2. het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 10 bis

Volgens de procedure van artikel 12 kunnen de gezondheidscertificaten waarvan het model is weergegeven in bijlage F gewijzigd of aangevuld worden, met name om rekening te houden met de eisen van artikel 6 van Richtlijn 92/65/EEG.”.

Artikel 7

- A. De Lid-Staten zien erop toe dat andere dan de in Richtlijn 90/539/EEG bedoelde vogels slechts in het handelsverkeer mogen worden gebracht indien zij aan de volgende eisen voldoen:

1. algemeen geldt dat zij

- a) afkomstig moeten zijn van een bedrijf waar gedurende de laatste 30 dagen voorafgaande aan de verzending geen aviaire influenza is gedianostiseerd;
- b) afkomstig moeten zijn van een bedrijf of uit een gebied ten aanzien waarvan geen beperkingen gelden uit hoofde van de maatregelen ter bestrijding van de ziekte van Newcastle.

In afwachting van de tenuitvoerlegging van de in artikel 19 van Richtlijn 90/539/EEG bedoelde communautaire maatregelen blijven de nationale eisen op het gebied van de bestrijding van de ziekte van Newcastle van toepassing met inachtneming van de algemene Verdragsbepalingen;

- c) wanneer zij uit een derde land ingevoerd worden, overeenkomstig artikel 10, lid 1, derde streepje, van Richtlijn 91/496/EEG, in quarantaine moeten zijn geplaatst op het bedrijf waar zij na toelating op het grondgebied van de Gemeenschap zijn binnengebracht;

2. voor papegaaiachtigen geldt daarenboven dat zij

- a) niet afkomstig mogen zijn van een bedrijf of in contact mogen zijn geweest met dieren van een bedrijf waar psittacose (*Chlamida psittaci*) is gediagnostiseerd;

Het verbod geldt voor ten minste twee maanden vanaf het ogenblik waarop het laatste geval is gediagnostiseerd en waarop een volgens de procedure van artikel 26 erkende behandeling onder veterinaire toezicht is verricht;

- b) geïdentificeerd moeten zijn overeenkomstig artikel 3, lid 1, onder c), van Richtlijn 90/425/EEG.

De methodes ter identificatie van papegaaiachtigen en met name zieke papegaaiachtigen worden volgens de procedure van artikel 26 vastgesteld;

- c) vergezeld moeten gaan van een handelsdocument dat is gevisieerd door een officiële dierenarts of door de dierenarts die belast is met het toezicht op het bedrijf of de handelszaak van herkomst en aan wie de bevoegde autoriteit deze bevoegdheid heeft overgedragen.

- B. In artikel 2, tweede alinea, punt 2, van Richtlijn 91/495/EEG van de Raad van 27 november 1990 inzake gezondheidsvoorschriften en veterinaire rechtelijke voorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van konijnenvlees en vlees van gekweekt wild ⁽¹⁾ worden in de vierde regel na de woorden „Richtlijn 90/539/EEG” de woorden „en loopvogels (*Ratites*)” ingevoegd.

In artikel 2, tweede alinea, punt 1, van Richtlijn 90/539/EEG van de Raad van 15 oktober 1990 tot vaststelling van veterinaire rechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van pluimvee en broedeieren ⁽²⁾ worden na het woord „patrijzen” de woorden „en loopvogels (*Ratites*)” ingevoegd.

⁽¹⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 41.

⁽²⁾ PB nr. L 303 van 31. 10. 1990, blz. 6.

Artikel 8

De Lid-Staten zien erop toe dat bijen (*apis mellifera*) slechts voor het handelsverkeer bestemd mogen worden indien zij aan de volgende eisen voldoen:

- a) zij moeten afkomstig zijn uit een gebied waarvoor geen verbod wegens Amerikaans vuilbroed geldt.

Het verbod geldt voor ten minste 30 dagen vanaf het ogenblik waarop het laatste geval is geconstateerd en waarop alle bijenkasten binnen een straal van drie kilometer door de bevoegde autoriteit zijn gecontroleerd en alle besmette bijenkasten zijn verbrand of ten genoegen van deze bevoegde autoriteit zijn behandeld en gecontroleerd.

Volgens de procedure van artikel 26 en na advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité, kunnen de eisen voor bijen (*Apis mellifera*) of gelijkwaardige eisen worden toegepast voor hommels;

- b) zij moeten vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat volgens het model van bijlage E waarvan het attest moet zijn ingevuld door de bevoegde autoriteit, ten einde te verklaren dat is voldaan aan de eisen onder a).

Artikel 9

1. De Lid-Staten zien erop toe dat lagomorfen slechts in het handelsverkeer mogen worden gebracht indien zij aan de volgende eisen voldoen:

- a) zij mogen niet afkomstig zijn van een bedrijf of niet in contact zijn geweest met dieren van een bedrijf waar gedurende de laatste maand rabies is uitgebroken of vermoedelijk is uitgebroken,
- b) zij moeten afkomstig zijn van een bedrijf waar geen enkel dier klinische verschijnselen van myxomatose vertoont.

2. Lid-Staten die een gezondheidscertificaat eisen voor het verkeer van lagomorfen op hun grondgebied kunnen verlangen dat de voor hen bestemde dieren vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat volgens het model in bijlage E, aangevuld met het volgende attest:

„Ondergetekende,, verklaart dat bovenbedoelde partij voldoet aan de eisen van artikel 9 van Richtlijn 92/65/EEG en dat de dieren bij het onderzoek geen enkel klinisch ziekteverschijnsel hebben vertoond.”.

Dit attest moet worden afgeleverd door de officiële dierenarts of door de dierenarts die belast is met het toezicht op het bedrijf van herkomst en aan wie de bevoegde autoriteit deze bevoegdheid heeft overgedragen en, voor industriële houders, door de officiële dierenarts.

Lid-Staten die van deze mogelijkheid gebruik willen maken, melden dat aan de Commissie die moet nagaan of is voldaan aan de eis van de eerste alinea.

3. Ierland en het Verenigd Koninkrijk kunnen verlangen dat een gezondheidscertificaat wordt voorgelegd waarin wordt verklaard dat is voldaan aan de eis van lid 1, onder a).

Artikel 10

1. De Lid-Staten zien erop toe dat een verbod wordt ingesteld op het handelsverkeer van fretten, nertsen en vossen die afkomstig zijn van een bedrijf of in contact zijn geweest met dieren van een bedrijf waar in de laatste zes maanden rabies is uitgebroken of vermoedelijk is uitgebroken, voor zover deze dieren niet systematisch zijn ingeënt.

2. Om te worden toegelaten tot het handelsverkeer tussen Lid-Staten, met uitzondering van het handelsverkeer tussen de in lid 3 bedoelde Lid-Staten, moeten katten en honden aan de volgende eisen voldoen:

a) voor dieren die ouder zijn dan drie maanden geldt dat zij:

- op de dag van verzending uit het bedrijf geen enkel ziekteverschijnsel, en met name geen verschijnselen van voor de soort besmettelijke ziekten, mogen vertonen,
- getatoeëerd moeten zijn of door middel van een ingeplante chip geïdentificeerd moeten zijn op een volgens de procedure van artikel 26 vast te stellen wijze,
- na de leeftijd van drie maanden tegen rabies moeten zijn ingeënt, met jaarlijkse herhalingsinenting of met een herhalingsinenting volgens een door de Lid-Staat van verzending voor dat vaccin toegestane frequentie, met een geïnactiveerd vaccin van ten minste één internationale antigeen-eenheid (WHO), dat gemeen is overeenkomstig de effectiviteitstest volgens de door de Europese farmacopee beschreven methode en dat volgens de procedure van artikel 26 is erkend.

De inenting moet worden gecertificeerd door een officiële dierenarts of door de dierenarts die belast is met het toezicht op het bedrijf van herkomst en aan wie de bevoegde autoriteit deze bevoegdheid heeft overgedragen. Op het vaccinatiebewijs moeten de naam van het vaccin en het partijnummer worden vermeld (zo mogelijk met een zelfklevend vignet),

- indien het honden betreft, ingeënt moeten zijn tegen de ziekte van Carré,
- vergezeld moeten gaan van een individueel paspoort aan de hand waarvan het dier duidelijk kan worden geïdentificeerd en waarin de data van inenting zijn vermeld en/of van een certificaat volgens het model van bijlage E, aangevuld met het volgende attest dat moet worden ingevuld door een officiële dierenarts of door de dierenarts die belast is met het toezicht op het bedrijf van herkomst en aan wie de bevoegde autoriteit deze bevoegdheid heeft overgedragen:

„Ondergetekende,, verklaart dat de in dit certificaat bedoelde katten/honden voldoen aan de eisen van artikel 10, lid 2, onder a) en b), en lid 3, onder b), van Richtlijn 92/65/EEG (a) en afkomstig zijn van een bedrijf waar gedurende de laatste zes maanden geen enkel geval van rabies is geconstateerd.

(a) Doorhalen wat niet van toepassing is.”;

b) voor dieren die jonger zijn dan drie maanden geldt dat zij:

- moeten voldoen aan de eisen onder a), eerste en vijfde streepje,
- niet afkomstig mogen zijn van een bedrijf ten aanzien waarvan voor het verkeer van dieren om redenen in verband met de diergezondheid beperkingsmaatregelen gelden,
- geboren moeten zijn op het bedrijf van herkomst en sedert hun geboorte in gevangenschap moeten zijn gehouden.

3. Met ingang van 1 juli 1994 moet, in afwijking van lid 2, aan de onderstaande voorwaarden worden voldaan om in het Verenigd Koninkrijk en in Ierland niet uit deze landen afkomstige katten en honden in de handel te brengen:

a) in het algemeen moeten de katten en honden

- i) afkomstig zijn van een geregistreerd bedrijf, waarvan de bevoegde autoriteit de registratie moet schorsen wanneer niet langer aan de voorwaarden van artikel 4 wordt voldaan;
- ii) op de dag van verzending uit bovenbedoeld bedrijf geen enkel verschijnsel van een besmettelijke ziekte vertonen;
- iii) voorzien zijn van een identificatiesysteem op een volgens de procedure van artikel 26 vast te stellen wijze;
- iv) geboren zijn op het bedrijf en daar in gevangenschap zijn gehouden sedert de geboorte zonder in contact te komen met voor rabies vatbare wilde dieren;
- v) indien het honden betreft, ingeënt zijn tegen de ziekte van Carré;
- vi) vervoerd zijn in een daartoe door de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van verzending erkend vervoermiddel;
- vii) vergezeld gaan van een individueel inentingsboekje aan de hand waarvan het dier en de herkomst ervan duidelijk kunnen worden geïdentificeerd en waarin de data van inenting zijn vermeld, alsmede van een certificaat volgens het model dat moet worden opgesteld volgens de procedure van artikel 26 en dat moet worden ingevuld door een officiële dierenarts of door de dierenarts die belast is met het toezicht op het bedrijf van oorsprong en aan wie de bevoegde autoriteit deze bevoegdheid heeft overgedragen;

b) bovendien moeten zij

- i) hetzij na de leeftijd van drie maanden en ten minste zes maanden vóór verzending zijn ingeënt tegen rabies met een geïnactiveerd vaccin van ten minste

één internationale antigeen-eenheid (WHO-norm), dat gemeten is overeenkomstig de effectiviteitstest volgens de door de Europese farmacopee beschreven methode en dat volgens de procedure van artikel 26 is erkend, met jaarlijkse herhalingsinenting of met een herhalingsinenting volgens een door de Lid-Staat van verzending voor dat vaccin toegestane frequentie.

De inenting moet worden gecertificeerd door een officiële dierenarts of door de dierenarts die belast is met het toezicht op het bedrijf van oorsprong en aan wie de bevoegde autoriteit deze bevoegdheid heeft overgedragen. Op het vaccinatiebewijs moeten de naam van het vaccin en het partijnummer worden vermeld (zo mogelijk met een zelfklevend vignet).

Bovendien moeten zij na vaccinatie een serologische test hebben ondergaan waaruit een beschermende anti-lichamentiter blijkt van ten minste 0,5 internationale eenheid; deze serologische test moet worden uitgevoerd volgens de specificaties van de WHO. Indien deze test na de primovaccinatie plaatsvindt, moet deze worden uitgevoerd tussen de eerste en de derde maand na genoemde vaccinatie;

- ii) hetzij, wanneer de voorwaarden onder i) niet zijn vervuld, onder toezicht naar een door de Lid-Staat van bestemming erkend quarantainestation worden gebracht voor een quarantaineperiode van zes maanden.

Tot 1 juli 1994 blijft de nationale rabiesregelgeving van kracht met dien verstande dat handhaving daarvan geen invloed kan hebben op de afschaffing van veterinaire controles aan de grenzen tussen de Lid-Staten.

4. Onverminderd de leden 2 en 3, mogen Ierland en het Verenigd Koninkrijk hun nationale regelgeving inzake quarantaine voor carnivoren, primaten, vleermuizen en andere voor rabies vatbare dieren als bedoeld in de onderhavige richtlijn en waarvoor niet kan worden aangetoond dat ze op het bedrijf van herkomst geboren en vanaf hun geboorte in gevangenschap gehouden zijn, handhaven, met dien verstande dat handhaving van deze regelgeving geen invloed kan hebben op de afschaffing van de veterinaire controles aan de grenzen tussen de Lid-Staten.

5. Beschikking 90/638/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan artikel 1 wordt het volgende streepje toegevoegd:

„— voldoen aan de in bijlage III vastgestelde criteria, wanneer het rabiesbestrijdingsprogramma's betreft.”.

2. De volgende bijlage wordt toegevoegd:

„BIJLAGE III

Criteria voor rabiesbestrijdingsprogramma's:

De rabiesbestrijdingsprogramma's moeten ten minste omvatten:

- a) de criteria bedoeld in de punten 1 tot en met 7 van bijlage I;
- b) gedetailleerde informatie over het (de) gebied(en) waarin orale immunisatie van vossen zal plaatsvinden en de natuurlijke grenzen ervan. Dit (deze) gebied(en) bestrijkt (bestrijken) ten minste 6 000 km² en het (zij) mag (mogen) grensgebieden van derde landen omvatten;
- c) gedetailleerde informatie over de voorgestelde vaccins, het distributiesysteem, de dichtheid en de frequentie waarmee het lokaas wordt uitgelegd;
- d) in voorkomend geval, alle details, de kosten en het doel van de acties tot behoud en bescherming van de flora en fauna die op het door deze projecten bestreken grondgebied door vrijwilligersorganisaties worden ondernomen.”.

6. De Raad wijst op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een specifiek instituut aan dat verantwoordelijk is voor de vaststelling van de criteria die nodig zijn voor de normalisatie van de serologische tests en neemt op dezelfde wijze een besluit over de taken van dat instituut.

7. De Lid-Staten zien erop toe dat de kosten in verband met de uitvoering van de serologische test ten laste komen van de importeurs.

8. Dit artikel, en met name de uitvoering van de in lid 3, onder b), bedoelde serologische test, wordt vóór 1 januari 1997 opnieuw bezien in het licht van de ontwikkeling van de situatie op het gebied van rabies in de Lid-Staten.

Artikel 11

1. De Lid-Staten zien erop toe dat, onverminderd de ter toepassing van de artikelen 21 en 23 te nemen besluiten, slechts sperma, eicellen en embryo's in het handelsverkeer worden gebracht die voldoen aan de voorwaarden van de leden 2, 3 en 4.

2. Sperma van schapen, geiten en paardachtigen moet, onverminderd eventuele criteria die moeten worden nageleefd voor opnemings van paardachtigen in het stamboek van bepaalde specifieke rassen:

— met het oog op kunstmatige inseminatie gewonnen en behandeld zijn in een station of centrum dat, wat betreft de gezondheidssituatie, overeenkomstig bijlage D, hoofdstuk I, is erkend of, wat betreft schapen en geiten, in afwijking van het voorgaande, in een bedrijf dat voldoet aan de eisen van Richtlijn 91/68/EEG;

— gewonnen zijn bij dieren die voldoen aan de voorwaarden van bijlage D, hoofdstuk II (toelating en routinecontrole van de dieren);

— gewonnen, behandeld en bewaard zijn overeenkomstig de bepalingen van bijlage D, hoofdstuk III;

— tijdens het vervoer naar een andere Lid-Staat vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat naar een model dat overeenkomstig de procedure van artikel 26 moet worden vastgesteld.

3. Eicellen en embryo's van schapen/geiten, varkens en paardachtigen moeten:

- gewonnen zijn door een door de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat erkend team bij vrouwelijke donordieren die voldoen aan de voorwaarden van bijlage D, hoofdstuk IV, en vervolgens in een aangepast laboratorium behandeld zijn;
- behandeld en opgeslagen zijn overeenkomstig de bepalingen van bijlage D, hoofdstuk III;
- tijdens het vervoer naar een andere Lid-Staat vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat naar een model dat overeenkomstig de procedure van artikel 26 moet worden vastgesteld.

Sperma dat voor de inseminatie van de vrouwelijke donordieren wordt gebruikt, moet wat schapen, geiten en paardachtigen betreft, voldoen aan de bepalingen van lid 2 en, wat varkens betreft, aan de bepalingen van Richtlijn 90/429/EEG. Eventuele aanvullende garanties kunnen volgens de procedure van artikel 26 worden vastgesteld.

4. Vóór 31 december 1997 dient de Commissie een verslag in met eventuele passende voorstellen, over de toepassing van dit artikel, met name in het licht van de wetenschappelijke en technologische ontwikkelingen.

Artikel 12

1. De controlevoorschriften die zijn vastgesteld bij Richtlijn 90/425/EEG zijn, inzonderheid voor wat betreft de organisatie van de te verrichten controles en de daaraan te verbinden gevolgen, van toepassing op de in de onderhavige richtlijn bedoelde dieren, sperma, eicellen en embryo's die vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat. De overige dieren moeten afkomstig zijn uit bedrijven die voor de controle op de plaats van oorsprong en bestemming vallen onder de beginselen van genoemde richtlijn.

2. Artikel 10 van Richtlijn 90/425/EEG is van toepassing op de in onderhavige richtlijn bedoelde dieren, sperma, eicellen en embryo's.

3. Met het oog op het handelsverkeer wordt het bepaalde in artikel 12 van Richtlijn 90/425/EEG uitgebreid tot de handelszaken die permanent of incidenteel dieren als bedoeld in de artikelen 7, 9 en 10 in hun bezit hebben.

4. De informatie van de plaats van bestemming als bedoeld in artikel 4, lid 2, van Richtlijn 90/425/EEG over dieren, sperma, eicellen of embryo's die overeenkomstig de onderhavige richtlijn vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat, moet door middel van het Animo-systeem worden verstrekt.

5. Onverminderd de specifieke bepalingen van de onderhavige richtlijn verricht de bevoegde autoriteit, indien het

vermoeden bestaat dat de bepalingen van deze richtlijn niet worden nageleefd of indien er wordt getwijfeld aan de gezondheid van de in artikel 1 bedoelde dieren of de kwaliteit van het in artikel 1 bedoelde sperma en de in artikel 1 bedoelde eicellen en embryo's, alle controles die nodig worden geacht.

6. De Lid-Staten nemen de passende bestuursrechtelijke of strafrechtelijke maatregelen om iedere inbreuk op de onderhavige richtlijn te bestraffen, meer bepaald wanneer wordt geconstateerd dat de opgestelde certificaten of documenten niet in overeenstemming zijn met de werkelijke staat van de in artikel 1 bedoelde dieren, dat de dieren en het sperma, de eicellen en de embryo's niet overeenkomstig deze richtlijn zijn geïdentificeerd respectievelijk gemerkt of dat deze dieren of producten niet aan de in deze richtlijn voorgeschreven controles zijn onderworpen.

Artikel 13

1. Voor het handelsverkeer van dieren van de soorten die vatbaar zijn voor de in bijlage A vermelde ziekten of voor de in bijlage B vermelde ziekten in het geval de Lid-Staat van bestemming in aanmerking komt voor de garanties als bedoeld in de artikelen 14 en 15, alsook voor het handelsverkeer van sperma, eicellen of embryo's daarvan, van en naar overeenkomstig bijlage C erkende instellingen, instituten of centra, moet een vervoerdocument worden overgelegd met de gegevens volgens het model van bijlage E. In dit document, dat moet worden ingevuld door de dierenarts die belast is met het toezicht op de instelling, het instituut of het centrum van oorsprong, moet worden vermeld dat de dieren, het sperma, de eicellen of de embryo's afkomstig zijn van een overeenkomstig bijlage C erkende instelling, erkend instituut of erkend centrum. Dit document moet de dieren, het sperma, de eicellen of de embryo's tijdens het vervoer vergezellen.

2. a) Om te worden erkend, moeten de instellingen, instituten of centra ten aanzien van de ziekten waarvoor een aangifteplicht bestaat aan de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat alle relevante bewijsstukken voorleggen die verband houden met de eisen die in bijlage C zijn vervat.

b) Na ontvangst van het dossier inzake het verzoek om erkenning of hernieuwde erkenning, onderzoekt de bevoegde autoriteit het dossier in het licht van de daarin vermelde inlichtingen en, in voorkomend geval, de resultaten van de ter plaatse verrichte controles.

c) De bevoegde autoriteit trekt de erkenning in overeenkomstig bijlage C, punt 3.

d) De lijst van erkende instellingen, instituten of centra, alsmede iedere wijziging daarvan, wordt door elke Lid-Staat aan de Commissie meegedeeld. De Commissie deelt deze inlichtingen mee aan de andere Lid-Staten.

Artikel 14

1. Indien een Lid-Staat — hetzij rechtstreeks hetzij via de fokkers — een al dan niet bindend programma opstelt of heeft opgesteld voor de bestrijding of bewaking van een van

de in bijlage B vermelde ziekten, kan hij aan de Commissie mededeling doen van dat programma, met vermelding van met name:

- de situatie ten aanzien van die ziekte op zijn grondgebied,
- het verplichte karakter van de aangifte van de ziekte,
- de gronden ter rechtvaardiging van het programma, rekening houdend met de belangrijkheid van de ziekte en de kosten-batenanalyse,
- het geografische gebied waar het programma zal worden toegepast,
- de diverse aan de inrichtingen toegekende statussen, de eisen waaraan elke soort ten aanzien van de toevoeging aan het bedrijf moet voldoen en de testprocedures,
- de controleprocedures waarin in het kader van het programma is voorzien, met inbegrip van de mate waarin de fokkers meewerken aan het bestrijdings- of bewakingsprogramma,
- de consequenties die moeten worden getrokken wanneer een bedrijf om de een of andere reden zijn status verliest,
- de maatregelen die moeten worden genomen wanneer bij overeenkomstig het programma verrichte controles de resultaten positief blijken,
- het niet-discriminerende karakter van het handelsverkeer op het grondgebied van de betrokken Lid-Staat ten opzichte van het intracommunautaire handelsverkeer.

2. De Commissie onderzoekt de door de Lid-Staten medegedeelde programma's. De programma's kunnen, met inachtneming van de in lid 1 genoemde criteria, volgens de procedure van artikel 26 worden goedgekeurd. Volgens dezelfde procedure worden tegelijkertijd of uiterlijk drie maanden na de indiening van de programma's algemene of beperkte aanvullende garanties vastgesteld die kunnen worden geëist voor het handelsverkeer. Deze garanties mogen niet strenger zijn dan die welke de Lid-Staat in nationaal verband hanteert.

3. De door de Lid-Staten ingediende programma's kunnen worden gewijzigd of aangevuld volgens de procedure van artikel 26. Volgens dezelfde procedure kan een wijziging worden aangebracht in de in lid 2 bedoelde garanties.

Artikel 15

1. Wanneer een Lid-Staat van oordeel is dat hij geheel of gedeeltelijk vrij is van een van de ziekten in bijlage B waarvoor de in deze richtlijn bedoelde dieren vatbaar zijn, stelt hij de Commissie in het bezit van de nodige bewijsstukken. De Lid-Staat preciseert met name:

- de aard van de ziekte en de ziektegeschiedenis op zijn grondgebied,
- de resultaten van de in het kader van een bewakingsprogramma uitgevoerde tests, gebaseerd op een serologisch, microbiologisch, pathologisch of epidemiologisch onderzoek,

- sinds wanneer er voor deze ziekte aangifteplicht bij de bevoegde autoriteiten bestaat,
- de looptijd van het bewakingsprogramma,
- eventueel de periode waarin inenting tegen de ziekte is verboden en het geografische gebied waarvoor dat verbod geldt,
- de voorschriften voor de controle op de afwezigheid van de ziekte.

2. Na onderzoek van de in lid 1 bedoelde bewijsstukken legt de Commissie een besluit inzake de goed- of afkeuring van het door de Lid-Staat ingediende programma voor aan het Permanent Veterinair Comité. Indien het programma wordt aanvaard, worden de algemene of beperkte aanvullende garanties die in het handelsverkeer kunnen worden geëist, vastgesteld volgens de procedure van artikel 26. Deze garanties mogen niet strenger zijn dan die welke de Lid-Staat in nationaal verband hanteert.

In afwachting van dit besluit mag de betrokken Lid-Staat voor het handelsverkeer de desbetreffende eisen handhaven die nodig zijn voor het behoud van zijn status.

3. De betrokken Lid-Staat stelt de Commissie in kennis van elke wijziging van de in lid 1 genoemde bewijsstukken. In het licht van de medegedeelde informatie kunnen de overeenkomstig lid 2 vastgestelde garanties volgens de procedure van artikel 26 worden gewijzigd of ingetrokken.

HOOFDSTUK III

Voorschriften inzake de invoer in de Gemeenschap

Artikel 16

De voorwaarden die gelden voor de invoer van dieren, sperma, eicellen en embryo's die onder deze richtlijn vallen, moeten ten minste gelijkwaardig zijn aan die van hoofdstuk II.

Artikel 17

1. Om ervoor te zorgen dat artikel 16 op eenvormige wijze wordt toegepast, gelden de bepalingen van de volgende leden.

2. De dieren, het sperma, de eicellen en de embryo's als bedoeld in artikel 11 mogen slechts in de Gemeenschap worden ingevoerd indien zij aan de volgende eisen voldoen:

- a) zij moeten afkomstig zijn uit een derde land dat voorkomt op een lijst die overeenkomstig lid 3, onder a), zal worden opgesteld;
- b) zij moeten vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat overeenkomstig een model dat volgens de procedure van artikel 26 zal worden opgesteld, ondertekend door de bevoegde autoriteit van het exporterende land, waarin wordt verklaard dat deze dieren, dit sperma, deze eicellen

of deze embryo's voldoen aan de aanvullende eisen of dat de gelijkwaardige garanties als bedoeld in lid 4 worden geboden dan wel dat zij afkomstig zijn van erkende centra, instellingen, instituten of winstations die deze garanties bieden.

3. Volgens de procedure van artikel 26 worden vastgesteld:

- a) onverminderd de in artikel 6, onder A, punt 1, onder e), bedoelde lijst, een voorlopige lijst van derde landen of delen van derde landen die de Lid-Staten en de Commissie vóór de in artikel 29 bedoelde datum garanties kunnen bieden die gelijkwaardig zijn aan die bedoeld in hoofdstuk II alsmede de lijst van de winstations waarvoor zij deze garanties kunnen bieden.

Deze voorlopige lijst wordt opgesteld aan de hand van de lijsten van de door de bevoegde autoriteiten erkende en geïnspecteerde inrichtingen nadat de Commissie zich van te voren ervan heeft vergewist dat deze inrichtingen in overeenstemming zijn met de beginselen en algemene voorschriften van deze richtlijn;

- b) het bijwerken van deze lijst afhankelijk van de in lid 5 bedoelde controles;
- c) de specifieke veterinaire voorschriften — met name ter bescherming van de Gemeenschap tegen bepaalde exotische ziekten — of garanties die gelijkwaardig zijn aan die van deze richtlijn.

De voor derde landen vastgestelde specifieke bepalingen en gelijkwaardige garanties mogen niet gunstiger zijn dan die van hoofdstuk II.

4. Op de in lid 3 bedoelde lijst mogen alleen de derde landen of delen van derde landen worden geplaatst

- a) waarvandaan invoer niet verboden is
 - omdat aldaar in bijlage A vermelde ziekten of een andere in de Gemeenschap exotische ziekte niet voorkomen;
 - op grond van de artikelen 6, 7 en 14 van Richtlijn 72/462/EEG en van artikel 17 van de Richtlijnen 91/495/EEG en 71/118/EEG ⁽¹⁾ of, in het geval van de andere in de onderhavige richtlijn bedoelde dieren, waarvandaan invoer niet verboden is op basis van een besluit volgens de procedure van artikel 26 rekening houdend met hun gezondheidssituatie;
- b) waarvoor, rekening houdend met de wetgeving, de organisatie van hun veterinaire dienst en zijn inspectie-diensten, de bevoegdheden van die diensten en het

toezicht waaraan zij zijn onderworpen, overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Richtlijn 72/462/EEG is vastgesteld dat zij kunnen waarborgen dat hun geldende wetgeving wordt toegepast;

- c) waarvan de veterinaire dienst kan waarborgen dat gezondheidsvoorschriften worden nageleefd die ten minste gelijkwaardig zijn aan die van hoofdstuk II.

5. Deskundigen van de Commissie en van de Lid-Staten verrichten controles ter plaatse om na te gaan of de door het derde land geboden garanties inzake de voorwaarden voor de produktie en het in de handel brengen, kunnen worden beschouwd als gelijkwaardig aan die welke in de Gemeenschap gelden.

De met deze controles belaste deskundigen van de Lid-Staten worden aangewezen door de Commissie op voordracht van de Lid-Staten.

Deze controles worden uitgevoerd in opdracht van de Gemeenschap, die alle ermee gemoeide kosten draagt.

6. In afwachting van de in lid 5 bedoelde controles blijven de geldende nationale bepalingen inzake inspectie in derde landen van toepassing, met dien verstande dat de tijdens de inspecties geconstateerde overtredingen van de overeenkomstig lid 3 geboden garanties aan het Permanent Veterinair Comité moeten worden meegedeeld.

Artikel 18

1. De Lid-Staten zien erop toe dat de dieren, het sperma, de eicellen en de embryo's als bedoeld in deze richtlijn slechts in de Gemeenschap worden ingevoerd als zij:

- vergezeld gaan van een certificaat dat door de officiële dierenarts wordt opgesteld.
Het modelcertificaat wordt, naar gelang van de soort, opgesteld volgens de procedure van artikel 26,
- voldaan hebben aan de controles van de Richtlijnen 90/675/EEG en 91/496/EEG ⁽²⁾,
- vóór het vertrek naar het grondgebied van de Gemeenschap zijn onderworpen aan een controle door een officiële dierenarts ten einde vast te stellen of de voorwaarden inzake vervoer van Richtlijn 91/628/EEG ⁽³⁾ in acht worden genomen, met name wat de water- en voedselvoorziening betreft,
- wat de in de artikelen 5 tot en met 10 bedoelde dieren betreft, vóór de invoer in quarantaine worden geplaatst op basis van regels die volgens de procedure van artikel 26 moeten worden vastgesteld.

⁽¹⁾ Richtlijn 71/118/EEG van de Raad van 15 februari 1971 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee (PB nr. L 55 van 8. 3. 1971, blz. 23). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/654/EEG (PB nr. L 353 van 17. 12. 1990, blz. 48).

⁽²⁾ Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56).

⁽³⁾ Richtlijn 91/628/EEG van de Raad van 19 november 1991 inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer en tot wijziging van de Richtlijnen 90/425/EEG en 91/496/EEG (PB nr. L 340 van 11. 12. 1991, blz. 17).

2. In afwachting van de vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van dit artikel blijven de nationale voorschriften met betrekking tot de invoer uit een derde land waarvoor dergelijke voorschriften niet op communautair niveau zijn vastgesteld, van toepassing voor zover zij niet gunstiger zijn dan die van hoofdstuk II.

Artikel 19

Volgens de procedure van artikel 26 worden vastgesteld:

- a) de specifieke veterinaire rechtelijke voorschriften voor de invoer in de Gemeenschap, alsmede de aard en inhoud van de begeleidende documenten voor dieren die bestemd zijn voor dierentuinen, circussen, pretparken en laboratoria voor dierproeven, zulks naar gelang van de soorten;
- b) aanvullende garanties naast die welke voor de verschillende in deze richtlijn bedoelde soorten dieren zijn vastgesteld om de betrokken communautaire soorten te beschermen.

Artikel 20

De beginselen en voorschriften die zijn vervat in Richtlijn 90/675/EEG zijn van toepassing, met name voor wat betreft de organisatie van de door de Lid-Staten te verrichten controles en de daaraan te verbinden gevolgen, alsmede de ten uitvoer te leggen vrijwaringsmaatregelen.

Onverminderd de naleving van de beginselen en voorschriften bedoeld in de eerste alinea van dit artikel en in afwachting van de tenuitvoerlegging van de in artikel 8, punt 3, en artikel 30 van Richtlijn 91/496/EEG bedoelde besluiten, blijven de ter zake dienende nationale bepalingen ter uitvoering van artikel 8, punten 1 en 2, van die richtlijn van toepassing.

HOOFDSTUK IV

Gemeenschappelijke en slotbepalingen

Artikel 21

De eventuele modelcertificaten voor het handelsverkeer, alsmede de veterinaire rechtelijke voorschriften waaraan andere dan in de artikelen 5 tot en met 11 bedoelde dieren, sperma, eicellen en embryo's moeten voldoen om in het handelsverkeer te mogen worden gebracht, worden, indien nodig, vastgesteld volgens de procedure van artikel 26.

Artikel 22

De bijlagen worden, zo nodig, gewijzigd volgens de procedure van artikel 26.

Artikel 23

Volgens de procedure van artikel 26 kunnen eventueel in afwijking van artikel 6, onder A, punt 1, onder e), en van

hoofdstuk II specifieke voorwaarden worden vastgesteld voor het verkeer van circus- en kermisdieren alsmede voor het handelsverkeer in voor dierentuinen bestemde dieren, sperma, eicellen en embryo's.

Artikel 24

1. De Lid-Staten mogen voor het binnenbrengen op hun grondgebied van dieren (met inbegrip van volièrevogels), sperma, eicellen en embryo's als bedoeld in deze richtlijn, die via het grondgebied van een derde land zijn doorgevoerd, een gezondheidscertificaat eisen waarin wordt verklaard dat aan de voorschriften van deze richtlijn is voldaan.

2. De Lid-Staten die van de in lid 1 geboden mogelijkheid gebruik maken, stellen de Commissie en de overige Lid-Staten hiervan in kennis in het Permanent Veterinair Comité.

Artikel 25

In bijlage A van Richtlijn 90/425/EEG wordt de volgende vermelding toegevoegd:

„Richtlijn 92/65/EEG van de Raad van 13 juli 1992 tot vaststelling van de veterinaire rechtelijke voorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van dieren, sperma, eicellen en embryo's waarvoor ten aanzien van de veterinaire rechtelijke voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving als bedoeld in bijlage A, onder I, van Richtlijn 90/425/EEG geldt PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 54.”.

Artikel 26

In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, neemt het bij Besluit 68/361/EEG ⁽¹⁾ ingestelde Permanent Veterinair Comité een besluit overeenkomstig de in artikel 17 van Richtlijn 89/662/EEG neergelegde regels.

Artikel 27

De Lid-Staten die een alternatief controlesysteem toepassen dat voor het verkeer op hun grondgebied van dieren, sperma, eicellen en embryo's als bedoeld in deze richtlijn garanties biedt die gelijkwaardig zijn aan die van de onderhavige richtlijn, kunnen elkaar, op basis van wederkerigheid, een afwijking toestaan van artikel 6, onder A, punt 1, onder f), van artikel 8, onder b), en van artikel 11, lid 1, onder d).

Artikel 28

Volgens de procedure van artikel 26 kunnen voor een periode van drie jaar overgangsmaatregelen worden vastge-

⁽¹⁾ PB nr. L 255 van 18. 10. 1968, blz. 23.

steld om de overgang naar de bij deze richtlijn ingestelde nieuwe regeling te vergemakkelijken.

Artikel 29

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 januari 1994 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

3. Het vaststellen van de datum voor het verstrijken van de termijn voor de omzetting in nationaal recht op 1 januari 1994 laat de afschaffing van de veterinaire controles aan de grenzen als bedoeld in de Richtlijnen 89/662/EEG en 90/425/EEG onverlet.

Artikel 30

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 13 juli 1992.

Voor de Raad
De Voorzitter
J. GUMMER

BIJLAGE A**ZIEKTEN WAARVOOR IN HET KADER VAN DEZE RICHTLIJN EEN AANGIFTEPLICHT
BESTAAT ^(a)**

Ziekten	Betrokken soorten
Newcastle, aviaire influenza	Vogels
Psittacose	Papegaaiachtigen
Amerikaans vuilbroed	Bijen
Mond- en klauwzeer	Herkauwers
Brucellose (<i>Brucella</i> ssp.)	
Tuberculose	
Klassieke varkenspest	Suidae
Afrikaanse varkenspest	
Mond- en klauwzeer	
Rabies ^(b)	Alle vatbare soorten

^(a) Onverminderd de in bijlage I van Richtlijn 82/894/EEG genoemde ziekten waarvoor aangifteplicht bestaat.

^(b) Overeenkomstig artikel 2 van Richtlijn 89/455/EEG.

BIJLAGE B**LIJST VAN ZIEKTEN WAARVOOR NATIONALE PROGRAMMA'S KUNNEN WORDEN ERKEND UIT
HOOFDE VAN DEZE RICHTLIJN**

Nertsen	Virale enteritis Aleutian Disease
Bijen	Europees vuilbroed Varroase en acariose
Apen en felidae	Tuberculose
Herkauwers	Tuberculose
Haasachtigen	Myxomatose Virale en haemorrhagische ziekten Tularaemie

BIJLAGE C

VOORWAARDEN VOOR ERKENNING VAN INSTELLINGEN, INSTITUTEN OF CENTRA

1. Om uit hoofde van artikel 13, lid 2, van de onderhavige richtlijn officieel te worden erkend, moet een instelling, instituut of centrum als omschreven in artikel 2, lid 1, onder c),
 - a) duidelijk begrensd zijn en deugdelijk afgesloten zijn van de omgeving;
 - b) zich op een redelijke afstand bevinden van landbouwbedrijven waarvan de gezondheidsstatus door de erkende instelling, het erkende instituut of het erkende centrum bedreigd kan worden;
 - c) onder de verantwoordelijkheid staan van een dierenarts ⁽¹⁾ die toezicht houdt op de dieren die op ieder moment gevangen, ingesloten en opgehokt moeten kunnen worden;
 - d) over een geschikte quarantainevoorziening beschikken;
 - e) over een of meer sectielokalen beschikken;
 - f) vrij zijn van de in bijlage A vermelde ziekten en van de ziekten in bijlage B indien daarvoor in het betrokken land een programma overeenkomstig artikel 14 bestaat;
 - g) een administratie bijhouden aangaande:
 - het per diersoort en leeftijdsstadium aanwezige aantal dieren,
 - de aantallen, vervoersdata en gezondheidsgegevens van alle aangevoerde en afgevoerde dieren,
 - de quarantainebevindingen,
 - de resultaten van periodiek faecesonderzoek,
 - de resultaten van bloedonderzoek of ieder andere diagnostische procedure,
 - de ziektegevallen en eventueel toegediende behandelingen,
 - de sectiegegevens van alle op het bedrijf gestorven, alsmede doodgeboren dieren;
 - h) beschikken over voorzieningen om kadavers van aan een ziekte gestorven dieren op passende wijze te verwijderen;
 - i) onder toezicht staan van een officiële dierenarts die minstens twee gezondheidscontroles per jaar dient uit te voeren.

De gezondheidscontrole bestaat ten minste uit:

 - een inspectie van alle op het bedrijf aanwezige dieren;
 - het nemen van representatieve monsters van de soorten die voor de in de bijlagen A en B ⁽²⁾ vermelde ziekten vatbaar zijn of het opsporen van deze ziekten via andere methoden. De monsters dienen door een erkend laboratorium onderzocht te worden op de aanwezigheid van de verwekkers van de in bijlage A per soort vermelde ziekten. De monsters mogen verspreid over het gehele jaar genomen worden.

Het laboratoriumonderzoek op de bij de gezondheidscontroles genomen monsters moet wat betreft de desbetreffende ziekteverwekkers negatieve resultaten hebben gegeven;

 - onderzoek van de verplichte administratie.
2. De erkenning blijft behouden als aan de volgende eisen wordt voldaan:
 - a) de dieren die worden binnengebracht moeten afkomstig zijn uit andere erkende instellingen, instituten of centra;
 - b) de in Richtlijn 64/432/EEG bedoelde dieren die in erkende instellingen, instituten of centra worden gehouden, mogen deze slechts onder officiële controle verlaten;
 - c) in de erkende instellingen, instituten of centra moet tweemaal per jaar een gezondheidscontrole overeenkomstig punt 1, onder h), van de onderhavige bijlage uitgevoerd worden;
 - d) het laboratoriumonderzoek op de genomen monsters moet voor de verwekkers van de in de bijlagen A en B vermelde ziekten ⁽²⁾ negatieve resultaten hebben gegeven;

⁽¹⁾ Die verantwoordelijk is voor de dagelijkse naleving van de veterinairerechtelijke voorschriften van deze richtlijn.

⁽²⁾ Voor zover voor een van deze ziekten in de betrokken Lid-Staat aangifteplicht bestaat.

- e) bij de bevoegde autoriteit moet onverwijld aangifte worden gedaan van iedere verdachte sterfte of van ieder ander symptoom dat doet vermoeden dat de dieren een of meerdere van de in de bijlagen A en B ⁽¹⁾ vermelde ziekten hebben.
- 3. Schorsen, opnieuw verlenen en intrekken van de erkenning geschiedt onder de volgende voorwaarden:
- a) in geval van een aangifte in de zin van punt 2, onder d), van de onderhavige bijlage schorst de bevoegde autoriteit tijdelijk de erkenning van de erkende instelling, het erkende instituut of het erkende centrum;
 - b) een monster afkomstig van het verdachte dier moet naar het erkende laboratorium worden gestuurd om te worden onderzocht op de aanwezigheid van de desbetreffende ziekteverwekkers. De resultaten van het onderzoek worden onmiddellijk aan de bevoegde autoriteit medegedeeld;
 - c) na aangifte van verdenking op een van de ziekten vermeld in de bijlagen A en B ⁽¹⁾ handelt de bevoegde autoriteit, inzake het laboratoriumonderzoek, het epizoötiologisch onderzoek, de ziektebestrijding en de schorsing van de erkenning, als ware er sprake van een werkelijke uitbraak, overeenkomstig de desbetreffende bestrijdings- en handelsrichtlijnen;
 - d) als voor de betrokken ziekteverwekkers negatieve resultaten worden gevonden, verleent de bevoegde autoriteit de erkenning opnieuw;
 - e) de erkenning van de instelling, het instituut of het centrum wordt slechts opnieuw verleend indien, na de uitroeiing van de besmettingshaarden, opnieuw aan de in punt 1, uitgezonderd punt 1, onder f), van de onderhavige bijlage bedoelde eisen wordt voldaan;
 - f) de bevoegde autoriteit stelt de Commissie in kennis van de schorsing, het opnieuw verlenen of de intrekking van de erkenning.

⁽¹⁾ Voor zover voor een van deze ziekten in de betrokken Lid-Staat aangifteplicht bestaat.

BIJLAGE D

HOOFDSTUK I

I. Voorwaarden voor de erkenning van wincentra en -stations

Winstations en -centra moeten:

1. onder voortdurend toezicht van een dierenarts van het centrum staan;
2. beschikken over aparte en daadwerkelijk gescheiden voorzieningen voor:
 - huisvesting en afzondering van de dieren,
 - het winnen van het sperma,
 - reiniging en ontsmetting van de apparatuur,
 - de behandeling van het sperma,
 - de opslag van het sperma;
3. zo zijn gebouwd of geïsoleerd dat contact met dieren buiten het centrum of het station wordt vermeden;
4. beschikken over de in punt 2 bedoelde voorzieningen die gemakkelijk kunnen worden schoongemaakt en ontsmet.

II. Voorschriften inzake het toezicht op winstations en -centra

In de winstations en -centra:

1. moet erop worden toegezien dat daar alleen dieren kunnen verblijven waarvan sperma wordt gewonnen. Evenwel kunnen ook andere huisdieren in deze centra of stations verblijven, voor zover zij voldoen aan de onderstaande algemene voorwaarden;
2. moet erop worden toegezien dat een register wordt bijgehouden met de gegevens over:
 - de identificatie van de in het centrum of het station aanwezige dieren,
 - de eventuele verplaatsingen (aan- en afvoer) van de dieren,
 - de uitgevoerde gezondheidscontroles,
 - de voorgeschiedenis vanuit gezondheidsoogpunt,
 - de bestemming van het sperma,
 - de opslag van het sperma;
3. moet ten minste twee keer per jaar door een officiële dierenarts een controle worden verricht, waarbij deze zich ervan vergewist dat de eisen inzake erkenning en toezicht worden nageleefd;
4. moet vakbekwaam personeel werkzaam zijn dat een passende opleiding heeft gekregen inzake de technieken van ontsmetting en hygiëne, om verspreiding van ziekten tegen te gaan;
5. moet erop worden toegezien dat:
 - het winnen, behandelen en opslaan van sperma alleen geschiedt in speciaal daarvoor bestemde lokalen;
 - vóór gebruik ieder stuk gereedschap dat bij het winnen of behandelen in contact komt met het sperma of met het donordier, naar behoren wordt ontsmet of gesteriliseerd;
 - recipiënten voor opslag en vervoer van het sperma worden ontsmet of gesteriliseerd, voordat met het vullen wordt begonnen;
6. moet ervoor worden gezorgd dat:
 - de produkten van dierlijke oorsprong die worden gebruikt bij de behandeling van sperma (additieven of verdunningsmiddelen) geen gevaar voor de gezondheid opleveren of vóór gebruik op zodanige wijze zijn behandeld dat een dergelijk risico wordt uitgesloten;
 - een cryogeen middel wordt gebruikt dat voordien nog niet voor andere produkten van dierlijke oorsprong is gebruikt;
7. moet ervoor worden gezorgd dat elke dosis sperma op passende wijze wordt geïdentificeerd zodat de datum van winning, het ras en de identificatie van het donordier, alsmede de naam van het erkende centrum waar het sperma is gewonnen, kunnen worden vastgesteld.

HOOFDSTUK II

Voorwaarden die van toepassing zijn in wincentra en -stations

Voorschriften voor het toelaten van mannelijke donordieren

A. HENGSTEN

Voor het winnen van sperma mogen slechts hengsten worden gebruikt die, ten genoegen van de officiële dierenarts,

1. op het moment van winning van het sperma in goede gezondheid zijn;
2. voldoen aan de eisen van Richtlijn 90/426/EEG en die afkomstig zijn van bedrijven die ook aan die eisen voldoen;
3. tijdens de zestig dagen voorafgaande aan de eerste spermawinning negatief hebben gereageerd op de volgende tests:
 - a) voor het opsporen van infectieuze anemie bij paardachtigen, een agar-gel-immunodiffusietest, de zogenaamde Cogginstest;
 - b) voor het opsporen van virus-arteritis, een serumneutralisatietest (verdunding $< 1/4$) die bij positief resultaat aangevuld wordt met een virologisch onderzoek op alle sperma waarbij een negatief resultaat moet worden verkregen;
 - c) voor het opsporen van besmettelijke metritis bij paardachtigen door isoleren van *Taylorella equigenitalis*, ten minste een controle op monsters die worden genomen in de fossa urethralis en van het pre-ejaculaat.

Het resultaat van dit onderzoek moet worden gecertificeerd door een laboratorium dat door de bevoegde autoriteit is erkend.

Tijdens de in de eerste alinea van punt 3 vermelde periode en tijdens de duur van de periode van spermawinning mogen de hengsten niet worden gebruikt voor natuurlijke dekking.

B. SCHAPEN EN GEITEN

1. Voor het winnen van sperma mogen slechts schapen en geiten van centra, stations of bedrijven worden gebruikt die, ten genoegen van de officiële dierenarts, voldoen aan de volgende eisen:

- a) op de datum van winning van het sperma in goede gezondheid zijn;
- b) voldoen aan de eisen van de artikelen 4, 5 en 6 van Richtlijn 91/68/EEG inzake het intracommunautaire handelsverkeer.

Bovendien moeten de donordieren tijdens de dertig dagen voorafgaande aan de spermawinning negatief hebben gereageerd op de volgende tests:

- voor het opsporen van brucellose (*Brucella melitensis*), een test overeenkomstig bijlage C van Richtlijn 91/68/EEG,
- voor het opsporen van besmettelijke epididymitis van de ram (*Brucella ovis*), een test overeenkomstig bijlage D van Richtlijn 91/68/EEG,
- voor het opsporen van het virus van de Borderdisease, een virusisolatietest;

- c) onderworpen zijn aan de relevante tests of controles ten einde te garanderen dat aan de eisen onder a) en b) is voldaan.

2. De in punt 1 bedoelde tests moeten worden uitgevoerd in een door de Lid-Staat erkend laboratorium.

- C. Indien een van de onder A en B bedoelde tests positief uitvalt, moet het dier worden afgezonderd en mag het sinds de laatste negatieve test gewonnen sperma niet in de handel worden gebracht. Dit geldt ook voor het sperma van de andere dieren die in het bedrijf of het winstation verblijven sinds de datum waarop de test met het positieve resultaat werd uitgevoerd. Het sperma mag pas weer in het handelsverkeer worden gebracht wanneer de gezondheidssituatie is hersteld.

HOOFDSTUK III

Eisen inzake het sperma, de eicellen en de embryo's

Het sperma, de eicellen en de embryo's moeten zijn gewonnen, behandeld en gewassen met en bewaard in een biologisch produkt dat vrij is van levende micro-organismen overeenkomstig de volgende beginselen:

- a) het wassen van de eicellen en de embryo's moet plaatsvinden overeenkomstig artikel 11, lid 3, van de onderhavige richtlijn. De zona pellucida moet vóór en na het wassen intact zijn. Alleen de eicellen en embryo's van eenzelfde donordier mogen tegelijkertijd worden gewassen. Na het wassen moet de zona pellucida van elke eicel of elk embryo over de gehele oppervlakte onder een vergroting van ten minste 50 maal worden onderzocht en moet worden gecertificeerd dat de eicel of het embryo nog intact is en vrij van vreemde stoffen;
- b) de vloeistoffen en oplossingen die voor het winnen, het invriezen en het bewaren van eicellen en embryo's worden gebruikt, moeten volgens erkende methoden overeenkomstig artikel 11, lid 3, van de onderhavige richtlijn worden gesteriliseerd, en zo worden gehanteerd dat ze steriel blijven. Antibiotica kunnen aan de winnings-, was-, en bewaarvloeistoffen worden toegevoegd overeenkomstig voorschriften die volgens de procedure van artikel 26 van de onderhavige richtlijn worden vastgesteld;
- c) al het materiaal dat bij het winnen, hanteren, wassen, invriezen en bewaren van eicellen of embryo's wordt gebruikt, moet vóór gebruik worden gesteriliseerd;
- d) zij moeten, overeenkomstig artikel 11, lid 2, van de onderhavige richtlijn, aan een volgens de procedure van artikel 26 van de onderhavige richtlijn vast te stellen aanvullend onderzoek zijn onderworpen, met name van de winnings- of wasvloeistoffen, ten einde vast te stellen of er ziekteverwekkende kiemen aanwezig zijn;
- e) zij moeten bewaard worden in steriele recipiënten (ampullen/rietjes die duidelijk zijn geïdentificeerd volgens een methode die volgens de procedure van artikel 26 van de onderhavige richtlijn moet worden vastgesteld):
 - die alleen produkten bevatten die van een en hetzelfde donordier afkomstig zijn,
 - die, op het moment van de invriezing in alcohol of in verse vloeibare stikstof, verzegeld en geëtiketteerd worden,en geplaatst worden in containers met gesteriliseerde vloeibare stikstof zonder enig risico voor besmetting van de produkten;
- f) zij moeten ten minste gedurende de laatste dertig dagen vóór verzending zijn opgeslagen onder erkende voorwaarden;
- g) zij moeten worden vervoerd in recipiënten die vóór het vullen zijn gereinigd, ontsmet of gesteriliseerd.

HOOFDSTUK IV

Vrouwelijke donordieren

Voor het winnen van embryo's of eicellen mogen slechts vrouwelijke dieren worden gebruikt die, ten genoegen van de officiële dierenarts, voldoen aan de eisen van de betreffende richtlijnen inzake het intracommunautaire handelsverkeer in levende fok- en gebruiksdieren voor de betrokken soort, namelijk voor varkens Richtlijn 64/432/EEG, voor paardachtigen Richtlijn 90/426/EEG en voor schapen/geiten Richtlijn 91/68/EEG, en die afkomstig zijn uit beslagen die ook aan die eisen voldoen.

BIJLAGE E

CERTIFICAAT

EUROPESE GEMEENSCHAP

1. Afzender (naam en volledig adres) 3. Geadresseerde (naam en volledig adres)	GEZONDHEIDSCERTIFICAAT Nr. 2. Lid-Staat van herkomst 4. BEVOEGDE AUTORITEIT
	5. Adres: — van het bedrijf van herkomst of van de officieel erkende instelling van herkomst, het officieel erkende instituut van herkomst of het officieel erkende centrum van herkomst (b) — van het bedrijf of de handelszaak van bestemming of de officieel erkende instelling van bestemming, het officieel erkende instituut van bestemming of het officieel erkende centrum van bestemming (b)
6. Plaats van lading 7. Vervoermiddel	
8. Soort	
9. Aantal dieren/kasten/partijen koninginnen (met voedsters) (b)	
10. Identificatie van de partij	
11. VERKLARING (c) Gedaan te....., op Handtekening: Naam in drukletters: Hoedanigheid:	

(a) Per partij wordt een afzonderlijk certificaat verstrekt. Het origineel blijft tot de eindbestemming bij de zending en is geldig gedurende tien dagen.

(b) Doorhalen wat niet van toepassing is.

(c) Invullen overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 11 van Richtlijn 92/65/EEG in de periode van 24 uur die aan het laden van de dieren voorafgaat.

RICHTLIJN 92/67/EEG VAN DE RAAD

van 14 juli 1992

tot wijziging van Richtlijn 89/662/EEG inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Overwegende dat de Gemeenschap maatregelen moet vaststellen om in de periode tot en met 31 december 1992 geleidelijk de interne markt tot stand te brengen;

Overwegende dat bij Richtlijn 89/662/EEG ⁽³⁾ is bepaald dat de veterinaire controles op bepaalde produkten van dierlijke oorsprong niet meer aan de binnengrenzen van de Gemeenschap worden verricht;

Overwegende dat de Raad in de periode sedert de vaststelling van Richtlijn 89/662/EEG de beginselen heeft vastgesteld voor de organisatie van de veterinaire controles voor produkten uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht; dat in dit verband rekening moet worden gehouden met het bepaalde in Richtlijn 90/675/EEG van de Raad van 10 december 1990 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor produkten uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht ⁽⁴⁾ en in Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG ⁽⁵⁾;

Overwegende dat in artikel 14, derde alinea, van Richtlijn 89/662/EEG is bepaald dat vóór 31 december 1991 de definitieve regeling wordt vastgesteld die geldt voor het handelsverkeer in de in bijlage B bedoelde produkten;

Overwegende dat in artikel 21, vierde alinea, van Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire

handelsverkeer in bepaalde levende dieren en produkten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽⁶⁾ is bepaald dat moet worden overgegaan tot het onder de toepassingsfeer van Richtlijn 89/662/EEG en die richtlijn brengen van dieren en dierlijke produkten die niet onder die richtlijnen vallen;

Overwegende dat in artikel 21 van Richtlijn 89/662/EEG is bepaald dat de regeling die na het verstrijken van de geldigheidsdatum van de in artikel 20 bedoelde overgangsbepalingen van toepassing is, moet worden vastgesteld; dat hierbij rekening moet worden gehouden met de vooruitgang die, met betrekking tot zowel de vaststelling van regels voor produkten uit derde landen als de harmonisatie van de maatregelen voor de bestrijding van mond- en klauwzeer en van varkenspest, in de Gemeenschap is geboekt door de vaststelling van Richtlijn 90/423/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot wijziging van Richtlijn 85/511/EEG tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van mond- en klauwzeer, Richtlijn 64/432/EEG inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens en Richtlijn 72/462/EEG inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairerechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen en varkens en van vers vlees en vleesprodukten uit derde landen ⁽⁷⁾ en van Richtlijn 91/685/EEG van de Raad van 11 december 1991 tot wijziging van Richtlijn 80/217/EEG tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van klassieke varkenspest ⁽⁸⁾;

Overwegende dat, met name gezien de gunstige ontwikkeling inzake de harmonisatie op veterinair gebied, moet worden voorzien in de afschaffing per 1 juli 1992 van de veterinaire controles aan de binnengrenzen voor alle produkten van dierlijke oorsprong,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 89/662/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. in artikel 6, lid 2, wordt de datum 1 januari 1993 vervangen door 1 juli 1992;
2. in artikel 8, lid 2, eerste alinea, worden de volgende woorden toegevoegd: „behalve in het in de vierde alinea bedoelde geval”;

⁽¹⁾ PB nr. C 164 van 1. 7. 1992, blz. 28.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 1 juli 1992 (nog niet bekendgemaakt in het Publikatieblad).

⁽³⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 13. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/496/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56).

⁽⁴⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 91/496/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56).

⁽⁵⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 91/628/EEG (PB nr. L 340 van 11. 12. 1991, blz. 17).

⁽⁶⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 29. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/628/EEG (PB nr. L 340 van 11. 12. 1991, blz. 17).

⁽⁷⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 13.

⁽⁸⁾ PB nr. L 377 van 31. 12. 1991, blz. 1.

3. in artikel 8, lid 2, vierde alinea, worden de volgende woorden geschrapt: „en — onverminderd deze beroepsmogelijkheden —”;
4. artikel 14, eerste alinea, wordt vervangen door: „Het handelsverkeer in de in bijlage B bedoelde produkten valt, in afwachting van een communautaire regelgeving, onder de controleregels van de onderhavige richtlijn, in het bijzonder onder die van artikel 5, lid 2.”;
5. in artikel 14 worden de tweede en de derde alinea vervangen door de volgende tekst: „De Lid-Staten delen aan de Commissie en aan de andere Lid-Staten mede welke voorwaarden en voorschriften op het handelsverkeer in de in de eerste alinea bedoelde produkten van toepassing zijn.”;
6. artikel 16 wordt vervangen door:

„Artikel 16

1. De Lid-Staten delen de Commissie, in geharmoniseerde vorm, de essentiële gegevens mee betreffende de controles die zij uit hoofde van deze richtlijn hebben verricht.
 2. De Commissie onderzoekt de in lid 1 bedoelde gegevens in het kader van het Permanent Veterinair Comité. Zij kan de nodige maatregelen vaststellen volgens de procedure van artikel 18.
 3. De bepalingen ter uitvoering van dit artikel, met name inzake de frequentie waarmee en de vorm waarin de gegevens moeten worden medegedeeld en inzake de aard van de gegevens, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 18.”;
7. in artikel 19 wordt lid 1 geschrapt;
 8. artikel 20 wordt vervangen door:

„Artikel 20

Ten einde een geleidelijke invoering van de bij deze richtlijn ingestelde controleregeling mogelijk te maken, kunnen de Lid-Staten tot en met 31 december 1992 tijdens het vervoer:

- een controle van documenten verrichten met betrekking tot de in de bijlagen A en B bedoelde produkten of met betrekking tot produkten die uit derde landen worden ingevoerd;
- met betrekking tot de in bijlage B bedoelde produkten steekproefsgewijze veterinaire controles verrichten die niet discriminerend mogen zijn.”;

9. artikel 21 wordt geschrapt;

10. aan bijlage B wordt de volgende alinea toegevoegd:

„Andere produkten van dierlijke oorsprong die noch in bijlage A bij de onderhavige richtlijn, noch in bijlage A of bijlage B, deel B, bij Richtlijn 90/425/EEG (*) zijn opgenomen. Deze produkten worden volgens de procedure van artikel 18 omschreven.

(*) PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 29. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/496/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56).”.

Artikel 2

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 juli 1992 aan het bepaalde in deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst mee van de belangrijkste bepalingen van nationaal recht die zij op het door deze richtlijn bestreken gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 14 juli 1992.

Voor de Raad
De Voorzitter
J. GUMMER

RICHTLIJN 92/60/EEG VAN DE RAAD

van 30 juni 1992

tot wijziging van Richtlijn 90/425/EEG inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en produkten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Overwegende dat de Gemeenschap de maatregelen moet vaststellen om de interne markt geleidelijk tot stand te brengen in de loop van een periode die eindigt op 31 december 1992;

Overwegende dat in Richtlijn 90/425/EEG ⁽³⁾ is bepaald dat de veterinaire controles op bepaalde levende dieren en dierlijke produkten niet meer aan de binnengrenzen van de Gemeenschap worden verricht;

Overwegende dat de Raad sedert de vaststelling van Richtlijn 90/425/EEG de beginselen heeft vastgesteld voor de organisatie van de veterinaire controles op levende dieren en produkten van herkomst uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht; dat in dit verband rekening moet worden gehouden met Richtlijn 90/675/EEG van de Raad van 10 december 1990 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor produkten uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht ⁽⁴⁾ en met Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG ⁽⁵⁾;

Overwegende dat de levende dieren en dierlijke produkten die niet vallen onder Richtlijn 90/425/EEG of Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽⁶⁾ volgens artikel 21, vierde alinea, van Richtlijn 90/425/EEG binnen de werkingssfeer van die richtlijnen dienen te worden gebracht;

Overwegende dat volgens artikel 25 van Richtlijn 90/425/EEG „de regeling die van toepassing is bij het ver-

striken van de in artikel 24 bedoelde overgangsbepalingen” moet worden vastgesteld; dat in dit verband rekening moet worden gehouden met de in de Gemeenschap geboekte vooruitgang, zowel wat betreft de vaststelling van voorschriften voor levende dieren en produkten van herkomst uit derde landen, als op het gebied van de harmonisatie van de maatregelen ter bestrijding van mond- en klauwzeer en varkenspest, neergelegd in Richtlijn 90/423/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot wijziging van Richtlijn 85/511/EEG tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van mond- en klauwzeer, Richtlijn 64/432/EEG inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens, en Richtlijn 72/462/EEG inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairerechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen en varkens en van vers vlees en vleesprodukten uit derde landen ⁽⁷⁾, en Richtlijn 91/685/EEG van de Raad van 11 december 1991 tot wijziging van Richtlijn 80/217/EEG tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van klassieke varkenspest ⁽⁸⁾;

Overwegende dat, met name in het licht van de gunstige ontwikkeling van de harmonisatie op veterinair gebied, dient te worden bepaald dat de veterinaire controles aan de binnengrenzen op alle levende dieren en dierlijke produkten per 1 juli 1992 worden afgeschaft;

Overwegende dat evenwel specifieke voorschriften dienen te worden vastgesteld met betrekking tot de veterinaire controles die van toepassing zijn op het verkeer zonder handelskarakter van gezelschapsdieren die begeleid worden door een natuurlijke persoon die tijdens het verkeer verantwoordelijk is voor de dieren,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 90/425/EEG wordt als volgt gewijzigd:

- aan artikel 1 wordt de volgende alinea toegevoegd:

„Deze richtlijn geldt niet voor veterinaire controles met betrekking tot het verkeer zonder handelskarakter tussen Lid-Staten van gezelschapsdieren die begeleid worden door een natuurlijke persoon die tijdens het verkeer voor de dieren verantwoordelijk is.”;

- in artikel 7, lid 2, wordt de datum 1 januari 1993 vervangen door 1 juli 1992;

⁽⁷⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 13.

⁽⁸⁾ PB nr. L 377 van 31. 12. 1991, blz. 1.

⁽¹⁾ PB nr. C 122 van 14. 5. 1992, blz. 18.

⁽²⁾ PB nr. C 176 van 13. 7. 1992.

⁽³⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 29. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/628/EEG (PB nr. L 340 van 11. 12. 1991, blz. 17).

⁽⁴⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 56.

⁽⁶⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 13.

3. in artikel 21, eerste alinea, worden de woorden „tot en met 31 december 1992” geschrapt;
4. in artikel 21 wordt de tweede alinea vervangen door:
„De Lid-Staten delen de Commissie en de overige Lid-Staten de voorwaarden en voorschriften mee die van toepassing zijn op het verkeer van de in de eerste alinea bedoelde dieren en produkten.”;
5. in artikel 21, derde alinea, vervalt de laatste zin.
6. artikel 22 wordt vervangen door:

„Artikel 22

1. De Lid-Staten delen de Commissie, volgens een geharmoniseerd model, de essentiële gegevens mee met betrekking tot de controles die uit hoofde van deze richtlijn zijn verricht.
2. De Commissie onderzoekt in het kader van het Permanent Veterinair Comité de in lid 1 bedoelde gegevens. Zij kan de passende maatregelen vaststellen volgens de procedure van artikel 18.
3. De bepalingen ter uitvoering van dit artikel, en met name de periodiciteit van de mededeling van de gegevens, het aan te houden model en de aard van de gegevens, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 18.”;

7. artikel 24 wordt vervangen door:

„Artikel 24

Tot en met 31 december 1992 en ten einde een geleidelijke invoering van de bij deze richtlijn ingestelde controleregeling mogelijk te maken, kunnen de Lid-Staten tijdens het vervoer

- een controle van documenten verrichten met betrekking tot de dieren of produkten die vermeld staan in de bijlagen A en B of die worden ingevoerd uit derde landen,
- op niet-discriminerende wijze veterinaire steekproefcontroles verrichten op de in bijlage B bedoelde dieren en produkten.”;

8. artikel 25 vervalt;

9. in bijlage B wordt punt A vervangen door:

„A. Veterinaire wetgeving — andere levende dieren die niet in bijlage A, punt 1, zijn vermeld.”;

10. in bijlage B wordt punt B vervangen door:

„B. Veterinaire wetgeving — sperma, eicellen en embryo's die niet in bijlage A, punt 1, zijn vermeld.”.

Artikel 2

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 juli 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt ernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst mede van de voornaamste bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen. De Commissie brengt de andere Lid-Staten hiervan op de hoogte.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 30 juni 1992.

Voor de Raad
De Voorzitter
Arlindo MARQUES CUNHA